

# inVerse

## ПОСІБНИК ІЗ ВИВЧЕННЯ БІБЛІЇ

ДАР ПРОРОЦТВА

Вступ до кварталу • філософія • формат • цілі • структура уроку • зміст 13 тижнів

inVerse

## Філософія

Посібник із вивчення Біблії inVerse розроблений для тих, хто прагне глибшого досвіду дослідження Біблії. Він спонукатиме вас взаємодіяти з Писанням глибше й ширше, навчаючи, як самостійно почати відкривати істини Божого Слова. Усе - від змісту до формату - створено для того, щоб поглибити вашу духовну подорож пізнання Бога через активне вивчення Біблії.

inVerse

## Формат

Макет кожного розділу передбачає значний вільний простір, де дослідники Біблії можуть вести записи й робити позначки в тексті. Численні дослідження показали, що записування власних думок, роздумів і взаємодії з текстом поглиблює їхній відбиток у пам'яті. Тож знаходьте час, щоб писати у цих вільних місцях! Урок inVerse разом із вашими нотатками стане ресурсом, до якого ви зможете повертатися щоразу, коли потрібно провести біблійне дослідження, виголосити проповідь або освіжити в пам'яті певну біблійну тему. Поставте inVerse на книжкову полицю; проходячи програму далі, насолоджуйтеся тим, як естетично виглядає вся серія у вашій особистій бібліотеці.

Хоча урок inVerse насамперед призначений для Суботньої школи молодих дорослих, він також може бути універсальним інструментом для особистого служіння. Кожен тиждень має відповідний діапазон дат, але ми навмисно не зазначали дні тижня, щоб матеріал було зручніше використовувати в малих групах. Наприклад, якщо ваша мала група для біблійного обговорення зустрічається в середу ввечері, ви можете зробити четвер першим днем вивчення, а наступної середи завершити тиждень груповим обговоренням. Розділ inQuire наприкінці кожного тижневого уроку допоможе поживити дискусію вашої малої групи незалежно від дня зустрічі.

inVerse

## Зміст

Щороку виходять чотири посібники з вивчення Біблії inVerse. Двічі на рік їхні теми співвідносяться з темами дорослого посібника з вивчення Біблії (Adult Bible Study Guide, ABSG). Навіть тоді, коли тема кварталу подібна до ABSG, конкретний матеріал кожного тижня відрізняється. Дві інші теми року не повторюють ABSG, а спеціально добираються з огляду на інтереси молодих дорослих. Деякі уроки inVerse послідовно проходять книгу Біблії розділ за розділом, тоді як інші зосереджуються на складних питаннях або важливих темах.

inVerse

## Цілі

Підсумовуючи, посібник inVerse прагне:

- Поглибити вашу ідентичність як християнина, зосередженого на Христі, який вірить Біблії та очікує Другого приходу.
- Навчити вас уважно досліджувати Біблію та записувати власні спостереження й роздуми.
- Дати вам матеріал для проведення класів Суботньої школи або інших груп із вивчення Біблії.
- Допомогти вам повніше пізнавати, любити й служити Господу Ісусу Христу.

inVerse створений, щоб біблійні історії та вчення оживали для вас і ваших друзів. Дозвольте Богові говорити до вас і формувати вас у процесі взаємодії з Писанням. Ви не пошкодуєте про це.

inVerse

## Розділи посібника

inTro

вводить у головний уривок тижня та показує значення його вістки.

inScribe

пропонує завдання для переписування біблійного тексту.

inGest

досліджує головні теми та важливі деталі основного уривка.

inTerpret

розглядає апологетичні перспективи та складні питання, пов'язані з уривком.

inSpect

пропонує список віршів поза основним уривком для перехресного дослідження, глибшого розуміння та ясності.

inVite

зосереджує уривок на Ісусі та застосовує його принципи до нашого щоденного життя.

inSight

представляє погляд із праць Еллен Г. Уайт на уривок або тему.

inQuire

пропонує організований план із важливими питаннями та ключовими висновками для вчителів Суботньої школи або керівників малих груп.

inVerse

## Короткий посібник із використання

1. Щиро моліться про керівництво Святого Духа у вашому вивченні Біблії.
2. Читайте біблійні уривки. Це посібник із вивчення Біблії - не пропускайте сам біблійний текст!
3. Використовуйте улюблене приладдя для письма, щоб вести записи під час дослідження.
4. Використовуйте inVerse або для щоденних особистих роздумів і Суботньої школи, або для щотижневих біблійних досліджень, молитовних зустрічей і сімейних богослужінь.

inVerse

## Додаткові ресурси для вивчення

Користувачам також рекомендується дивитися відповідний урок inVerse на Hope Channel TV ([hopetv.org/inverse](http://hopetv.org/inverse)), YouTube або Facebook чи слухати його на улюбленій подкаст-платформі. Ця онлайн-дискусія за круглим столом прагне досліджувати Біблію з теплим гумором, практичним мисленням, простим застосуванням і щирою розмовою. Нехай Бог благословить вас у цій подорожі, а Святий Дух

відкриває ваш розум і серце для Нього.

inVerse - видання Відділу Суботньої школи та особистого служіння Генеральної Конференції Церкви адвентистів сьомого дня для студентів університетів, молодих дорослих, працюючих професіоналів і молодих батьків.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## ВСТУП ДО КВАРТАЛУ

Нейробіологи почали розуміти неймовірну здатність людських немовлят вивчати мову. У шість місяців дитина здатна розрізняти звуки, з яких складається будь-яка з понад семи тисяч мов світу. Якщо дитина чує другу мову, вона також може її засвоїти. У цей період відкриваються загадкові «ментальні двері», що дозволяють немовляті відрізняти приблизно сорок звуків, з яких зазвичай складається рідна мова, від близько восьмисот різних звуків, які воно здатне сприймати при народженні. Але є одна умова: з немовлятами потрібно розмовляти. Це можна було б назвати уроками голосу для новонароджених.

Навіщо Бог створив нас із цією дивовижною здатністю розпізнавати мовлення й засвоювати мову, якби Він ніколи не мав наміру говорити до нас? Звісно, це риторичне запитання. Біблія проголошує: «Багато разів і багатьма способами в давнину промовляв був Бог до отців через пророків, а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина, що Його настановив за Наслідника всього, що Ним і віки Він створив» (Євр. 1:1, 2).

Коли гріх зруйнував спілкування Адама й Єви з Богом, Він не відмовився від занепащої пари й не залишив їх самознищуватися. Він прийшов шукати їх обох, запитавши Адама: «Де ти?» (Бут. 3:9). Далі Він прорік про народження Того, Хто спасе світ від гріха (Бут. 3:15). Від самого початку - там, в Едені, одразу після гріхопадіння - пророцтво звеличувало Ісуса й спрямовувало грішників до Нього, нашої єдиної надії.

Цього кварталу ми вивчатимемо дар пророцтва - один із дивовижних Божих способів повідомляти Свою волю занепадлим людям, які вже не можуть спілкуватися з Ним віч-на-віч. Цей особливий дар Святого Духа посідає важливе місце в 1 Коринтян 12, 1 Коринтян 14, Ефесян 4 і Римлян 12. Святий Дух є великим Розподілювачем цього та всіх інших духовних дарів, «розділяючи кожному осібно, як Він хоче» (1 Кор. 12:11). Упродовж історії духовно обдаровані Божі речники передавали Божественні вістки, щоб відновлювати й оновлювати наші стосунки з Богом, як Бог зробив в Едені після гріхопадіння.

Ми дослідимо, як Бог покликає пророків і як можна перевіряти їхню справжність. Побачимо подібності й відмінності між старозавітними та новозавітними пророками, а також сформуємо практичне розуміння того, як у їхньому житті діяли об'явлення й натхнення. Одні пророки говорили, інші писали, а деякі робили і те, і інше. Ми розглянемо ці та інші способи Божественного об'явлення, їхнє значення й благословення послуху вісткам, які передавали пророки.

Бог використовує дар пророцтва для п'яти надзвичайно важливих цілей: 1) відкривати Себе, Свою істину й Свою волю занепадлому людству; 2) давати розуміння й пораду щодо важливих подій та обставин; 3) споряджати тіло Христове - Церкву - для місії; 4) давати духовне підбадьорення Своїм послідовникам; 5) пробуджувати грішників і закликати їх до покаяття. Крім того, «дух пророцтва» є однією з двох розпізнавальних ознак Божої Церкви останку останнього часу (Об'явл. 12:17; 19:10).

Бог настільки прагне безпечно привести загублених додому, що дар пророцтва передбачений і для останніх днів (Йоїла 2:28-31). Адвентисти сьомого дня вірять, що Еллен Г. Уайт, співзасновниця Церкви, мала сучасний прояв пророчого дару. Саме тому щотижня один розділ уроку буде присвячений дослідженню особливостей її покликання до пророчого служіння. Як Церква ми отримали цей чудовий дар. Як найкраще ним користуватися?

Від самого дитинства ми створені так, щоб до нас говорили. Наскільки ж важливо тоді слухати те, що Бог говорить нам через Своїх пророків!

Про підготовку цього посібника

Цей посібник inVerse підготовлений командою служіння офісу White Estate у Сілвер-Спрінг, штат Меріленд. Поширюючи пророче служіння та праці Еллен Г. Уайт у всьому світі, Ellen G. White Estate, Inc. підтримує місію Церкви адвентистів сьомого дня у звеличенні Ісуса Христа та Його Слова.

13

## Зміст кварталу

| Дата                  | № | Тема             | Текст   |
|-----------------------|---|------------------|---------|
| 27 вересня - 3 жовтня | 1 | Творець говорить | Буття 3 |

| Дата                    | №  | Тема                                | Тривалість        |
|-------------------------|----|-------------------------------------|-------------------|
| 4-10 жовтня             | 2  | Покликання пророка                  | Ісаї 6            |
| 11-17 жовтня            | 3  | Старозавітні пророки                | 1 Царів 19:1-16   |
| 18-24 жовтня            | 4  | Новозавітні пророки                 | Ефесян 2:19 - 3:7 |
| 25-31 жовтня            | 5  | Об'явлення та натхнення             | Об'явлення 1      |
| 1-7 листопада           | 6  | Пророчі писання                     | Єремії 36:1-19    |
| 8-14 листопада          | 7  | А тепер послухайте!                 | Єремії 36:20-32   |
| 15-21 листопада         | 8  | Тлумачення пророчих писань          | Дії 8:26-40       |
| 22-28 листопада         | 9  | Перевірка пророків                  | Матвія 7:13-29    |
| 29 листопада - 5 грудня | 10 | Пророчий авторитет та актуальність  | Вихід 3, 4        |
| 6-12 грудня             | 11 | Пророчий голос у вирішальні моменти | Суддів 4, 5       |
| 13-19 грудня            | 12 | Пророчі об'явлення останнього часу  | Дії 2:1-21        |
| 20-26 грудня            | 13 | Благословення від пророчого Слова   | 2 Хронік 20       |

# ДАР ПРОРОЦТВА

Творець говорить

ТИЖДЕНЬ 1 • 27 ВЕРЕСНЯ - 3 ЖОВТНЯ

Прочитайте цього тижня: Буття 3

inTro

## Спілкування в Едемі

### Спілкування в Едемі

Цифрові технології дають багатьом із нас можливість бачити друзів і родичів, які перебувають далеко. Це, безперечно, велике благословення, але наскільки ж краще зустрітися особисто! Щось особливе відбувається, коли ми збираємося разом, обіймаємо одне одного й розмовляємо віч-на-віч. Люди були створені для того, щоб насолоджуватися дружбою віч-на-віч із Богом і одне з одним. У Буття 1 і 2 розповідається історія творіння. Бог створив прекрасний світ і поселив у ньому Адама та Єву - вінець Свого творіння. Людина відрізняється від усіх інших земних істот, бо ми створені «за образом Божим» (Бут. 1:27). Це сказано лише про людей, а не, наприклад, про птахів чи тварин. Тому ми були покликані жити цілісним, повноцінним життям, переживати любов у всіх її проявах і перебувати в спілкуванні із Самим Богом. У Буття 2:18-23 читаємо, що Бог створив Єву для Адама, тому що, за словами Бога, «не

добре бути чоловікові самотнім» (Бут. 2:18). Від самого початку люди були створені соціальними істотами. Сьогодні соціологи говорять про численні переваги людського спілкування для фізичного та психічного благополуччя, тоді як самотність може бути руйнівною. Тож не дивно, що після створення Єви Адам вигукнув: «Оце тепер вона - кість від костей моїх і тіло від тіла мого; вона Чоловіковою буде зватися, бо взята вона з чоловіка» (Бут. 2:23). Сімейний устрій, заснований на союзі одного чоловіка й однієї жінки в шлюбі, став першою соціальною інституцією, яку Бог дав людям для повноцінних стосунків і спільності. Не дивно, що однією з головних цілей сатани завжди було руйнування фундаментальних основ сім'ї. У своєму первісному домі Адам і Єва могли зустрічатися з Богом і слухати Його настанови. Як управителі Божого чудового саду, вони зростали в знаннях і вміннях,

доглядаючи рослини й тварин. Щодня вони також мали особливий час із Богом «під час денної прохолоди» (Бут. 3:8). Особливо субота - невід'ємна частина Божого акту творіння - була присвяченим часом спілкування між Богом і Його дітьми (Бут. 2:2, 3; Вих. 20:8-11). Цього дня наші прабадьки особисто переживали Божу любов і турботу. Однак гріх порушив мир першої сім'ї та пошкодив їхній близький зв'язок із Богом. Адам і Єва були вигнані з Едемського саду й більше не могли говорити з Богом віч-на-віч. Пророк Ісаї описав цей болісний стан людства так: «Ваші провини стали перегородою між вами та вашим Богом, і ваші гріхи закрили Його обличчя від вас» (Ісаї 59:2). Насправді Адам і Єва все ще залишалися Божими дітьми. Проте наслідків гріха уникнути було неможливо, і їм довелося залишити Едем. Після їхньої непокори все стало іншим. Гріх повністю змінив людське життя так, що нам важко навіть уявити

первісний світ, адже ми знаємо лише світ, уражений гріхом. Через гріх земля стала «проклятою» і мала родити «тернину й осот» (Бут. 3:17, 18). Люди відтепер мали переживати біль і «в поті» здобувати собі їжу, а зрештою помирати й повертатися в землю (Бут. 3:19). Через гріх люди втратили спілкування з Богом віч-на-віч. Щоб відновити спілкування і стосунки зі Своїми

улюбленими створіннями, Бог передбачив різні способи говорити до нас. Найвідоміший спосіб Божого звернення - через ретельно обраних посланців, яких називають пророками і які передають нам Його вістки. Відомі нам пророки часто залишили свої книги в Біблії, але так було не завжди. Кінцевий Божий задум - відновити в нас Його образ, який був спотворений гріхом. Саме про це план спасіння: про відновлення, яке завершиться тоді, коли Бог створить «нове небо і нову землю, в яких живе праведність» (2 Петра 3:13). А до того часу Бог продовжує говорити з нами й іноді, як і раніше, використовує для цього пророків.

inScribe

## Сторінка журналу

### Сторінка журналу

#### Завдання

Складіть план або ментальну карту Буття 3. Особливу увагу приділіть віршам 1-10: перепишіть їх із перекладу Біблії, який ви обрали, або передайте своїми словами. Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними думками.

Нотатки / ментальна карта

inGest

## Ховаючись від Бога

Ховаючись від Бога Оскільки Бог є любов (1 Івана 4:8), Він ніколи не створив би людей «роботами». Любов передбачає вибір. Щоб мати здатність любити, Адам і Єва повинні були бути створені зі свободою волі. Інакше справжня любов була б для них неможливою. Реальність цього вільного вибору проявилася в заповіді не їсти з дерева пізнання добра і зла (див. Бут. 2:15-17). Навіщо було застерігати їх, якщо вони не мали свободи зробити це? Наші прабатьки, хоч і були створені невинними та святими, не були поставлені поза можливістю вчинити неправильно. Бог створив їх вільними моральними істотами, здатними оцінити мудрість і доброту Його характеру та справедливості Його вимог, і дав їм повну свободу підкоритися або відмовитися від послуху. Вони мали насолоджуватися спілкуванням із Богом і святими ангелами. Без свободи вибору їхній послух не був би добровільним, а примусовим.

Буття 3 змальовує жахливу сцену - падіння Адама та Єви. Після розмови змія (сатани) з Євою наші прабатьки зазнали прямої спокуси з'їсти плід із дерева пізнання добра і зла (Бут. 2:17). Сатана використав силу слів, емоцій та привабливих обіцянок, щоб переконати Єву, а вона потім переконала Адама порушити Божу заповідь. Єва побачила, що дерево «добре на їжу», «принаadne для очей» і «пожадане, щоб набути знання» (Бут. 3:6). Обіцянка сатани, що вони стануть «як Бог, знаючи добро й зло» (Бут. 3:5), здавалася надто привабливою, щоб від неї відмовитися. Насправді слова сатани були сповнені обману. Він також приховав від них наслідки непослуху. Після того як вони не послушали Бога, їхні очі відразу «відкрилися», і вони побачили, що «нагі» (Бут. 3:7). Божий «одяг» світла і слави (Пс. 104:1, 2), який відображав Божественний образ, зник. Вони більше не були вкриті тим, що дав їм Бог.

Адам і Єва спробували сховатися від свого Творця - ніби від Бога можна сховатися. Гріх викликає в нас почуття провини й сорому, а в провині ми прагнемо втекти від Божої присутності.

#### Питання для роздумів

1. Що ви відчували після того, як зробили щось неправильно? Якими були наслідки?

Як віра в Бога та обітниця Євангелія допомогли вам не відмовитися від віри?

2. Чому Адам і Єва намагалися сховатися від свого Творця після непослуху?

Порівняйте Бут. 3:1-8 з Єрем. 23:24 та Євр. 4:13. Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Бог шукає людину

Бог шукає людину З Буття 3:9, 10 бачимо, що саме Бог виявив ініціативу й пішов шукати Своїх дітей, які впали в гріх. Запитання «Де ти?» було риторичним, адже Бог знав і те, що зробили Адам і Єва, і те, де вони перебували. Гріх перервав звичне спілкування між Богом і першою людською парою. Першою Божою турботою було відновити контакт зі Своїми дітьми, зустрітися з ними й дати їм надію у відчаї. Єврейське дієслово *qara'*, що означає «кликати», у Буття 3:9 часто вживається для опису Божого поклику, спрямованого на встановлення спілкування з Його народом. Те, що Бог шукав Адама і Єву, відкриває Його безумовну любов до Своїх дітей. Бог ніколи не відмовляється від нас. Він робить усе можливе, щоб відновити спілкування з нами, навіть коли ми ховаємося. Перед розп'яттям Ісуса, коли Петро тричі зрікся Його, Христос «обернувся і подивився» на нього (Луки 22:61). Навіть без слів Він прагнув

достукатися до серця Свого друга, який помилився, і відновити з ним зв'язок. Зверніть увагу, як у Буття 3:11-13 гріх раптово змінив стосунки Адама та Єви і з Богом, і між собою. Замість того щоб визнати свій гріх, вони почали звинувачувати інших. Адам звинуватив Єву, а непрямо - і Бога, адже саме Бог дав йому Єву: «Жінка, яку Ти дав, щоб була зі мною, вона дала мені з дерева, і я їв» (Бут. 3:12). Єва, своєю чергою, звинуватила змія: «Змій обманув мене, і я їла» (Бут. 3:13). Принаймні спочатку ніхто з них не визнав власної провини. Як мало ми змінилися за шість тисяч років. Реальність така: гріх торкнувся всіх людей. Апостол Павло дуже точно описав наш стан, говорячи про біль від бажання чинити правильно, але виявляти, що робиш протилежне: «Бо що я роблю, не розумію; адже не те роблю, що хочу, а що ненавиджу, те чиню» (Рим. 7:15). Хто не може з цим ототожнитися? Ми всі - зранені гріхом люди, які знову й знову

роблять те, що, як знаємо, не повинні робити. Хто з нас не переживав цієї реальності? Наша єдина надія - визволення «через Ісуса Христа, Господа нашого» (Рим. 7:25). Саме тому Бог продовжує шукати нас. Він прагне привести нас до Ісуса, Який єдиний може відновити в нас Свій досконалий образ і спасти від руйнування, спричиненого гріхом.

### Сторінка журналу

Питання для роздумів:

- Як у вашому житті Бог приходив шукати вас?
- Прочитайте Луки 15:11-32. Як ця притча відображає те, що сталося в Буття 3:9,

10? Завдання: Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок із Буття 3. Перепишіть його кілька разів - це допоможе запам'ятати.

inSpect

## Дослідіть біблійні тексти

Дослідіть біблійні тексти Що наступні тексти відкривають про те, як Бог говорив до людства після входження гріха у світ?

### ПРИРОДА

Псалом 19:1-4 Римлян 1:19, 20

## ПРОРОКИ ТА ПИСАННЯ

Числа 12:6 2 Тимофія 3:16, 17

### НАЙВАЖЛИВІШЕ ЗА ВСЕ

Івана 14:7-9 Івана 10:27-30 Євреїв 1:1, 2 Які ще вірші або обітниці допомагають вам зрозуміти, як Бог говорить до людства? Журнал: повторіть уривок із Буття 3, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Бог і сьогодні говорить

### Бог і сьогодні говорить

Незважаючи на гріх, Бог знайшов багато способів спілкуватися з грішними людьми. Один зі способів, яким Бог відкриває Себе, - творіння. Природа є могутнім свідченням Його дивовижних діл. Учені захоплюються чудесами нашого Всесвіту та складністю навіть най«простіших» форм життя. Водночас природа показує і наслідки гріхопадіння, найсильнішим прикладом яких є смерть усього живого. Інший спосіб, яким Бог говорив до людства, - через пророків, людей, яких Він обрав Своїми речниками. Наприклад, Бог говорив до Ноя, Авраама, Мойсея та Даниїла, відкриваючи Свою волю для Свого народу. У самій суті пророчих вісток звучить нагадування: Бог не забув Своїх дітей і залишається з ними. Деякі пророки, такі як Енох, Натан, Хулда та Іван Хреститель, не написали жодної книги Біблії. Їхні вістки або були призначені для конкретного часу й місця, або були передані іншими біблійними авторами. Проте писання багатьох пророків збережені у

Святому Письмі для нашої користі (2 Тим. 3:16, 17). Біблія є Божим одкровенням про Самого Себе. Через Його Слово ми дізнаємося, Хто Він, бачимо Його невідступну любов і відкриваємо Його настанови щодо того, як нам жити. Крім того, саме через Біблію ми розуміємо, хто ми, звідки прийшли і куди прямуємо. У ній ми знаходимо Божий задум для нашого життя. Найповніше Бог промовив до нас через Ісуса Христа, Який, звичайно, відкривається нам у Біблії. Як Бог шукав Адама та Єву в Едемському саду, так Христос прийшов, щоб «знайти та спасти те, що загинуло» (Луки 19:10). Ісус сказав: «Хто бачив Мене, той бачив Отця» (Івана 14:9). Своїм життям, смертю та воскресінням Христос виконав обітницю, дану Адамові та Єві в Едемі (Бут. 3:15). Він прийшов і помер замість нас, щоб ми могли отримати вічне життя й відновлене спілкування з Богом. Після вознесіння Ісуса на небо Святий Дух продовжує вести Його народ «до всієї

істини» і звіщати «те, що має настати» (Івана 16:13). Один зі способів, яким Він веде людей до істини, - давати окремим людям Божі вістки для Його народу (2 Петра 1:21), як це було, коли Він надихав апостолів пророчими посланнями, що згодом були записані й збережені в книгах Нового Завіту.

### Питання для роздумів

Яким чином усвідомлення того, що Ісус через Свою любов, характер і самопожертву відкриває нам справжній характер Бога Отця, дає вам розраду, мужність або впевненість? Запишіть свої відповіді та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Еллен Г. Уайт

Еллен Г. Уайт Боже спілкування не обмежується біблійними часами. Як ми побачимо в наступні тижні, Бог продовжує говорити до людей, і Його слова проявлятимуться в сучасних формах аж до повернення Христа. Еллен Г'улд Гармон Уайт та її сестра-близнючка Елізабет народилися 26 листопада 1827 року в Горемі, штат Мен. Вони були наймолодшими з восьми дітей Юніс і Роберта Гармонів. Через кілька років сім'я переїхала до Портленда, штат Мен, де Роберт сподівався розширити свій капелюшний бізнес. У дев'ять років, коли Еллен була в парку неподалік дому,

розгнівана однокласниця кинула камінь, який влучив їй в обличчя. Еллен кілька тижнів перебувала в напівпритомному стані. Ця травма раптово припинила її формальну освіту та залишила проблеми зі здоров'ям на все життя. Пошкодження обличчя також зробило Еллен дуже сором'язливою щодо своєї зовнішності й обмежило її соціальне життя.

У цьому контексті невпевненості та боротьби юна Еллен Гармон почала серйозно замислюватися про свою духовну долю. Вона боялася Бога й почувалася недостойною неба. Ці страхи посилювалися, коли сім'я Гармонів почала готуватися до Другого приходу відповідно до міллеритського вчення про близьке повернення Христа. Навіть після хрещення через занурення в Методистській церкві 1842 року Еллен не почувалася гідною Божої любові. Вона вірила, що «назавжди загинула». Серед цих болісних думок юна Еллен побачила два сні, які почали змінювати її уявлення про Бога. Однак лише в середині підліткового віку, коли вона познайомилася з Леві Стокманом, методистським проповідником, вона по-справжньому зрозуміла й відчула Божу любов і благодать. Це було так, ніби Бог особисто заговорив до неї в її відчаї. Слова Еллен Уайт «Віра тепер заволоділа моїм серцем. Я відчула невимовну любов до Бога і мала свідчення Його Духа, що мої гріхи прощені. Моє уявлення про Отця змінилося. Тепер я дивилася на Нього як на доброго й ніжного Батька, а не як на суворого тирана, який примушує людей до сліпого послуху. Моє серце потягнулося до Нього глибокою й палкою любов'ю». У той самий час Еллен також зрозуміла біблійне вчення про стан померлих і поступово усвідомила, що вічно палаючого пекла немає. Її нове розуміння Бога та Його любові повністю змінило її мислення. Як ми побачимо в наступних п'ятничних матеріалах, Еллен глибоко полюбила Ісуса і служила Йому до кінця свого життя. Щоб дізнатися більше, відвідайте [WhiteEstate.org/ABSG/1](http://WhiteEstate.org/ABSG/1).

inQUIRE

## Обговорення в групі

Обговорення в групі Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над тим, як він впливає на нашу віру та щоденне життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використайте ці запитання для змістовної дискусії на основі головного уривка тижня та додаткових текстів.

### Спілкування в Едемі

1. Яке спілкування Бог від початку задумав мати з нами? Бут. 1:26; 2:18, 19
2. Як змії (сатана) підірвав довіру наших прабатьків до Божих слів? Бут. 2:16, 17; 3:1-6
3. Як Бог виявив ініціативу, щоб відновити спілкування після руйнівного рішення Адама та Єви? Бут. 3:8-13
4. Як Адам і Єва намагалися уникнути Бога й уникнути відповідальності?

### Особисте осмислення

Як у вашому житті Бог приходив шукати вас?

### Бог і сьогодні говорить

1. Як Бог говорить через природу? Пс. 19:1-4; Рим. 1:19, 20
2. Як Бог говорив через пророків і Писання? Чис. 12:6; 2 Тим. 3:16, 17
3. Який найважливіший спосіб, яким Бог промовив на землі? Івана 14:7-9; Євр. 1:1, 2
4. Хто прийшов навчати й вести нас після повернення Ісуса на небо? Івана 16:13

### Особисте осмислення

Як ми можемо краще чути Божий голос і розпізнавати керівництво Святого Духа?

## **Ключові думки, які варто запам'ятати**

- Люди були створені, щоб насолоджуватися спілкуванням віч-на-віч із

Богом та одне з одним.

- Гріх порушив відкрите спілкування з Богом, але Бог Сам розпочав план

зцілення й відновлення.

- Бог говорить до людей через природу, через вістки пророків і,

найважливіше, через Ісуса, Якого послав у цей світ.

## **Головна думка тижня**

Навіть коли людина ховається від Бога, Бог продовжує її шукати. Його мета - не просто передати інформацію, а відновити стосунки.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Покликання пророка

ТИЖДЕНЬ 2 • 4-10 ЖОВТНЯ

Уривок уроку цього тижня

Ісаї 6

inTro

## Нелегке покликання

У біблійні часи пророки часто відігравали ключову роль в історії Божого народу. Іноді вони опинялися в самому центрі подій і займали впливове, а подекуди вирішальне місце в житті громади. Проте бути пророком було нелегким покликанням. Їхнє життя часто було сповнене смутку, відкинення, нерозуміння та розчарувань. Вони нерідко не поспішали приймати поклик до пророчого служіння — і це не дивно. Багатьом пророкам рішуче протистояли саме ті, хто мав би прийняти їхні вістки. Деяких Божих пророків ігнорували, висміювали, били або ув'язнювали. Інших каменували чи переслідували, немов диких звірів. Дехто загинув мученицькою смертю.

Не всі пророки були покликані Богом попереджати про близьку загибель. Однак усі вони були покликані повертати народ до вірності Богові й часто застерігали від відступництва, пригноблення бідних і нужденних, а також від порушення завіту та його умов. Найважливіше ж те, що пророки мали відкривати обітницю спасіння, яка знаходить своє здійснення в Месії. Сьогодні, у світі, переповненому насильством, жадібністю, аморальністю, експлуатацією та різноманітними сатанинськими впливами, пророчий голос часто відкидають або просто ігнорують. Ми покликані прислухатися до голосу Божих пророків і самі бути вісниками надії, яку Бог передав через них. Незмінне свідчення біблійних пророків і Божого Духа в післяапостольську епоху закликає нас усвідомлювати майбутню кризу, що прийде на світ, і попереджати про неї інших. Водночас у центрі цього попередження стоїть Добра звістка про викуплення для вірного Ісусові народу — тих, хто залишається у завітних стосунках із Ним (Об'явл. 12:17).

Минулого тижня ми дізналися, що після гріхопадіння в Едемі Бог працював над відновленням спілкування з людьми. Цього тижня розглянемо кілька визначних моментів історії, коли Бог покликав пророків, щоб повернути Свій народ до Його вістки для грішного світу.

Почнемо з пророчого покликання Авраама. Через багато років після розсіяння людей із Вавилону Бог обрав Авраама, пізніше Авраама, як приклад завітної віри — не лише для його родини, а й для всіх майбутніх поколінь. Коли Авраама оточували відступництво й моральна невизначеність, Бог покликав його залишити свою країну, рідних і друзів та йти за Ним у невідому землю.

Бог явився Авраамові й відкрив йому умови завіту. Він показав, як спасіння людства здійсниться через жертву Христа (Бут. 15:6–17). Щоб випробувати віру Авраама і водночас провістити жертву Свого Сина, Бог покликав Авраама принести Ісаака, власного сина, в жертву (Бут. 22:1–17). Яке болісне випробування! Подумайте, скільки причин Авраам міг знайти, щоб не виконувати прямого Божого повеління, однак він вірно послухався. Милосердний і добрий Бог зупинив Авраама, не дозволивши йому вбити Ісаака, і дав барана замість нього.

Життя і служіння Авраама були зосереджені на повній довірі до Бога. Звичайно, він був недосконалою людиною, але навчився вірити Божим обітницям і довіряти Його керівництву незалежно від обставин (Бут. 15:6; Гал. 3:6–9; Євр. 11:8). Його життя є прикладом віруючого, який цілковито покладається на Господа.

Між часами Авраама й нашим часом є чимало паралелей. Як язичництво та ідолопоклонство були поширені за днів Авраама, так сьогодні багато світових ідеологій прагнуть усунути або відтіснити християнство на периферію. На противагу значній частині панівної культури Божий народ сьогодні покликаний вірно відображати Його образ у щоденних стосунках з іншими.

inScribe

## Сторінка журналу

### Завдання

Складіть план або ментальну карту Ісаї 6. Особливу увагу приділіть віршам 1-8: переписіть їх із вибраного вами перекладу або передайте своїми словами. Що з історії покликання Ісаї можна дізнатися про покликання пророків?

### Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати пов'язані слова та думки.

inGest

## Ісая — пророк Євангелія

Ісая був одним із великих пророків Старого Завіту, чий писання часто цитуються або згадуються в Новому Завіті. Поклик до пророчого служіння він отримав безпосередньо від Бога. Приголомшений Божою святістю та величчю, Ісая усвідомив власну недостойність. Тоді один із серафимів підлетів до нього з розпеченою вуглиною з небесного жертовника й «очистив» його гріх (Ісаї 6:7). Потім Бог запитав: «Кого Я пошлю, і хто піде для Нас?» Відповідь Ісаї має стати й нашою відповіддю: «Ось я, пошли мене!» (Ісаї 6:8).

Бог підготував Ісаю до розчарувань у служінні. Часто могло здаватися, що ніхто не слухає вісток, які Бог давав йому (Ісаї 6:9, 10). Проте навіть коли його праця здавалася безплідною, Ісая мав продовжувати передавати Божі слова й довіряти Богові результат.

Покликання Ісаї відбулося в переломний момент історії Ізраїлю. Незважаючи на власні недоліки пророка, його завдання попереджати Ізраїль та його керівників про гріхи було надзвичайно важливим. Пророцтва Ісаї є ключовими біблійними текстами, що дають глибоке розуміння Божої природи, природи людини та розвитку плану спасіння. Одне з найсильніших пророцтв, яке описує не лише смерть Ісуса, а й те, що Його смерть здійснила для світу, міститься у відомому 53-му розділі книги Ісаї.

Пророцтва Ісаї передбачили мету й місію Месії (Ісаї 53:3-5). Вони пояснюють, чому Христос був «як ягня, ведений на заклання» (Ісаї 53:7), і як Його викупна жертва спасла Його народ від гріхів. Замісний характер смерті Христа зображено прямо, відкриваючи основу викуплення, здійсненого заради всього людства. Ісаї 53:6 стисло показує як універсальність гріха, так і універсальне значення Хреста — Божого розв'язання проблеми гріха. Можливо, жоден інший розділ Старого чи Нового Завіту не показує план спасіння так ясно й недвозначно.

Пророче покликання Ісаї не було легким. Людям його суворі передбачення про майбутнє руйнування здавалися абсурдними — так само, як і сьогодні багато хто реагує на попередження про наслідки гріха (Рим. 6:23). Пророча вістка Ісаї для його часу і для нашого залишається чіткою (див. Ісаї 2:4; 5:20). Саме відмова народу змінитися й чинити справедливо привела до зруйнування Єрусалима. Той самий гріх характеризуватиме нечестивих мешканців землі перед поверненням Христа.

### Питання для роздумів

1. Прочитайте Ісаї 53. Як це дивовижне пророцтво, написане більш ніж за п'ять століть до Хреста, так потужно відкриває смерть Христа за нас? Чого це пророцтво навчає нас про пророчий дар?
2. Відзначте все, що, згідно з Ісаї 53, Ісус робить для нас. Яку велику надію особисто для себе ви можете почерпнути з того, що смерть Христа здійснила заради нас?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Даніїл — вірний провидець

Даніїл — ще один ключовий пророк Старого Завіту, чії писання відкривають майбутнє Божого народу. Коли Ісус відповідав на запитання про майбутнє Єрусалима, Він закликав Своїх послідовників звернути увагу на писання Даніїла (Матв. 24:15).

Більшість християн знає історію з Даніїла 1, де він твердо дотримувався принципів, засвоєних ще в дитинстві. Даніїл був прикладом вірності (Дан. 1:8). Коли йому запропонували царські делікатеси, він наполіг на рослинній їжі та воді замість страв і вина з царського столу (Дан. 1:12-16). Це було невелике випробування порівняно з тим, що чекало його пізніше, наприклад у Даніїла 6, коли вірність мала б коштувати йому життя.

Язичницькі керівники, які працювали разом із ним, помітили вірність Даніїла. Вони визнали силу Бога Даніїла. Його історія нагадує важливий принцип: через наше життя, нашу вірність і Божу силу, яка діє в нас і через нас, інші можуть дізнатися про Небесного Бога, що Він є «Бог богів і Володар царів» (Дан. 2:47).

Оскільки повторюваною темою пророцтв Даніїла є суд, кульмінацією якого стає Другий прихід Христа — остаточна Божа перемога, значення імені Даніїл, «Бог — мій Суддя», є дуже доречним. Його писання заслуговують уважного дослідження, адже вони актуальні й сьогодні. Пророцтва Даніїла нагадують нам залишатися пильними та виконувати Божі заповіді навіть у дрібницях життя.

Як пророк, Даніїл передбачив піднесення й падіння держав та наслідки їхнього непослуху Богові. Через пророчі видіння він відкрив Божий план і остаточну перемогу Божого Царства (Дан. 7:13, 14). У Даніїла 2 послідовність царств традиційно ототожнюють із Вавилоном, Мідіо-Персією, Грецією та Римом. Образ ступнів і пальців із заліза та глини описує розділене царство (Дан. 2:43). В адвентистській традиції цей образ пов'язують із подальшою політичною роздробленістю Європи. Для віруючих ця пророча картина є підставою уважно ставитися до біблійних пророцтв.

### Сторінка журналу

1. Прочитайте Дан. 2:46-48; 4:18; 5:13, 14; 6:25-27. Що ці тексти говорять про те, яким свідком Даніїл був для язичників навколо нього?
2. Усі царства з Даніїла 2 прийшли й відійшли відповідно до традиційного тлумачення пророчої послідовності. Що це говорить про довіру до обітниць про прихід вічного Божого Царства (Дан. 2:44)?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Ісаї 6. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Дослідіть біблійні тексти

**Як наведені уривки допомагають нам краще зрозуміти складне служіння Ісаї?**

Уперта й бунтівна аудиторія

Ісаї 1:2-5  
Ісаї 30:8-11  
Ісаї 65:2-5

Невіра та небажання слухати

Ісаї 29:9-13  
Ісаї 42:18-20  
Ісаї 53:1

Які ще вірші або обітниці спадають вам на думку у зв'язку з покликанням і місією Божих пророків?  
Журнал: повторіть уривок з Ісаї 6, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Предтеча Христа

Іван Хреститель — ще один із великих пророків Біблії. У час, коли Ізраїль не мав пророків понад чотири століття, Ісус сказав Своїм учням, що Іван був пророком — і навіть більше, ніж пророком (Матв. 11:9). Він був Предтечею Месії, тим, хто готував шлях, закликаючи людей покаятися у своїх гріхах. Євангеліє від Марка повідомляє, що служіння Івана Хрестителя було виконанням пророцтва Ісаї про майбутнього вісника (Марка 1:2-5; Ісаї 40:3).

Життя Івана, навіть із дитинства, було позначене вірністю Богові. Сатана боявся втратити свою владу над людьми, коли почув голос Івана в пустелі. Нечестя його слухачів викривалося, а його служіння загрожувало впливу зла. Він залишався вірним своєму способу життя та довірі до Месії.

Іван, двоюрідний родич Ісуса, опинився у в'язниці. Для нього це стало важким випробуванням віри. Проте він отримав від Ісуса слово підбадьорення. Незважаючи на жорсткі умови і, безперечно, не розуміючи, чому він досі у в'язниці, коли Ісус має таку силу, Іван залишився вірним аж до смерті.

Подібно до давніх пророків, ми також покликані проголошувати вістку покаяття, віри та повноти Христової праведності (Об'явл. 14:6-12). Незвизначеність може змушувати нас сумніватися в Божій місії для нашого життя. Проте нам не потрібно впадати у відчай. Пам'ятайте про Боже керівництво у своєму житті, особливо коли обставини складаються погано. Бог обіцяв нам силу виконувати Його волю (Дії 1:8). У постхристиянському та нехристиянському світі надзвичайно важливо залишатися вірними свідками Христа за будь-яких обставин.

### Питання для роздумів

1. Прочитайте Матвія 11:1-6. Як Ісус зміцнив віру Івана, коли той перебував у в'язниці?
2. Чи опинялися ви коли-небудь у ситуації, подібній до Іванової, коли просто не могли зрозуміти, чому з вами відбуваються такі погані речі? Як ви зберігали віру й довіру до Бога?

Запишіть свої відповіді та особисту молитву до Бога.

inSight

## Покликана до пророчого служіння

Бог покликає пророків у конкретний час і для конкретної мети. Вони передають вістки, необхідні саме для цього часу. У світлі цього переконання адвентисти сьомого дня вважають, що Еллен Г' Уайт продемонструвала сучасний прояв пророчого дару, виконуючи служіння, подібне до служіння неканонічного пророка; докладніше це розглядатиметься в наступних уроках. Еллен Гармон,

пізніше Уайт, отримала свій перший поклик у грудні 1844 року, через кілька тижнів після того, як міллеритські адвентисти пережили невиконане очікування повернення Ісуса.

Послідовники Вільяма Міллера зрештою пов'язали 22 жовтня 1844 року з біблійним часовим пророцтвом про очищення святини та очікували цього дня повернення Христа на землю. Це переконання викликало величезне очікування серед багатьох тисяч людей у Північній Америці та інших регіонах світу.

Але Христос не з'явився, і міллеритські віруючі пережили подію, яка увійшла в їхню історію як Велике розчарування.

Саме в цьому контексті Еллен Гармон, пізніше Уайт, отримала своє перше видіння. Його головна мета полягала в тому, щоб підбадьорити і її, і розчарованих віруючих: Бог усе ще був із ними, незважаючи на помилкове тлумачення. У видінні був показаний шлях із цієї землі до небесного Єрусалима, яким адвентисти прямували до Святого Міста.

*«Якщо вони не відводили очей від Ісуса, Який ішов перед ними, ведучи їх до міста, вони були в безпеці».*

Це видіння стало доброю звісткою. Бог починав формувати новий рух із розгубленості після розчарування. Ісус усе ще був із ними. Він усе ще мав повернутися. Він і далі вів їх шляхом спасіння. Їм потрібно було лише не відводити погляду від Нього. Навіть серед великого потрясіння й розчарування вони мали вагомні причини не втрачати надії.

Так сімнадцятирічна Еллен Г. Гармон була покликана до пророчого служіння. Її шлях не був легким, особливо на початку. Хоча з часом її дар був прийнятий як справжній у середовищі ранніх адвентистів, сама Еллен боялася бути Божою вісницею. Бути Божим пророком ніколи не було легко чи престижно. Наступного тижня ми детальніше розглянемо особливу працю та труднощі старозавітних пророків, деякі з яких мали відлуння в житті та служінні Еллен Г. Уайт.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/2](http://WhiteEstate.org/ABSG/2)

inquire

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використовуйте ці питання для змістовної дискусії.

### Покликання Ісаї

1. Яке видіння змусило Ісаю відчувати себе цілковито недостойним і невідповідним бути Божим вісником? Що допомогло йому охоче прийняти Божий поклик до пророчого служіння? Ісаї 6:1-8
2. Як слухачі Ісаї мали реагувати на його вістки? Ісаї 6:9-11

### Пророк Євангелія

1. Як пророцтва Ісаї з дивовижною ясністю відкрили страждання, випробування, смерть і поховання Христа більш ніж за п'ятсот років наперед? Ісаї 53
2. Як Ісаї також передбачив служіння Івана Хрестителя як Предтечі Христа? Ісаї 40:3; Матв. 3:1-3

#### Особисте осмислення

Ісаї попереджав про майбутні лиха, але його пророцтва також сповнені прекрасних запевнень про обіцяного Месію. Чого це може навчити нас про характер пророчої вістки, яку Бог хоче, щоб ми сьогодні несли світові?

### Постаті інших пророків

1. Які труднощі пережив Іван Хреститель під час свого пророчого служіння? Чого це навчає нас про випробування, з якими часто стикаються Божі пророки? Матв. 11:1-6
2. Які паралелі ви бачите між історією покликання Ісаї та історією покликання Авраама? Бут. 12:1-6
3. Як Євангеліє було відкрите Авраамові через завіт, який Бог уклав із ним? Бут. 15:6-17; 22:1-17
4. Як Даниїл довів свою вірність під час випробувань і в молодості, і в похилому віці? Дан. 1:8-16; Дан. 6

#### Особисте осмислення

Пророки Біблії переживали неймовірні труднощі й приносили великі жертви. Хто ваш улюблений біблійний пророк? Як його або її історія надихає вас?

### Ключові думки, які варто запам'ятати

- Пророки отримували поклик до пророчого служіння безпосередньо від Бога.
- Пророки мали відкривати обітницю спасіння, яка знаходить своє здійснення в Месії.
- Бути пророком було нелегким покликанням. Їхнє життя часто було непростим.

# ДАР ПРОРОЦТВА

Старозавітні пророки

ТИЖДЕНЬ 3 • 11-17 ЖОВТНЯ

Уривок уроку цього тижня

1 Царів 19:1-16

inTro

## Духовний GPS

Глобальна система позиціонування (GPS) допомагає мандрівникам знати, де вони перебувають, куди прямують, і навіть попереджає про небезпеки. Духовним мандрівникам, які прямують до Неба, також потрібне керівництво небесної «системи позиціонування». Один зі способів, яким Бог робив це в минулому, — служіння старозавітних пророків. У їхніх історіях, порадах, пророцтвах, поезії та піснях ми багато дізнаємося про десятки пророків, які передавали Божі вістки людям.

Історії старозавітних пророків допомагають зрозуміти дар пророцтва таким, яким він проявлявся через цих Божих слуг. Вони були людьми, подібними до нас: слабкими, здатними відчувати страх, гнів і розчарування. Їхнє життя не було легким — воно було сповнене викликів і труднощів, як і наше.

Одним із найвидатніших пророків Старого Завіту був Ілля — людина, яка не померла, а зрештою була взята на небо у вогняній колісниці (2 Цар. 2:11). Через століття Ілля залишався одним із найвідоміших образів старозавітного пророка. Люди навіть запитували, чи не є Іван Хреститель або Ісус Іллею (Івана 1:21; Марка 8:27, 28). Коли Ісус висів на хресті, присутні говорили про те, чи прийде Ілля Його врятувати (Матв. 27:49).

Немов духовний GPS, Ілля був покликаний допомогти Ізраїлю усвідомити свій справжній духовний стан і побачити небезпеки, які йому загрожували. У 1 Царів 17 читаємо, як Бог послав Іллю до царя Ахава оголосити багаторічну посуху, яка мала спонукати народ відповісти за своє відступництво. Бог використав це лихо, щоб відвернути Свій народ від ідолопоклонства й повернути до послуху. Увесь народ звинувачував Іллю у своїх стражданнях і шукав його смерті. Щоб урятуватися, Ілля втік у гори й переховувався від людей царя. Зрештою він зустрівся з Ахавом і скликав народ на гору Кармел, де протистояв пророкам Ваала та Ашери. Божий вісник звернувся до Ізраїлю із закликом відкинути фальшивих богів і повернутися до Господа. Люди побачили, куди привів їхній вибір, і знову були готові визнати Бога Іллі, Який виявив Свою силу на відміну від неіснуючих богів.

Перед Другим приходом Христа Бог закликає Свою Церкву знову проголошувати вістку, подібну до Ілліної: відвернутися від своїх «ідолів» і приготуватися до великого дня Господнього (Мал. 4:5, 6). Бог і сьогодні спілкується зі Своїм народом через обрані Ним засоби. Його Слово і дар пророцтва несуть застереження, попередження, пораду та підбадьорення.

Вістка Іллі — заклик повернутися до Бога всім серцем — потрібна і сьогодні. «Відродження справжнього благочестя серед нас є найбільшою й найнагальнішою з усіх наших потреб. Шукати його має бути нашим першочерговим завданням. Потрібні серйозні зусилля, щоб отримати Господнє благословення — не тому, що Бог не бажає дати його нам, а тому, що ми не готові його прийняти». Згідно з Мал. 4:6, цей заклик останнього часу — не лише теоретична вістка: він веде до справжнього зцілення сердець і домівок. Сім'я є наріжним каменем церкви й незамінною основою громади. Відродження в домі поширює небесну любов на церкву, громаду й народ та спонукає Божих людей до місії. У цьому полягає Божий задум для християнського дому.

Без таких пророків, як Ілля, Божий народ Старого Завіту міг би назавжди збитися зі шляху, залишаючись без викриття гріха й не розуміючи, чого очікує від них Бог. Пророки повертали Божий народ на правильну дорогу й вели шляхом істини.

inScribe

## Сторінка журналу

### Завдання

Складіть план або ментальну карту 1 Царів 19:1-16. Особливу увагу приділіть віршам 4-10: переписіть їх із вибраного вами перекладу або передайте своїми словами. Що ви помічаєте в емоційному стані Іллі?

### Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
  - Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
  - Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова та фрази з пов'язаними думками.
1. На які особливі висновки загалом вказують зроблені вами позначки?

inGest

## Людяність пророків

Господь використав Іллю, щоб здійснити величезну працю в Ізраїлі, незважаючи на запеклий спротив. Те, що Бог зробив через нього, було неймовірним, але Ілля також мав проблеми й невдачі. Його життєпис — надихаюча історія мужності та вірності, однак у ній були падіння й відступи. Він був людиною «подібною до нас» (Якова 5:17).

На горі Кармел Ілля пережив приголомшливий успіх (1 Цар. 18). Бог могутньо діяв через нього, здійснивши одне з найдивовижніших чудес Старого Завіту: після слів Іллі вогонь буквально зійшов із неба (1 Цар. 18:38). Можна було б очікувати, що після такого досвіду Божий пророк буде сповнений тріумфу. Проте вершина його публічного служіння майже відразу змінилася темним періодом глибокого відчаю.

Після погрози нечестивої цариці Ілля раптом запанікував і втік, рятуючи життя. Забувши, як Господь щойно захищав і провадив його, Ілля дозволив страху опанувати собою. У страшному виснаженні він вигукнув: «Досить! Тепер, Господи, візьми мою душу, бо я не кращий за своїх батьків!» (1 Цар. 19:4). Це звучить як слова людини в глибокому емоційному виснаженні та відчаї. Але чому?

Події на Кармелі самі по собі могли бути надзвичайно виснажливими, однак, схоже, було й щось більше. Можливо, ключ міститься у словах Іллі: «Я дуже ревнував за Господа, Бога Саваота, бо Ізраїлеві сини покинули Твій завіт, поруйнували Твої жертовники, а Твоїх пророків повбивали мечем. Зостався я один, та й моєї душі шукають» (1 Цар. 19:10). Ілля відчував страшну самотність і оплакував те, що сприймав як невдачу свого служіння. Відступництво залишалося, незважаючи на всі його зусилля, — ніби він один мав виправити цілий народ. Тут ми бачимо людяність і крихкість Божого слуги. Ілля справді був людиною, подібною до нас.

Історія Іллі нагадує: навіть у Божих послідовників не кожен день є чудовим. Ілля був Божим пророком не тому, що був досконалим. Бог діяв через нього й говорив через нього попри його слабкості. Як і Ілля, кожен із нас переживає моменти спаду. Важливо пам'ятати Божу вірність і не здаватися.

### Питання для роздумів

1. Як Бог шукав Іллю, зцілював і відновлював його, коли той опинився в дуже важкому стані? Що це говорить вам про Божу турботу й милість?

2. Коли ви найбільше боролися з відчуттям невдачі у своєму житті чи служінні? Які біблійні обітниці можуть допомогти пройти через розчарування?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Протистояння неправдивим пророкам

Вістка Іллі сміливо протистояла вісткам сотень неправдивих пророків, яких утримувала царська родина (1 Цар. 18:19). Такий конфлікт не був винятком: старозавітні пророки часто стикалися з конкуруючими вістками неправдивих пророків. Свідчення про них зустрічаються вже в ранній історії Ізраїлю (Повт. Зак. 18:20). На щастя, Бог дав Своему народові орієнтири, як розпізнавати Його справжніх пророків. Отримуючи Боже відкриття й натхнення, істинні пророки вірно, точно й чесно передавали Божі вістки, навіть якщо це приводило їх до прямого конфлікту з людьми при владі.

Коли справжні й неправдиві пророки одночасно проголошували протилежні вістки, народ мав вирішувати, якому голосу вірити. Саме така дилема виникла в 1 Царів 22, коли Ахав, цар Ізраїлю, радився з Йосафатом, царем Юди, чи йти війною на Рамот-Гілеад (1 Цар. 22:3, 4). Після того як чотириста «пророків» одноставно порадили царям воювати (1 Цар. 22:6), Йосафат, не довіряючи їм, наполіг, щоб вони запитали саме «пророка Господнього» (1 Цар. 22:7).

Коли покликали Міхея, відомого як Божий пророк, якого Ахав ненавидів (1 Цар. 22:8), посланець, що привів його, закликав не говорити нічого, що суперечило б уже озвученій вістці (1 Цар. 22:13). Тиск на Міхея був очевидним: від нього очікували слів, які хотів почути цар. Але Міхей не поступився. Він чекав, що Бог скаже йому передати (1 Цар. 22:14).

Слова царя про справжнього пророка — «Я ненавиджу його, бо він не пророкує про мене добра, а тільки зло» (1 Цар. 22:8) — багато говорять і про Ахава, і про Міхея. Пророк явно не боявся говорити правду навіть самому цареві, хоча це аж ніяк не було шляхом до царської прихильності.

Міхей один протистояв чотирьомстам неправдивим пророкам і передав відкриту йому істину. Навіть під тиском змінити Божу вістку суду, щоб догодити нечестивому Ахаву, Міхей передав Боже слово незалежно від того, як його приймуть.

Усе, що робить Бог, сатана намагається підробити. Ізраїль стикався і зі справжніми, і з неправдивими пророками. Ключовим було вміти розрізнити їх.

### Сторінка журналу — питання для роздумів

1. Чого історія Міхея з 1 Царів 22:1–14 навчає нас про те, як діють справжні пророки?
2. Завжди легко піти за тим, що популярне. Зважаючи на те, наскільки зіпсованою може бути культура, чому це не завжди мудрий шлях?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з 1 Царів 19:1–16. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Жінки в пророчому служінні

### Що наведені старозавітні тексти відкривають про те, що Бог покликав жінок до пророчого служіння?

Маріам — пророчиця та лідерка

Вихід 15:20

Міхея 6:4

Девора — пророчиця та суддя

Суддів 4:4, 5

Суддів 5:7

Хулда — пророчиця та радниця царського двору

2 Царів 22:11-14

2 Хронік 34:19-22

Приклади неправдивих пророчиць

Неемії 6:14

Езекіїля 13:17, 18

1. Які ще вірші спадають вам на думку й допомагають краще зрозуміти природу та функції старозавітних пророків?

Журнал: повторіть уривок з 1 Царів 19:1-16, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Функції пророків

До функцій старозавітних пророків належала часто нелегка відповідальність передавати вістки царям. Пророк Самуїл намагався вберегти Ізраїль від монархії, але народ наполягав: вони хотіли «царя, щоб судив нас, як у всіх народів» (1 Сам. 8:5). Це сумний, але сильний приклад небезпеки, з якою Божий народ стикався в усі часи: бажання бути такими, як усі навколо. Вони не розуміли, до чого приведе їхнє прохання, хоча Бог через пророка попередив їх (1 Сам. 8:11-18). Незважаючи на попередження, Самуїл помазав першого царя Ізраїлю — Саула.

Книги 1 і 2 Царів та 1 і 2 Хронік описують характер правління царів Ізраїлю та Юди. Вони показують, що царів, які чинили зло в Божих очах, було значно більше, ніж тих, хто чинив добро. Однією з головних функцій пророків було повертати невірних царів до послуху Божому Закону. Через це пророки часто стикалися з погрозами; деяких переслідували й навіть убивали царі, які відводили Божий народ від Нього (1 Цар. 18:4-19; 2 Хрон. 24:20-22).

Пророки також взаємодіяли зі священниками. Мойсей, Божий пророк, помазав Аарона та його синів на священників Ізраїлю (Лев. 8:10-13). Іноді Бог через пророків посилав священникам слова докору (Осії 6:9; Мал. 2:1-3). Яскравий приклад — викриття всього дому Ілія через його зіпсуті практики (1 Сам. 2:27-36). Такі докори були дуже сильними, бо відповідали серйозній корупції серед людей, яким були дані особливі привілеї.

Пророки були також учителями народу (2 Хрон. 34:14-28). Вони передавали Божі вістки священникам, царям і всьому народові (Єрем. 5:31; Єзек. 22:26). Пророки зверталися і до сусідніх народів, відкриваючи Божий задум щодо них — ця тема неодноразово повторюється у вістках старозавітних пророків (Ісаї 60:1-3; 62:1, 2). Від пророків очікувалося не лише вірно передавати Божі слова; інколи їм наказувалося записувати й зберігати їх (2 Хрон. 13:22). Попри свою людську слабкість, пророки були чоловіками й жінками молитви, Слова та служіння Богові й Його народові (Єрем. 42:4; 2 Цар. 22:15-17).

### Питання для роздумів

1. Як функції старозавітних пророків допомагають нам краще зрозуміти служіння Ісуса, Який також був пророком (Матв. 21:11, 46; Луки 7:16; 24:19)?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога.

Життя старозавітних пророків ясно показує, що бути Божим вісником ніколи не було легко. Еллен Г. Гармон Уайт переживала тривоги, подібні до біблійних пророків. Як ми дізналися минулого тижня, коли вона отримала Божий поклик, вона була молодою, сором'язливою та мала слабе здоров'я. Друге видіння підтвердило її покликання, однак Еллен Гармон усе ще боялася того, що на неї чекало.

Еллен Гармон про своє покликання

Приблизно через тиждень Господь дав мені ще одне видіння й показав випробування, через які я мала пройти; що я повинна йти й розповідати іншим те, що Він відкрив мені; що я зустріню великий спротив і переживу душевні страждання...

Це видіння надзвичайно стривожило мене. Моє здоров'я було дуже слабким, а мені було лише сімнадцять років... Я щиро молилася, щоб цей тягар був покладений на когось іншого. Але все світло, яке я отримувала, було таким: «Розкажи іншим те, що Я відкрив тобі». Я не могла примиритися з думкою вийти у світ. Від природи я мала дуже мало впевненості... Я з бажанням дивилася в могилу. Смерть здавалася мені кращою за відповідальність, яку я мала нести.

Зверніть увагу: Еллен відчувала, що краще померти, ніж прийняти цей поклик. Після багатьох молитов і підбадьорення від інших віруючих вона погодилася й присвятила решту свого життя виконанню Божої волі.

Згодом вона стала одним із найвпливовіших голосів у формуванні майбутньої Церкви адвентистів сьомого дня. Водночас Еллен залишалася людиною зі своїми особистими недоліками, фізичними випробуваннями, сімейними труднощами та складнощами у взаєминах. І саме в її людяності видно важливий урок: Бог обирає недосконалих людей, які готові Йому служити.

Під керівництвом Святого Духа пророче служіння Еллен Г. Уайт підбадьорювало віруючих і спрямовувало їх до біблійних істин. До 1860 року вона відігравала помітну роль у розвитку молодого адвентистського руху та його місії проголошувати світові вістки трьох ангелів. У 1863 році була офіційно організована Церква адвентистів сьомого дня. У наступні десятиліття голос Еллен Уайт впливав на розвиток адвентистських систем охорони здоров'я та освіти. Найбільшим же спадком її служіння стали її численні праці — приблизно 100 000 сторінок. Її твори й сьогодні читають у різних країнах світу.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/3](http://WhiteEstate.org/ABSG/3)

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використайте наведені питання для змістовної дискусії.

### Людяність пророків

1. Яку серйозну кризу пережив пророк Ілля відразу після своєї перемоги на горі Кармел? 1 Царів 19:1-10
2. З якими звичайними людськими слабкостями боровся пророк Ілля? Якова 5:17

Особисте осмислення

Чому Ілля почувався таким самотнім? Які способи можуть допомогти нам, коли ми відчуваємо самотність?

### Протистояння неправдивим пророкам

1. Скільки неправдивих пророків протистояли Іллі та його вістці? 1 Царів 18:19
2. Чому цар Ахав віддавав перевагу вістці неправдивих пророків, а не справжнього пророка? Як мають діяти справжні пророки, коли на них тиснуть, щоб вони пристосували свою вістку? 1 Царів 22:1-14

Особисте осмислення

Як нам не потрапити в пастку, коли ми слухаємо лише ті голоси, які нам приємні?

## Роль і природа пророків

1. Чи є в Біблії випадки, коли Бог використовував жінок-пророчиць для керівництва Своїм народом? Вихід 15:20; Суддів 4:4
2. До кого звернулися цар Йосія та священник Хілкія за духовною порадою? Що це говорить про взаємини між пророками, священниками й царями? 2 Царів 22:11-14
3. Чи доводилося старозавітним пророкам виступати проти корупції серед священників? 1 Сам. 2:27-36; Мал. 2:1-3

Особисте осмислення

Уявіть себе старозавітним пророком. Що вам подобалося б у цьому покликанні, а якої частини відповідальності ви боялися б найбільше?

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- Пророки не були досконалими людьми. Вони боролися зі звичайними людськими труднощами та слабкостями.
- Вістки неправдивих пророків часто виявляються популярнішими, ніж вістки справжніх пророків.
- Бог покликав до пророчого служіння і чоловіків, і жінок.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Новозавітні пророки

ТИЖДЕНЬ 4 • 18-24 ЖОВТНЯ

Уривок уроку цього тижня

Ефесян 2:19 — 3:7

inTro

## Той самий двигун

Коли батько із сином поверталися додому, син уважно розглядав автомобілі, повз які вони проїжджали, шукаючи такі самі, як у його тата. Раптом батько показав на одну машину й вигукнув: «Це була така сама машина, як моя перша!» Коли вони приїхали додому, батько дістав посібник власника своєї першої машини разом із посібником до теперішньої. Він уважно показав синові особливості кожного автомобіля, звертаючи увагу на те, що було однаковим і що змінилося. Коли вони порівнювали два двигуни, усе було ідентичним. Багато чого змінилося, але не двигун.

Бог говорив через пророків як у Старому, так і в Новому Завітах. Між обома Завітами існують наступність і гармонія, тому що Святий Дух — Джерело, або «Двигун», Божественного натхнення — залишився Тим Самим. Святий Дух завжди наділяє справжніх пророків силою через дар пророцтва. Він також ставить Христа в центр пророчих вісток, як це ясно показує Послання до євреїв (Євр. 1:1–3).

Одне важливе питання, яке виникає під час читання Нового Завіту, — розуміння відмінностей і подібностей між пророками та апостолами. Пророки Нового Завіту продовжували виконувати багато тих самих функцій, що й старозавітні пророки, з якими ми вже добре знайомі. Однак слово «апостол» — це новозавітний термін, який уперше з'являється в Євангеліях. Отже, що робило людину апостолом?

Апостоли були «посланцями», або «тими, кого послали» від Бога, як це передає грецьке слово *apostolos*. У чотирьох Євангеліях слово «апостол» стосується дванадцяти учнів. Решта Нового Завіту підтверджує цю ідею та розширює її, включаючи й інших церковних керівників, які не належали до початкових дванадцяти учнів Христа.

Павло дванадцять разів називав себе апостолом у своїх посланнях. У Римлян 1:1, 2 він пов'язав своє апостольське покликання і зміст своєї проповіді з вісткою старозавітних пророків. Він представляв себе як апостола язичників (Рим. 11:13).

Павло був призначений «з волі Божої» (1 Кор. 1:1). На відміну від священства, яке передавалося по родовій лінії від батьків до синів, Бог призначав пророків і апостолів відповідно до Своєї волі. Коли апостольство Павла ставили під сумнів, він захищав своє покликання (1 Кор. 9:1, 2). Павло розглядав своє апостольство як працю, що будується на Христі — Основі Церкви (Ефес. 2:20). Як одержувачі Божого відкриття, апостоли мали той самий рівень натхнення, що й пророки (Ефес. 3:1–5).

У 2 Петра 3:1, 2 Петро говорить про пророків як про тих, хто був раніше і чиї слова мають значення, а потім представляє апостолів як тих, хто має таку саму авторитетність. У цих віршах згадуються і старозавітні, і новозавітні часи. Хоча може здаватися, що пророки були Божими вісниками старозавітної епохи, а апостоли — Божими вісниками новозавітної епохи, були люди, які пророкували або мали пророчий дар, але не були апостолами. Інакше кажучи, у новозавітні часи дар пророцтва не був обмежений апостолами, і не всі пророки були апостолами (Дії 15:32).

Без дару пророцтва, даного апостолам та іншим пророкам, не було б історії ранньої Церкви, яка понесла Євангеліє світові. Лише силою та керівництвом Святого Духа Церква могла виконати свою місію. Через сні й відкриття Бог говорив своїм вісникам, куди йти (Дії 10:1–23; 16:6–10). Натхнені

Святим Духом, пророки пригадували слова Ісуса й записали історію Євангелій, щоб увесь світ міг її прочитати (Івана 14:26). Святий Дух навчав їх важливих істин і відкривав їм майбутнє (Івана 16:13; Об'явл. 1:1-3).

Читаючи Новий Завіт, ми помічаємо, що Ісус був центром майже всього, що вони писали. Так чи інакше, Його життя, смерть, воскресіння, первосвященницьке служіння та Другий прихід були головним фокусом.

Цього тижня ми дослідимо дар пророцтва в Новому Завіті: що робили пророки, хто виконував пророче служіння, як пророки співвідносилися з апостолами та яку небезпеку становили неправдиві пророки.

inScribe

## Сторінка журналу

### Завдання

Складіть план або ментальну карту Ефесян 2:19 — 3:7. Зверніть увагу на те, що цей уривок відкриває про роль пророків у ранній Церкві.

### Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
  - Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
  - Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.
1. На які особливі висновки загалом вказують зроблені вами позначки?

inGest

## Функції новозавітних пророків

Значна частина служіння новозавітних пророків відображала служіння пророків Старого Завіту. Як Бог наставляв і провадив Свій народ через пророків у Старому Завіті, так Він використовував пророків у Новому Завіті, щоб керувати заснуванням і зростанням Своєї Церкви. Дар пророцтва, даний апостолам і пророкам, був необхідним для формування та розвитку ранньої Церкви (Ефес. 2:20). Павло був одним із таких апостолів, які отримували Божественні відкриття (Ефес. 3:3). Святий Дух відкрив йому та іншим пророкам Євангеліє Ісуса Христа, щоб вони поділилися ним з усім світом (Ефес. 3:5). Ці Богом натхненні вістки передавалися тогочасним слухачам особисто, а також були записані й збережені в книгах Нового Завіту. Таким чином, вістки, які Святий Дух відкривав пророкам, стали фундаментальними для майбутнього Церкви.

Ефесян 4:11-13 подає перелік духовних дарів, важливих для успіху Церкви. Пророки згадуються поряд з апостолами, євангелістами, пасторами та вчителями (Ефес. 4:11). Ці служителі дані «для вдосконалення святих на діло служби, на будування Христового тіла, аж поки ми всі не досягнемо з'єднання віри й пізнання Сина Божого, Мужа досконалого, у міру зросту Христової повноти» (Ефес. 4:12, 13). Як видно тут і в інших місцях, Ісус є центральним фокусом пророчих вісток.

Новозавітні пророки також підбадьорювали Церкву, і це згадується в контексті пророкування (1 Кор. 14:31). Книга Дії розповідає про двох пророків — Юду та Силу, жоден із яких не написав біблійної книги, — які «багатьма словами вмовляли та зміцняли братів» (Дії 15:32). Хоча пророкам іноді доводиться давати суворі застереження, вони також несуть слова підбадьорення, особливо у важкі часи. Без сумніву, такі слова дуже цінували ті, хто потребував почути надію та обітницю, які вони несли. Особливо в часи скорботи й переслідувань дар пророцтва був джерелом великого підбадьорення та надії.

В Об'явленні 22:6 Ісус представлений як «Господь Бог святих пророків», Чиї «слова вірні й правдиві». Звичайно, усе, що походить від Божих речників, також буде «вірним і правдивим». У світі, де так мало чому можна довіряти, ми справді можемо довіряти тому, що говорять Господні пророки, особливо в Його Слові — нашому остаточному й найвищому авторитеті.

## Питання для роздумів

1. Єдиний офіційний запис слів апостолів і пророків про Ісуса, Його життя та Його діла, який ми маємо, — це Біблія. Що це говорить нам про те, чому Біблія має бути остаточним авторитетом у тому, у що ми віримо про Ісуса та Його жертвову смерть?

Запишіть відповідь внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Жінки-пророчиці та молоді помічники пасторів

У старозавітні часи Бог покликав і чоловіків, і жінок бути Його вісниками. У Новому Завіті також є чіткі свідчення про жінок-пророчиць. Анна — перша людина, яку в Новому Завіті прямо названо «пророчицею». У своєму постійному служінні вона «служила Богові постами й молитвами день і ніч. І... славила Господа та говорила про Нього» (Луки 2:37, 38). У віці вісімдесяти чотирьох років Бог говорив через неї в Єрусалимському храмі, коли вона визнала Немовля Ісуса Обіцяним.

Дії 21:9 повідомляють, що Пилип мав «чотири дочки-діви, що пророкували». Історики Нового Завіту, зокрема Євсей, знаходили пізніші тексти, у яких згадується, де вони, можливо, жили й були поховані. Це були жінки — найімовірніше, молоді, — які явно мали пророчий дар. Ми не знаємо точно, що саме вони пророкували або яким був масштаб їхнього служіння, але знаємо, що жодне з їхніх пророчих слів не увійшло до канону — Біблії. Подібно до багатьох інших, вони були неканонічними пророками — справжніми пророками, чиї слова або писання не були збережені як біблійні книги.

Окрім жінок-пророчиць, які відігравали роль у ранній Церкві, значний внесок робили й молоді люди. Апостоли часто наставляли молодих лідерів для служіння. Наприклад, Павло звертався до Тимофія як до «правдивого сина у вірі» (1 Тим. 1:2; див. також 1 Тим. 4:12). Павло навчав Тимофія основ пасторського служіння. Щодо покликання Тимофія він сказав: «Цього наказу передаю тобі, сину Тимофію, згідно з пророцтвами, що раніше були про тебе, щоб ти ними провадив добру боротьбу» (1 Тим. 1:18). Павло довірив молодому Тимофієві велику відповідальність.

Інший приклад міститься в Тита 1:4, де Павло називає Тита «щирим сином за спільною вірою». Павло доручив Титові призначати керівників для віруючих на Криті — непростій громаді. Він дав молодому Титові духовні поради щодо того, як виконувати цю важливу відповідальність, а потім підсумував: «Говори це, умовляй та докоряй з усякою владою. Нехай ніхто тобою не нехтує» (Тита 2:15). Цими словами Павло заохочував Тита не боятися й не занепадати духом, а керувати з розсудливістю та силою.

Бог використовував у новозавітній Церкві багато різних людей у багатьох дивовижних способах. Жінки пророкували так само, як і чоловіки. Досвідчені й старші апостоли наставляли молодих лідерів, яким доручали важливу відповідальність за новостворені громади. Люди різних поколінь, культур і походження працювали разом, допомагаючи Божій справі успішно рухатися вперед.

## Сторінка журналу

1. Переглянувши переписаний і позначений вами текст, назвіть головні висновки з цього уривка. Які запитання виникають? Які частини здаються складними?
2. Незалежно від нашого віку, статі чи походження, кожен із нас має роль у Божій справі. Яка ваша роль і як ви можете робити ще більше?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Ефесян 2:19 — 3:7. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Справжнє й підроблене

**Сатана має підробки дару пророцтва. Які попередження дає Новий Завіт про неправдивих пророків і надприродні сили, що стоять за**

## ними?

Неправдиві пророки обманюють

Матвія 24:11, 23–25

2 Петра 2:1–3

Перевірка пророків

Матвія 7:15–20

1 Солунян 5:19–22

1 Івана 4:1

Захист від надприродних атак

Римлян 8:37–39

Ефесян 6:10–18

1. Які ще вірші або обітниці спадають вам на думку й допомагають краще зрозуміти дар пророцтва в Новому Завіті?

Журнал: повторіть уривок з Ефесян 2:19 — 3:7, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Ісус як Пророк

Мойсей передбачив: «Пророка з-посеред тебе, з братів твоїх, такого, як я, поставить тобі Господь, Бог твій, — Його будете слухати» (Повт. Зак. 18:15). Хто був цим Пророком? Писання говорить ясно: це пророцтво вказувало на Самого Ісуса. Петро підтвердив це, проповідуючи в Єрусалимі: «Бо Мойсей сказав батькам: Господь Бог ваш підійме вам Пророка з братів ваших, як мене; Його слухайте в усьому, що тільки Він говоритиме вам» (Дії 3:22). Ісус — найвищий Пророк, Який приніс вістку безпосередньо з Неба.

Під час служіння Ісуса широко обговорювалося, чи є Він обіцяним Пророком (Марка 6:14, 15; Івана 6:14; 7:40). Так, Ісус був пророком — і набагато більше, ніж пророком. Коли Ісус запитав учнів, перевіряючи, наскільки добре вони розуміють Його особу, вони правильно відповіли, що Він — Христос (Марка 8:27–29). Ісус як Христос, Месія, є Тим, на Кого вказували всі старозавітні пророки. Новий Завіт визнає Ісуса виконанням месіанських пророцтв — і Сам Ісус це підтвердив (Луки 24:13–35).

В Івана 1:1–5 опис Слова не може стосуватися простої людини. Слово назване Творцем, бо «все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало» (Івана 1:3). Інакше кажучи, Він створив усе створене — увесь космос, ширина якого, за сучасними оцінками, становить щонайменше 93 мільярди світлових років. Але Слово, Яке створило нас і Всесвіт, — це те саме Слово, Яке стало тілом, коли Ісус прийшов у цей світ (Івана 1:14). У кожному «І сказав Бог» з Буття 1 ми чуємо голос Ісуса. Той, Хто сказав: «Нехай буде світло» (Бут. 1:3), Сам є «Світлом людей» (Івана 1:4). Через план спасіння (Івана 1:4, 5) Він розсіяв темряву землі.

Божі пророчі слова певні й підтверджені. Коли до них прислухаються, вони є «світильником, що світить у темному місці, аж поки день не засяє, а досвітня зоря зійде у ваших серцях» (2 Петра 1:19). Пророцтво продовжуватиме приносити світло нашому грішному світові, доки Ісус — «Ранкова Зоря» і Джерело цього пророчого світла — не встановить Своє вічне Царство. До того часу через Своє життя, смерть і воскресіння Христос пропонує кожному з нас дар вічного життя. Єдине питання — чи приймемо ми його.

## Питання для роздумів

1. Зосередьтеся на тому факті, що Ісус, Творець (Івана 1:1–3), є також Тим, Хто помер на хресті за ваші гріхи. Чого ця дивовижна істина навчає про реальність Божої любові до вас?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога.

## Зберігати Ісуса та Його Слово в центрі

Бог покликав пророків у конкретні часи й давав їм важливі завдання. Їхньою головною функцією було приводити людей до пізнання Бога та вірних стосунків із Ним. Це було керівним принципом Еллен Ґ. Уайт. Її служіння мало дві головні функції: вести людей до Ісуса та спрямовувати їх до Його Слова — Біблії.

Еллен Ґ. Уайт упродовж усього життя палко любила Ісуса й прагнула ділитися Божою любов'ю з іншими. Її відома п'ятитомна серія «Конфлікт віків» починається й завершується словами «Бог є любов». У книзі «Дорога до Христа», можливо, найпопулярнішій її книзі, вона написала:

«Дорога до Христа»

«Наше зростання в благодаті, наша радість, наша корисність — усе залежить від нашого єднання з Христом. Саме через спілкування з Ним щодня, щогодини — через перебування в Ньому — ми маємо зростати в благодаті. Він не лише Початок, а й Завершитель нашої віри».

У 1890-х роках, працюючи над книгою «Бажання віків», Еллен записала у своєму щоденнику:

Запис із щоденника

«Коли я пишу про життя Христа, мене охоплюють надзвичайно глибокі переживання. Я забуваю дихати так, як слід. Я не можу витримати сили почуттів, що охоплюють мене, коли думаю про те, що Христос пережив у нашому світі».

Другим фокусом служіння Еллен Уайт була Біблія. Вона розглядала свої праці як «менше світло», що веде людей до «більшого світла» — Біблії. Вона постійно заохочувала людей звертатися до Писання, де Бог відкрив Свій люблячий характер і план спасіння. На початку свого служіння вона сказала: «Я рекомендую тобі, дорогий читачу, Слово Боже як правило твоєї віри й життя». Через роки вона написала: «Господь бажає, щоб ви досліджували свої Біблії. Він не дав жодного додаткового світла, яке мало б замінити Його Слово... Якщо [Його Слово] буде спожите й засвоєне, воно стане немов життєва кров душі. Тоді добрі діла будуть видимі, як світло, що сяє в темряві».

Еллен Уайт також вірила, що кожен, хто називає себе пророком, повинен навчати «того, чого навчав Христос. Тут включено те, що Він говорив не лише особисто, а й через усіх пророків і вчителів Старого Завіту. Людське вчення виключене».

Еллен тримала Ісуса й Писання в центрі свого християнського досвіду й постійно закликала нас робити те саме. Наступного тижня моліться, щоб Святий Дух допоміг вам у цьому, і подивіться, що зробить Бог.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/4](http://WhiteEstate.org/ABSG/4)

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використовуйте наведені питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Апостоли та пророки

1. Яке значення мали апостоли та пророки в ранній Церкві? Ефес. 2:19-22
2. Як Павло дізнався таємниці Євангелія? Хто відкрив ці особливі вістки апостолам і пророкам? Ефес. 3:3-5
3. У чому відмінності та подібності між апостолами й пророками? Див. розділ inTro цього тижня.

## Постаті пророків та їхніх помічників

1. Хто були деякі з жінок-пророчиць у Новому Завіті? Луки 2:36–38; Дії 21:9
2. Чи всі пророки були апостолами і чи всі пророки писали книги Біблії? Дії 15:32
3. Кого з молодших помічників наставляв Павло? 1 Тим. 1:18; 4:12; Тита 1:4

### Особисте осмислення

Як ви можете допомогти своїм друзям відкрити дари й таланти, які вони мають і які Бог може використати у Своїй справі?

## Справжнє проти неправдивого

1. Хто був найвищим Пророком, хоча Він був значно більшим, ніж пророк? Повт. Зак. 18:15; Дії 3:20–22
2. Як під час Свого служіння Ісус був визнаний обіцямим Пророком? Івана 6:14; 7:40
3. Про яких неправдивих пророків попереджав Ісус? Чому ми повинні так серйозно сприймати це попередження? Матв. 24:11, 23–25
4. Які є способи розрізнати справжніх Божих вісників і неправдивих? Матв. 7:15–20; 1 Івана 4:1–3

### Особисте осмислення

Що ви можете зробити, щоб краще захистити себе від усіх обманів, які заповнюють наш світ?

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- Під керівництвом Святого Духа і пророки, і апостоли отримували особливі відкриття з Неба.
- Пророки не обмежені однією демографічною групою. Бог використовував чоловіків і жінок, молодих і старших.
- Ісус — найвищий Пророк. І Він попереджав про серйозну небезпеку неправдивих пророків.

# ДАР ПРОРОЦТВА

Об'явлення та натхнення

ТИЖДЕНЬ 5 • 25-31 ЖОВТНЯ

Уривок цього тижня

Об'явлення 1

inTro

## Загальне та особливе об'явлення

Що Творець космосу хотів би сказати нам? Чому Він спілкується з нами? Ми — грішні людські істоти в грішному світі, і ми стикаємося зі смертю, стражданнями та випробуваннями. Бог говорить до нас, бо хоче, щоб ми знали, чому ми тут, чому все настільки погано і чому, попри все зло навколо нас, ми можемо мати надію на Його любов до нас.

Бог часто говорить до нас без слів. Його загальне об'явлення, яке ми бачимо в природному світі, красномовно свідчить про Його безмежну силу й турботливу любов. Цар Давид вигукнув: «Небеса звіщають славу Божу, а про чин Його рук розкаже небозвід» (Пс. 19:1). Апостол Павло додав: «Бо Його невидиме від створення світу, власне Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання» (Рим. 1:20). Особливо виразно Божа відновлювальна сила проявляється в таємничих процесах зцілення в нашому світі. Справді, «Божа цілюща сила пронизує всю природу. Якщо дерево зрізане, якщо людина поранена або зламала кістку, природа відразу починає відновлювати пошкодження. Ще до того, як виникає потреба, цілющі сили вже готові; і щойно якась частина пошкоджена, вся енергія спрямовується на працю відновлення».

Яким би прекрасним і повчальним не був природний світ, він відкриває не лише Божу силу й любов, а й присутність зла (див. Бут. 3:14–19; Матв. 13:24–30). Цю неоднозначну картину можна правильно зрозуміти лише у світлі Божого особливого об'явлення — як в Ісусі Христі, втіленому Слові Божому, так і в Біблії, написаному Слові Божому, яке свідчить про Нього (Івана 5:39). Писання є натхненим записом Божих вісток до всіх людей упродовж віків. Воно розповідає нам про створення світу та його трагічне падіння, дивовижний Божий план викуплення і остаточне відновлення планети Земля. Якими б стислими й вибіркковими не були деякі біблійні оповіді, вони завжди надійні, бо через них Бог говорить до нас.

Упродовж віків до нас дійшло багато книг і творів, не лише Біблія, однак саме Біблію ми вважаємо Словом Божим. Що відрізняє її від інших писань? Павло написав: «Усе Писання Богом натхнене, і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності» (2 Тим. 3:16). Існують певні дискусії щодо найкращого перекладу цього вірша, однак більшість перекладів Біблії передають його подібно, наголошуючи, що вся Біблія має Божественне походження (2 Петра 1:20, 21).

Багато людей замислюються над процесом натхнення, завдяки якому з'явилася Біблія. Важливо усвідомлювати, що пророче натхнення — це праця Святого Духа, Який допомагав Своїм пророкам у всьому процесі передавання Його Божественних вісток. Він допомагав пророкам не лише отримувати вістки, а й чітко передавати їх тим, для кого вони були призначені.

Божі вістки приходили до пророків різними способами — видіннями та снами (Чис. 12:6; Ісаї 6:1, 8), через свідчення очевидців (1 Івана 1:1–3), натхнене Духом історичне дослідження (Луки 1:1–3) та Божественні враження на розум (2 Петра 1:21) — це лише кілька прикладів. Після отримання ці вістки могли передаватися первинній аудиторії усно (2 Петра 1:19–21), письмово (Івана 20:30, 31) або навіть через драматичне зображення (Єзек. 4:1–8). Незалежно від засобу, який використовував Святий Дух, пророкам і біблійним авторам було доручено передавати об'єктивні, а не суб'єктивні вістки істини. Це дуже важливий момент: Божі вістки не мали бути змінені чи будь-яким чином спотворені Його вісниками, навіть якщо вони використовували власні слова, щоб висловити ці вістки. Бог дбайливо оберігав вістки, які давав через пророків, щоб ми могли слухати й пізнавати Його.

## Завдання

Складіть план або ментальну карту Об'явлення 1. Особливо зосередьтеся на віршах 1–3: перепишіть їх із перекладу Біблії, який ви обрали, або передайте своїми словами. Що цей текст відкриває про те, як пророки отримують вістки від Бога?

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
  - Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
  - Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.
1. На які особливі висновки загалом вказують зроблені вами позначки?

## Отримання та записування вісток

Апостол Іван належав до найближчого кола Дванадцятьох апостолів (Луки 8:51; Матв. 17:1; Матв. 26:36, 37). Після вознесіння Христа Іван продовжив своє служіння в Єрусалимі. До падіння міста в 70 році н. е. він переїхав до Ефеса, щоб наглядати за церквами в римській провінції Мала Азія. Під час переслідування християн за римського імператора Доміціана його заслали на Патмос — острів в Егейському морі.

Перебуваючи там, Іван отримав особливі пророчі вістки, адресовані не лише семи церквам Малої Азії, а й християнам усіх віків (Об'явл. 1:1–3, 9–11). Ланцюг передавання пророчої вістки, частиною якого був Іван, виглядав приблизно так: Бог Отець — Ісус Христос — ангел — апостол Іван — читачі та слухачі. Це класичний приклад процесу об'явлення й натхнення, у якому Бог використовує пророків, щоб передавати Свої вістки людству.

Якби Іван не записав те, що було йому відкрито, з плином часу вістка могла б зникнути або бути спотворена. Тому Ісус наказав йому: «Напиши, що ти бачив, і що є, і що має бути по цьому» (Об'явл. 1:19). Письмо надає усному слову постійності, а ця постійність дозволяє зберігати й передавати вістку крізь час.

Починаючи з Мойсея, який написав перші п'ять книг Біблії, Святий Дух провадив канонічних пророків у створенні писань, які нині становлять шістьдесят шість книг Біблії. Невдовзі після виходу ізраїльтян з Єгипту, коли вони перемогли амалікітян, Бог наказав Мойсеєві: «Напиши це на пам'ять у книзі» (Вих. 17:14). Це невеликий, але виразний приклад того, наскільки безпосередньо Бог був залучений до написання Свого Писання.

Різні книги Біблії відображають літературні стилі та здібності відповідних авторів. Особисті нюанси й різні стилі кожного автора не применшують їхніх вісток, оскільки не існує «ступенів» натхнення. Деякі частини Біблії очевидніше стосуються нашого життя й віри сьогодні, ніж інші, але це не означає, що одна частина Біблії натхненна більше, ніж інша.

Іноді біблійні автори записували натхненні вістки, які спочатку були передані усно — ними самими або надійним співпрацівником. У деяких випадках пророки цитували ненатхненні джерела (Дії 17:28; 1 Кор. 15:33; Тита 1:12) і навіть слова сатани (Бут. 3:1–5; Матв. 4:1–11). Крім того, Біблія описує багато добрих прикладів, які варто наслідувати, але також багато поганих, яких слід уникати (1 Кор. 10:1–11).

Читаючи Біблію, ми повинні пам'ятати: хоча вона не написана досконалою мовою, вона несе непомильну вістку, яка витримає випробування часом.

## Питання для роздумів

1. Чому Бог настільки зацікавлений у тому, щоб говорити з нами?
2. Хоча природа ясно вказує на реальність сили й любові Творця, чому ми все одно так відчайдушно потребуємо написаного Слова? Що Слово говорить нам такого, чого сама природа не може

сказати?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Символи, притчі та драматизація

Книга Об'явлення наповнена загадковою символікою: різними звірами й рогами (Об'явл. 13), зорями та світильниками (Об'явл. 1), символічними жінками (Об'явл. 12 і 17) та іншими образами. Об'явлення використовує стиль, подібний до старозавітної книги Даниїла, де царства й сили світу були представлені різними частинами великого боввана (Дан. 2:31–45), різними тваринами та рогами (Даниїла 7 і 8) і двома царями (Даниїла 11). Такі пророчі символи можуть приголомшувати й лякати читачів. Символічні вістки нелегко зрозуміти поверхневому читачеві, але старанні дослідники поступово відкривають, що Біблія сама дає їхнє тлумачення.

Даниїл та Об'явлення — не єдині книги Біблії, що говорять символічно й драматично; Біблія містить багате різноманіття словесних образів і метафор. Наприклад, старозавітна система жертвоприношень, Мойсеева skinія та Єрусалимський храм були прямим відображенням викупної жертви Христа на хресті та Його небесного священства (Євр. 8:1–6).

Учення Ісуса було сповнене метафор. Він говорив про Себе як про Хліб життя (Івана 6:35, 41–58), Світло світу (Івана 8:12; 9:5) та Правдиву Виноградну Лозу (Івана 15:1–8). Через притчу про сіяча (Матв. 13:1–9, 18–23) та кілька інших притч (Матв. 13:24–52) Ісус показував природу й зростання Свого Царства.

Інший приклад — яскрава драматизація в Єзекіїля 4:1–8, де Бог попросив пророка зробити мініатюрну модель Єрусалима й лягти спочатку на лівий бік на 390 днів, представляючи дім Ізраїля, а потім на правий бік на 40 днів, представляючи дім Юди. Ще одним наочним досвідом був призначений Богом шлюб Осії з Гомер, блудницею, який представляв духовну невірність Ізраїля Богові (Осії 1:2–9).

Драматичні переживання Єзекіїля та Осії сьогодні здаються досить шокуючими, але саме в цьому й полягав задум: вони мали шокувати не лише нас, а й людей того часу. У період, коли застереження пророків відкрито відкидали (див. 2 Хронік 36:15–21), останнім проявом Божественної милості було драматично привернути увагу людей до їхнього справжнього стану, щоб привести їх до щирого покаяння. Така драматична подача безумовно мала показати їм, наскільки серйозно вони повинні були сприймати Божі застереження й благання.

### Сторінка журналу

1. Як ви думаєте, чому Бог іноді говорить за допомогою символів, притч і драматизацій? Чому Він не завжди говорить прямо?
2. Як ви думаєте, чому Біблія використовує так багато різних жанрів — наприклад, апокаліптичну літературу, поезію, історію, закон і листи — для передавання своїх вісток?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Об'явлення 1. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Як і чому Бог говорить через пророків

**Як наведені нижче уривки допомагають нам краще зрозуміти, як і чому Бог спілкується через Своїх пророків?**

Бог говорить

Єремії 1:9  
Амоса 3:7  
Дії 3:21  
Євреїв 1:1, 2  
2 Петра 1:19-21

Наполегливі вістки

2 Хронік 36:15, 16  
Єремії 7:23-26

1. Які ще вірші або обітниці спадають вам на думку у зв'язку з Об'явлення 1:1-3?

Журнал: повторіть уривок з Об'явлення 1, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Усні вістки

Перш ніж щось було записано, Божі вістки звучали вголос. Бог говорив до Адама та Єви як до гріхопадіння (Бут. 2:16, 17), так і після нього (Бут. 3:9-19). В обох випадках вони чудово розуміли Його слова. Його голос ясно звучав на Синаї (Вих. 20:1-20), під час хрещення Ісуса та Його преображення (Матв. 3:17; Матв. 17:5). Ми можемо неправильно зрозуміти те, що говорять нам інші люди, але можете бути впевнені: коли Бог говорить до когось, непорозуміння немає.

Біблія говорить: «І говорив Бог до Мойсея, та й сказав йому: Я — Господь» (Вих. 6:2). Багато біблійних авторів визнавали, що чули голос Бога, коли Він говорив до них. Так було, наприклад, з Ісаєю (Ісаї 8:1, 11), Єремією (Єрем. 1:4, 9, 11) та Єзекиїлем (Єзек. 3:16; 6:1). Будь-яка спроба заперечити ці та інші подібні твердження зрештою ставить під сумнів чесність пророків і надійність самої Біблії.

Як Бог говорив до пророків зрозумілою людською мовою, так і пророки говорили до своїх відповідних слухачів. Наприклад, Ной був справжнім Божим пророком і вірним «проповідником праведності» (2 Петра 2:5). Він не написав жодної частини Біблії, але усно передавав Божу вістку своїм сучасникам, і його вістка була не менш натхненною, ніж писання канонічних пророків. Кілька інших пророків, зокрема Натан, Ілля, Єлісей та Іван Хреститель, так само не написали жодної частини Біблії, але передавали свої вістки усно.

А що щодо Самого Ісуса Христа? Євангельська розповідь згадує, що під час Свого земного служіння Він «писав пальцем по землі» (Івана 8:6)... і це все. Ми не маємо жодного запису про те, що Ісус писав щось іще. Натомість Він навчав і проповідував усно, «як Той, хто має владу» (Матв. 7:29). Дехто з Його слухачів навіть визнав: «Ніколи чоловік не говорив так, як Цей Чоловік» (Івана 7:40, 46). Ісус передусім усно передавав Божі вістки. Його вістки не були менш авторитетними чи обов'язковими лише тому, що Він не написав жодної книги Біблії.

Як ми побачили цього тижня, Бог посилає Свою вістку в багатьох різних формах. Важливо пам'ятати: не ми обираємо, як Бог говорить; Бог обирає, як Він говорить. Ми обираємо, чи будемо слухати. Іноді нам може не хотітися читати. Ми можемо бажати, щоб Бог прямо й чутно заговорив до нас, але повинні смиренно й із вдячністю приймати Боже спілкування в будь-якій формі, у якій воно приходить до нас.

### Питання для роздумів

1. Як Бог говорив до вас? Як ви можете слухати краще?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Еллен Г. Уайт про об'явлення та натхнення

Адвентиisti сьомого дня вірять, що Еллен Г. Уайт була натхнена Богом. Її праці, життя й служіння відповідають критеріям справжнього пророка. Вона мала таку саму якість натхнення, як біблійні

пророки, хоча ніколи не вважала свої праці рівними Писанню — і ми також так не вважаємо. Навпаки, Еллен Уайт завжди підносила Біблію. Але як вона сама розуміла Божі пророчі об'явлення, дані їй, і процес свого натхнення?

По-перше, Еллен Уайт завжди вважала Біблію авторитетним і непомильним Божим об'явленням. Біблія відкриває Божу істину та Його план спасіння для грішного людського роду. Частиною цього плану, як ми вивчаємо, є використання пророків для передавання Його вісток.

По-друге, Еллен визнавала, що процес натхнення включав взаємодію Божественного й людського. Бог передавав Свої вістки, а потім пророк висловлював Божественну настанову власними словами. Як сказала Еллен:

#### Про натхнення

«Натхненними є не слова Біблії, а люди, які були натхнені. Натхнення діє не на слова людини чи її вислови, а на саму людину, яка під впливом Святого Духа сповнюється думками... Божественний розум і воля поєднуються з людським розумом і волею; таким чином висловлювання людини є словом Божим».

Щодо видінь і пророчих снів Еллен розуміла «натхнення думок» як поєднання Божественного об'явлення й людського досвіду. Вона писала: «Біблія, з її даними Богом істинами, висловленими мовою людей, являє собою поєднання Божественного й людського». Бог використовував багато методів, щоб Його вістка стала зрозумілою в розумі Його вісника. Серед них були образні представлення, слова й думки, які залучали всі органи чуття пророка. Досвід Еллен Уайт був подібним до досвіду біблійних авторів.

По-третє, Еллен зазначала, що не всі її людські переживання та повідомлення були натхненими. Вона радила:

#### Про звичайні повідомлення

«Бувають моменти, коли необхідно говорити про звичайні речі, коли звичайні думки мають займати розум, коли потрібно писати звичайні листи й передавати інформацію, яка переходила від одного працівника до іншого. Такі слова, така інформація не даються під особливим натхненням Духа Божого».

Надзвичайно важливо пам'ятати про цю відмінність, коли ми читаємо її праці та знайомимося з її досвідом, особливо з її листуванням і щоденниками.

Знання того, як Еллен Уайт розуміла об'явлення й натхнення, допомагає нам уникати крайнощів і розсудливо, з розумінням читати її поради.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/5](http://WhiteEstate.org/ABSG/5)

inquire

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використайте наведені нижче питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Вістки з Неба

1. Які етапи використав Бог, щоб передати апостолу Івану вістку, що міститься в книзі Об'явлення? Об'явл. 1:1–3
2. Чому для деяких пророків було вкрай важливо записати вістки, які Бог їм давав? Об'явл. 1:19; Вих. 17:14; 1 Кор. 10:11
3. Якими способами Бог дає об'явлення Своїм пророкам? Чис. 12:6; Ісаї 6:1, 8
4. Як Бог говорить до Свого народу? Євр. 1:1, 2; 2 Петра 1:19–21

#### Особисте осмислення

Чому так важливо звертати увагу, коли Бог говорить? Див. 2 Хронік 36:15, 16.

## Пророчі писання

1. Чому потрібні писання пророків? 2 Тим. 3:16, 17
2. Як свідчення очевидців і натхнене Духом історичне дослідження сприяли написанню Біблії? Луки 1:1-3; 1 Івана 1:1-3
3. Які ненадхнені джерела пророки іноді цитували? Дії 17:28; Тита 1:12

Особисте осмислення

Чому так важливо довіряти Біблії як натхненному Божому Слову, навіть якщо ми не до кінця розуміємо, як вона була написана?

## Інші форми спілкування

1. Чи всі пророки писали книги Біблії? Якими ще способами, крім письма, пророки передавали свою вістку? 2 Петра 2:5
2. Які символи, притчі та наочні ілюстрації іноді використовували біблійні пророки? Єзек. 4:1-8

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- Бог говорить через Своїх пророків.
- Біблія зберігає писання багатьох пророків, щоб ми могли навчатися з їхніх натхнених вісток.
- Пророки передавали вістки усно, письмово та через драматизації. Їхні писання також включали історичні дослідження, свідчення очевидців, а іноді навіть ненадхнені джерела.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Пророчі писання

ТИЖДЕНЬ 6 • 1-7 Листопада

Уривок цього тижня

Єремії 36:1-19

inTro

## Літературні жанри та стилі

Біблія описує три основні способи, якими пророки передавали Божі вістки: усно, письмово та через символічні дії або драматизації. Цього тижня ми зосередимося на пророчих писаннях Святого Письма. Біблія записує Слово Боже, виражене словами Його вісників, зокрема в проповідях і промовах пророків. Найдавнішим відомим способом, який Бог використовував для передавання вісток людству, було пряме усне спілкування — наприклад, чутний голос, сні або ангели. Лише за часів Мойсея Писання вперше фіксує Божественну вказівку записати те, що сказав Бог (Вих. 17:14).

У Старому Завіті ми знаходимо багато прикладів того, як Бог наказував Своїм вісникам зберігати Його слова для Його народу. Подібно до Мойсея, Єремія почув: «Візьми собі книжкового сувоя, і напиши на ньому всі ті слова, що Я говорив тобі про Ізраїля, і про Юду, і про всі народи, від дня, коли Я говорив до тебе, від днів Йосії аж до цього дня» (Єрем. 36:2). Єремії також було пояснено, навіщо записувати пророцтва: «Може, почує дім Юдин увесь той гнів, що Я думаю зробити їм, щоб вони навернулися кожен зі своєї злої дороги, і Я прощу їхню провину та їхній гріх» (Єрем. 36:3). Пророчі писання були дані, щоб привести людей до спасіння, а не просто задовольнити цікавість щодо майбутнього.

Божі вісники писали за найрізноманітніших обставин. Мойсей написав перші п'ять книг Біблії в пустелі. Давид склав кілька своїх псалмів, коли Саул переслідував його (див. Псалми 52, 54, 57, 59). Даниїл записував свої видіння, служачи при дворах Вавилону та Мідоперсії. Павло написав листи до Філімона, ефесян, філіп'ян і колоссян, перебуваючи у в'язниці, а Іван написав Об'явлення у вигнанні на Патмосі. Очевидно, що коли Божі вісники отримували спонукання писати, Святий Дух наділяв їх силою незалежно від обставин.

Цікаво, що всі збережені вчення Ісуса дійшли до нас у письмовій формі через людей, яких обрав Бог. Це показує, наскільки Бог довіряв Своїм вісникам у тому, що Божественні вістки будуть вірно записані й збережені.

Біблія містить різноманітні стилі письма. Деякі уривки нагадують щоденникові записи (наприклад, Чис. 33:1-49), а в багатьох використовуються поширені літературні засоби, такі як метафори (символи) та гіпербола (перебільшення). Деякі книги, як-от Даниїла, Захарії та Івана, містять приклади апокаліптичного письма, для якого характерні масштабна символіка, космічні теми та описи небесних істот.

Багато частин Біблії написані поетичною мовою, часто з використанням паралелізму — коли наступні рядки повторюють або іноді протиставляють попередні. Наприклад: «Того дня зверне людина свій погляд до Творця свого, а очі її дивитимуться на Святого Ізраїлевого» (Ісаї 17:7). «Творець» і «Святий» утворюють паралель, і кожен образ дає нам більше інформації про інший.

Ще один літературний стиль, який часто зустрічається в Писанні, — «судовий позов завіту». Наприклад, у Єремії 2:4-9 пророк представив Божу юридичну скаргу проти Свого народу за порушення їхніх зобов'язань завіту. Використовуючи образ судового процесу, автор представив Бога як обвинувача, Який викладає підстави Свого суду.

Писання також містить пророчі тексти, історію, пісні та притчі. Єремії було наказано скласти книгу з усіх його вісток (Єрем. 36:2), тоді як значна частина Нового Завіту складається з листів, адресованих окремим людям або громадам. Попри величезні відмінності між цими літературними жанрами й стилями, один спосіб комунікації не має більшого авторитету за інший. Листи Павла вважалися такими, що мають ту саму вагу, що й писання давніх пророків, оскільки Павло у своїх листах чітко засвідчив, що був натхнений Святим Духом (див. 1 Сол. 2:13). Хоча Писання містить багато різних жанрів і стилів літератури, усе воно натхнене

### Завдання

Складіть план або ментальну карту Єремії 36:1–19. Особливо зосередьтеся на віршах 1–4: переписіть їх із перекладу Біблії, який ви обрали, або передайте своїми словами. Що цей уривок відкриває про мету пророчих писань і про помічників, які допомагали пророкам у їхній праці?

### Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

Коли князі в Єрусалимі сиділи й слухали, як Барух читає книгу з вістками пророка Єремії, вони відразу запитали, як ця книга була написана. Барух пояснив, що Єремія «своїми устами проказував мені всі ці слова, а я писав їх чорнилом у книгу» (Єрем. 36:18). Можливо, Єремія міг сам записати свої вістки, але натомість поклався на довіреного писаря, який мав вірно записати його пророцтва й передати їх керівникам народу.

Єремія — не єдина людина в Біблії, яка користувалася послугами літературного помічника для передавання Божественної вістки. У новозавітній книзі Римлян, хоча Тертій сказав, що він «написав цього листа» (Рим. 16:22), з початку книги очевидно, що він записував лише те, що хотів сказати Павло. Тертій був його амануенсом, тобто секретарем — літературним помічником, який переносив слова Павла в письмову форму.

Така практика не була незвичною для Павла. Наприкінці листів до колосян і солунян Павло спеціально додавав привітання «власною рукою» (Кол. 4:18; 2 Сол. 3:17), щоб засвідчити справжність усього листа. Це свідчить про те, що він покладався на когось іншого, хто фізично записував листи за нього. Оскільки це могло викликати сумніви, чи правильно лист передає думки Павла — або, ще гірше, чи взагалі він походить від нього, — Павло додавав наприкінці власноручний запис як простий спосіб підтвердження автентичності.

Багато коментаторів пояснюють відмінності літературного стилю між листами Павла використанням ним літературних помічників. Подібне припускають і щодо двох листів Петра: «Хоча факт залишається фактом, що стиль мови 2 Петра відрізняється від стилю першого послання, це цілком можна пояснити ймовірністю того, що Петро... користувався допомогою секретаря у формулюванні послання, яке писав грецькою мовою. Якщо Павло, який добре володів грецькою, користувався секретарями, як він очевидно й робив, то ще логічніше припустити, що Петро, рідною мовою якого була арамейська, також це робив, і що ці секретарі мали певний вплив на формулювання його листів грецькою». Це означає, що, залишаючись вірними думкам і значенню Божих вісників, словниковий запас і структура речень могли відображати різні літературні здібності помічників, яких вони використовували. Пам'ятайте: натхненними були думки, а не обов'язково конкретні слова, якими ці натхненні думки були висловлені.

### Питання для роздумів

1. Як біблійні пророки використовували помічників, щоб записувати свої вістки на папері? Хто ще зробив внесок у те, щоб сьогодні ви могли читати Біблію своєю рідною мовою?
2. Що ми можемо робити сьогодні, щоб допомогти більшій кількості людей зустрітися з вісткою пророків?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

Досліджуючи писання біблійних пророків, ми виявляємо, що, крім використання літературних помічників, вони іноді зверталися до зовнішніх джерел. Наприклад, Соломон вказав, що не сам склав усі записані ним

приповісті, а радше був збирачем і укладачем різних висловів: «А крім того, що Проповідник був мудрий, він ще навчав народ знання; він зважував, досліджував і впорядковував багато приповістей. Проповідник шукав приємних слів, і написано було правдиве — слова істини» (Екл. 12:9, 10). Під Божим натхненням він «досліджував» багато висловів і шукав «приємних слів». Насправді часто цитований опис добродісної жінки в Приповідях 31 приписується матері маловідомого царя Лемуїла, а не Соломону (Прип. 31:1). Є також певні свідчення впливу єгипетської літератури на книгу Приповістей.

Так само натхнені історики Старого Завіту повідомляють, що зверталися до архівів та інших історичних літописів, щоб вірно передати історію Божого народу. Для кращого розуміння історії царів автор 1 Царів рекомендував читати певні інші історичні джерела, доступні на той час (1 Цар. 11:41). Ездра й Неемія спиралися на історичні записи, документуючи свої розповіді. Книга Ездри містить копії листів і царських указів щодо Єрусалима й Персії (див. Ездри 4–7), а Неемія згадував генеалогічні реєстри, які він знайшов і включив до своєї розповіді (див. Неем. 7:5–72).

Цей принцип присутній і в Новому Завіті. Лука є прикладом автора, який ретельно досліджував і поєднував різні свідчення очевидців, пишучи свою євангельську розповідь. «З досвіду Луки ясно, що натхнення діє у спосіб, узгоджений із природною роботою розумових здібностей, а не усуває їх. Перед нами натхнений автор, якого Святий Дух спонукав старанно досліджувати доступні усні й письмові джерела про життя Христа, а потім об'єднати зібрану таким чином інформацію у зв'язну розповідь».

Інші книги Нового Завіту цитують небіблійну літературу. Наприклад, хоча Павло не називав їхніх імен, він цитував грецьких філософів (див. Дії 17:28 і Тита 1:12). Послання Юди, схоже, також цитує 1 Еноха 1:9 — неканонічний міжзавітний юдейський твір (Юди 14, 15).

Святий Дух, Який надихав пророків записувати їхні вістки, також провадив їх у виборі певних джерел, які допомагали ілюструвати вістку, додавали ясності та забезпечували додаткове документальне підтвердження священної історії.

## Сторінка журналу

1. Хоча біблійні автори часто отримували безпосереднє об'явлення через видіння та сни, Святий Дух також надихав цих вісників відбирати матеріал з інших джерел. Чому це важливо пам'ятати?
2. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Єремії 36:1–19. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Читати пророчі писання

### Як наведені нижче уривки підкреслюють важливість читання писань пророків, коли в нас виникають запитання?

Важливість читання

Матвія 12:3–5

Матвія 19:3–6

Матвія 21:16, 42

Марка 12:10, 24–27

Луки 10:26

Написано для нашого добра

Римлян 15:4

Об'явлення 1:3

1. Які ще вірші або обітничі спадають вам на думку щодо того, як Бог передає Свої вістки через пророків?

Журнал: повторіть уривок з Єремії 36:1–19, який ви вивчили напам'ять.

## Божественні вістки й людська недосконалість

Пророчі вістки приходять до нас через поєднання Божественного й людського впливу. Бог говорить через пророків, коли вони використовують недосконалу людську мову для передавання досконалих Божих думок. Павло описав це поєднання земного й небесного словами: «А ми маємо цей скарб у глиняних посудинах, щоб велич сили була Божа, а не від нас» (2 Кор. 4:7). Бог міг би передати Свої дорожочинні істини безпосередньо через ангелів — небесні посудини, — але натомість довірив їх «глиняним посудинам», тобто людям, щоб Його сила була видимою на тлі наших слабкостей. Писання показує: як Божі вісники не були надприродно захищені від помилок у своєму особистому житті (наприклад, Мойсей, Ілля, Давид, Йона, Петро), так і їхні писання не були позбавлені недосконалостей людського розуміння та спілкування.

Як утілений Ісус мав і Божественну, і людську природу, так само й Біблія. «Поєднання Божественного й людського, явлене у Христі, існує також у Біблії. Усі відкриті істини “Богом натхненні”; однак вони висловлені людськими словами й пристосовані до людських потреб».

Людська природа Божих вісників не скасовується їхнім Божественним покликанням передавати скарби істини, як Павло написав у 2 Коринтян 4:7. Крім того, Святий Дух не перешкоджав Своїм вісникам робити твердження й записувати слова, які сьогодні нам важко узгодити або пояснити. Якими б нечисленними були такі вірші, потрібен дуже вузький погляд, щоб через них спіткнутися. Як християни, що вірять Біблії, ми маємо підкорятися тому, що розуміємо в Божому Слові, і довіряти Господу попри те, чого не розуміємо.

Деякі розбіжності в Біблії можна пояснити несуттєвими помилками пізніших переписувачів або відмінностями між джерелами, на які спиралися натхненні автори. Розглядаючи складні уривки, нам потрібно запитувати себе, чи повністю ми розуміємо значення слів автора і чи не допоможе подальше дослідження побачити те, чого ми поки не помічаємо.

Навіть якщо ми не можемо розв'язати кожну уявну помилку чи розбіжність, вони не впливають на сутність вістки, що передається. Ми можемо бути впевнені, що Божественні істини Писання вірно відкриті попри недосконалість Божих вісників.

### Питання для роздумів

1. Як ви думаєте, чому Бог вирішив використовувати недосконалих людей, а не безгрішних ангелів як Своїх головних вісників?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

## Праці Еллен Г. Уайт

Досвід і праці Еллен Г. Уайт багато в чому паралельні тому, що ми вивчали цього тижня про Божих вісників у Біблії. Вона також отримала Божественне доручення записувати те, що було їй відкрито.

Розмірковуючи про це в 1909 році, Еллен писала:

Спогад Еллен Уайт

«Через нещасний випадок, який ледь не коштував мені життя, я була слабкою здоров'ям і не могла писати... Але однієї ночі ангел Господній прийшов до мого ліжка й сказав мені: “Ти повинна записати те, що Я даю тобі”. Я сказала: “Я не можу писати”. Знову прозвучав наказ: “Запиши те, що Я даю тобі”. Я подумала, що спробую, і, взявши зі столу дошку для письма, почала писати й побачила, що можу легко виводити слова».

Подібно до натхнених авторів Писання, Еллен також користувалася допомогою літературних помічників. Її секретарі виконували роботу, яку зазвичай виконують редактори: допомагали авторіві ясно висловлювати свої вістки, не додаючи власних думок. Вони не були прихованими авторами чи співавторами. Їхня праця залежала від матеріалу, який створювала сама Еллен — написаного її рукою або переданого усно.

Еллен Уайт також цитувала й адаптувала матеріали з інших літературних джерел, щоб краще представити свої вістки. Рекомендуючи читачам деякі книги, якими вона користувалася, вона ясно показувала, що не мала наміру обманювати чи несправедливо поводитися щодо цих авторів. Чи намагалися ви коли-небудь переказати щось своїми словами й виявляли, що оригінальне формулювання просто найкраще передає думку? Саме так було з Еллен у випадку багатьох авторів, чиї слова вона запозичувала.

Багатьох цікавлять розбіжності або неточності в її працях, але Еллен сказала дуже просто: «Щодо непомилності, я ніколи на неї не претендувала; лише Бог непомильний». У її працях ми можемо зустріти твердження, які важко зрозуміти або узгодити з іншими. Нам потрібно пам'ятати, що людська природа Еллен Уайт не була скасована її Божественним покликанням. Як і всі ми, Еллен упродовж життя проходила процес зростання й зрілості, що помітно в її працях.

Як уже зазначалося раніше — і це варто повторити, — вона виправляла тих, хто вважав, що кожне написане нею слово прийшло безпосередньо з Неба.

#### Про звичайні повідомлення

«Бувають моменти, коли необхідно говорити про звичайні речі, коли звичайні думки мають займати розум, коли потрібно писати звичайні листи й передавати інформацію, яка переходила від одного працівника до іншого. Такі слова, така інформація не даються під особливим натхненням Духа Божого».

Еллен ніколи не прикидалася кимось більшим, ніж була насправді, і це є аргументом на її користь, коли ми вирішуємо, чи довіряти її працям.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/6](http://WhiteEstate.org/ABSG/6)

inquire

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використайте наведені нижче питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Використання помічників

1. Як Барух допомагав Єремії записати його книгу й передати її слухачам? Єрем. 36:1-6, 14-17
2. Хто допоміг Павлові написати Послання до римлян? Рим. 16:22

#### Особисте осмислення

Наскільки далеко поширилися б вістки пророків без допомоги літературних помічників і подальшої праці переписувачів, перекладачів та видавців? Яку роль ми можемо відігравати сьогодні, щоб допомогти їхнім вісткам досягти більшої кількості людей?

### Цитування інших джерел

1. Чи Соломон сам склав усі свої приповіді, чи також використовував матеріали інших? Екл. 12:9, 10
2. Як пророчі писання посилалися на інші історичні джерела? 1 Цар. 11:41; Ездри 4-7
3. Які цитати грецьких філософів використовував Павло? Дії 17:28; Тита 1:12

#### Особисте осмислення

Як ви реагуєте, коли зустрічаєте в Біблії щось, що здається суперечністю або якоюсь помилкою?

### Скарб істини

1. Кого Бог використовує замість того, щоб відкривати дорогоцінну істину через небесні посудини — ангелів? 2 Кор. 4:7
2. Яким чином «Слово» поєднує Божественне з людським? Івана 1:14
3. Як Ісус часто заохочував людей читати пророків, щоб знаходити авторитетні відповіді на свої запитання? Див. перелік текстів у розділі inSpect цього тижня.

#### Особисте осмислення

Подивіться на свою Біблію. Чим вона могла б відрізнитися, якби її написали й передали вам ангели, а не люди?

### Ключові думки, які варто запам'ятати

- Деякі біблійні пророки співпрацювали з літературними помічниками, які допомагали їм писати книги й передавати їхні вістки.
- Біблія іноді цитує позабіблійні документи та літературу.
- Бог міг використати ангелів, щоб записати й передати Свої вістки, але натомість обрав недосконалих людей.

# ДАР ПРОРОЦТВА

А тепер послухайте!

ТИЖДЕНЬ 7 • 8-14 ЛИСТОПАДА

Уривок цього тижня

Єремії 36:20-32

inTro

## Гнів на Божу вістку

Сьогодні деяких людей заохочують «говорити свою правду» — про свій досвід, свої ідеї, потреби, межі, переконання — якими б вони не були. Згідно з таким мисленням, кожна «правда» є дійсною і не повинна замовчуватися. Але що відбувається, коли деякі з цих глибоко укорінених «правд» суперечать Істині — Ісусу Христу та Його написаному Слову?

Стикаючись із цією суперечністю, одні люди приймають біблійні істини й відмовляються від своїх помилок, а інші тримаються за свою неправду. Одні змінюють поведінку у відповідь на істину; інші повстають проти неї. Такою є історія людства.

Біблійні пророки часто були покликані передавати вістки, яких люди не хотіли чути. Через це багатьох критикували, відкидали, навіть погрожували смертю або справді вбивали (Євр. 11:32-38). Попри все це Божі пророки вірно проголошували свої вістки, адже Божественне пророче керівництво не було покликанням, яке вони самі собі обрали. Це були життєво важливі настанови для Божого народу. Вістки мали бути передані незалежно від особистої ціни для пророка.

Саме становлення Ізраїлю як незалежного народу почалося з того, що пророки кидали виклик популярним настроям людей. Мойсей був лідером і пророком, який дуже близько пізнав і радощі, і біль керівництва різномірним натовпом, коли вів ізраїльтян через пустелю в пошуках Обіцяної землі.

Коли ізраїльські розвідники повернулися зі звітками про страшних велетнів і величезні укріплені міста Ханаану, народ запанікував (Чис. 13:31-14:1). Виступивши проти Мойсея й Аарона, натовп зажадав нових керівників, які повернули б їх до Єгипту (Чис. 14:2-4). Мойсей та Аарон, людські представники найвищої Божої влади, стали легкою мішенню для гніву народу. Потреба у фізичній і психологічній безпеці є однією з базових мотивацій кожної людини. Коли будь-яка з них опиняється під загрозою або нам здається, що існує загроза, ми можемо розлютитися або навіть почати діяти ірраціонально.

Ізраїльтяни мали реальні страхи щодо труднощів, які чекали їх під час завоювання Обіцяної землі, «але коли люди віддають свої серця невір'ю, вони віддають себе під контроль сатани, і ніхто не може сказати, до яких крайнощів він їх доведе». У той момент Мойсей зіткнувся з майже нездоланим викликом як лідер. Страх народу швидко перетворився на гнів проти Аарона й Мойсея та на відкритий бунт проти Бога.

Попри скептицизм і бунт, що охопили натовп, були вірні люди, такі як Ісус Навин і Калев, які беззастережно довіряли Богові. Коли народ шукав нових керівників замість обраних Богом, Ісус Навин і Калев роздерли свій одяг і благали людей довіряти Богові попри страхи: «Якщо Господь уподобав нас, то введе нас до цього краю й дасть його нам, — край, що тече молоком та медом. Тільки не бунтуйте проти Господа й не бійтеся народу цього краю» (Чис. 14:8, 9). Ці вірні голоси настільки розлютили народ, що Ісус Навин і Калев загинули б, якби Бог не втрутився (Чис. 14:10).

Вістки, які передавали Божі пророки, постійно закликали людей переосмислити власні погляди й довіритися Божому керівництву. Конфлікт між Мойсеєм і натовпом — це напруження, яке ми бачимо в багатьох старозавітних історіях. Особливо яскраво ця боротьба проявилася в пророчому служінні Єремії.

Коли Бог покликав Єремію, Він покликав його до важкого служіння, на яке погодилося б дуже мало людей. Бог сказав йому: «А ти підпережи стегна свої, і встань, і говори до них усе, що Я накажу тобі. Не лякайся перед ними, щоб Я не налякав тебе перед ними» (Єрем. 1:17). Бог сказав Єремії, що як пророк він має бути міцним, наче залізний стовп — надійним і непохитним (Єрем. 1:18). І справді, під час свого пророчого служіння Єремія зіткнувся з жорстким опором, але Бог підтримував його й давав силу, необхідну для його покликання.

## Завдання

Складіть план або ментальну карту Єремії 36:20–32. Особливо зосередьтеся на віршах 20–26: переписіть їх із вибраного вами перекладу або передайте своїми словами. Що цей текст відкриває про той опір, який так часто доводилося переживати пророкам?

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

## Знищуючи вістку

Єремія був Божим пророчим голосом для народу Юди в час наближення загибелі. Протягом багатьох років Бог посилав через Єремію вістки, щоб попередити Юду — сказати їм, що Він незадоволений ними і що Вавилон завоює їх та забере в полон у вигнання (Єрем. 6:8–19, 26). Господь прагнув урятувати їх, але спочатку вони мали послухатися.

Гріхи Юди були численними, відкритими й незмінними. Ідолопоклонство, принесення дітей у жертву, перелюб і тиранія були звичними й широко поширеними за часів Єремії, однак до попереджень і закликів пророка не прислухалися. Коли пророче служіння Єремії наближалось до завершення, Божі заклики до Його заблудлих дітей ставали дедалі наполегливішими, але Його мета завжди залишалася спасительною. Наприклад, у Єремії 32 Бог наказує Єремії купити ділянку землі й зберегти документ про право власності: «Бо так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Знову будуть купувати доми, поля та виноградники в цьому краї» (Єрем. 32:15). Купівля цієї землі демонструвала віру пророка в те, що Божий народ повернеться до своєї землі після вавилонського вигнання.

Саме любов спонукала Бога наказати Єремії записати своєрідний останній заклик до покаєння й реформації. Барух записав його вістку й прочитав у голос у Єрусалимі. Почуте приголомшило слухачів. Коли князі при царському дворі дізналися про вістку Єремії, вони покликали Баруха, щоб він прийшов і прочитав їм сувій. Князі відразу зрозуміли, що Єремія опиниться в небезпеці, коли вони покажуть цей сувій цареві. Турбуючись про його безпеку, вони попередили Баруха взяти Єремію й сховатися (Єрем. 36:19).

Князі передали свою доповідь цареві Єгоякиму, який зажадав принести сувій і прочитати його. Цар почув лише початок вістки Єремії, перш ніж розлютився, схопив рукопис, розрізав його й кинув у вогонь (Єрем. 36:20–23). Реакція Єгоякіма була проявом зневаги до Бога, Його вістки та Його вісника.

Іноді нам властиво думати: якщо ми відкинемо або знищимо Божі вістки чи Його вісників, сама вістка зникне. Але наше небажання прислухатися до Божого пророчого Слова не стирає Його вістки для нас. Наша зневага лише посилює шкоду, яка спіткає нас і наші сім'ї через свідоме невігластво або бунт. Пророцтво Єремії про кінець царя Єгоякіма містить серйозне попередження для кожної людини (Єрем. 36:30, 31): ми ігноруємо Божі застереження на власну небезпеку, бо пожнемо наслідки свого гріха й зла.

## Питання для роздумів

1. Що Божя наполегливість у прагненні достукатися до Свого народу попри їхній спротив говорить нам про Його люблячий характер?
2. Уявіть, що цар Єгояким прийняв би вістку Єремії. Як це могло б змінити історію Єрусалима?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

## Історія опору

Пророче служіння Єремії охопило царювання Йосії, Єгоахаза, Єгоякіма, Єгояхіна та Седекії. Вавилонське царство на чолі з Навуходоносором уже пограбувало Єрусалим і забрало частину полонених до Вавилону, коли на престол Юди зійшов двадцятидворічний Седекія (2 Хрон. 36:11). На той час пророцтва Єремії майже здійснилися. Про цього нового царя Біблія говорить: «І робив він зло в Господніх очах, Бога свого, і не впокорився перед пророком Єремією, що говорив із Господніх уст» (2 Хрон. 36:12). Зверніть увагу, як описано пророчий дар Єремії: він представлений як той, хто говорить із самих Божих уст. Проте Седекія не впокорився

перед пророком.

Єремія, який був лише людиною, грішником, як і ми, був представником Господа й говорив від Його імені. Єремія був одним із багатьох, хто виконував цю роль. Протягом століть Бог посилав пророків до Свого народу (Вих. 3:15; Пс. 105:26; Мал. 3:1; Ісаї 6:8; Єрем. 25:4; Матв. 11:13; Луки 11:49 тощо), «не бажаючи, щоб хто загинув, але щоб усі прийшли до покаяння» (2 Петра 3:9). Історія стародавніх Ізраїлю та Юди — це історія невпинних Божих спроб достукатися до Свого відступницького народу з обітницями спасіння, якби вони лише покалися.

У цей пізній час історії Юди благодать, яку Бог простягав Юді через керівництво й утіху пророчого голосу Єремії, зустріла не смирення, віру та покаяння, а сміх, глузування й насмішки.

Людська реакція на дар пророцтва може набувати багатьох форм. За рідкісними винятками історія стародавніх Ізраїлю та Юди була історією відкинення пророків. За часів Мойсея діти Ізраїлю відкрито повстали проти нього й Аарона, керовані страхом перед ворогами, з якими мали зустрітися, входячи до Обіцяної землі. Цар Єгояким повторив шлях своїх батьків, коли спалив Божу вістку, сподіваючись уникнути Божого пророчого слова. Пророки до Єремії та після нього стикалися з подібним опором.

Ця довга історія відкинення Божим народом пророків привела до переслідування Єремії й зрештою завершилася вавилонським полонем Юди (2 Хрон. 36:15–21). Саме ця трагічна історія так глибоко засмутила Ісуса, коли Він вигукнув: «Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменувєш посланих до тебе!» (Матв. 23:37). Ця сумна історія тяжіла й на серці Степана, коли він запитав юдейську раду в Єрусалимі: «Кого з пророків не переслідували ваші батьки?» (Дії 7:52). Навіть згадка про цю історію була нестерпною для національних керівників: вони перервали промову Степана й побили його камінням до смерті (Дії 7:57, 58). Історія Божого народу і в Старому, і в Новому Завіті показує, що людям часто важко приймати вістки й попередження, які Бог посилає через пророків.

## Сторінка журналу

1. Чому пророки так часто стикаються із запеклим спротивом та опором?
2. Як постійне відкинення вісток Ісуса впливає на наші стосунки з Ним?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Єремії 36:20–32. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Виклики служіння Єремії

### Як наведені уривки допомагають нам краще зрозуміти деякі труднощі пророчого служіння Єремії?

Скорботний пророк

Єремії 9:1  
Єремії 13:17  
Єремії 14:17  
Єремії 20:14–18

Гостре протистояння

Єремії 15:10  
Єремії 26:8–11  
Єремії 38:4

Вірно передавати Боже слово

Єремії 20:7–9  
Єремії 26:2

1. Які ще вірші або обітниці спадають вам на думку щодо того, як Божий народ приймав Його вістки?

Журнал: повторіть уривок з Єремії 36:20–32, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Для нашої науки

Розповіді Старого Завіту, якими б непривабливими й сумними вони не були, дані з важливої причини: щоб ми могли навчитися, що відбувається, коли повстаємо проти Бога. За словами апостола Павла, Бог зберіг ці важливі історії для нашої науки, щоб уберегти нас від повторення тих самих помилок: «А це були приклади для нас, щоб ми не були пожадливі на зло, як пожадливі були вони» (1 Кор. 10:6). Іншими словами, минуле створює контекст для того, що відбувається зараз і станеться в майбутньому; якщо ми не навчимося з нього, то приречені повторювати його.

Говорячи про досвід і невдачі ізраїльтян у роки мандрів пустелею, Павло підсумував: «Усе це траплялося з ними як приклади, а написано для науки нам, на яких прийшов кінець віків» (1 Кор. 10:11). Запис минулого досвіду людства з Богом — і доброго, і поганого — не можна ігнорувати чи знецінювати. Павло проводить пряму лінію між минулим і теперішнім, поєднуючи стародавній Ізраїль із сучасною церквою, частиною якої є ми, що прийняли Ісуса як Господа й Спасителя (Гал. 6:14–16).

Фактично Бог говорить нам: ми не приречені повторювати помилки минулих поколінь, якщо прислухаємося до настанов Писання та вісток, які Він посилає через Своїх пророків. Історії й писання пророків мають спонукати нас до смирення та залежності від Бога. Як сказав Павло: «Тому, хто думає, ніби стоїть, нехай стережеться, щоб не впасти» (1 Кор. 10:12). Бог дає нам силу навчитися з минулого й сьогодні переживати перемогу (1 Кор. 10:13). Якщо ми будемо слухати, вчитися й коритися, наше життя буде утверджене і ми матимемо успіх (2 Хрон. 20:20). Духовний добробут, який Бог хоче нам дати, не визначається гарними будинками, автомобілями, одягом та іншими матеріальними речами. Хоча Бог обіцяє піклуватися про наші потреби, Він особливо бажає, щоб процвітала наша душа, так само як ми процвітаємо в інших сферах (3 Івана 2). Однак справжня й тривала духовна повнота християнського життя вимагає послуху Божим вісткам.

Бог не марнує слів. Коли Він говорить, Його слова вічні. Їхня сила й дієвість ніколи не закінчуються (Ісаї 40:8). Вони дані, щоб наставляти нас, «на яких прийшов кінець віків». Якщо це було правдою тоді, наскільки більше ці слова стосуються нас сьогодні?

## Питання для роздумів

1. Які уроки або цінності ви можете винести з біблійних розповідей про бунт і невір'я, щоб вони допомогли вам не піти тим самим шляхом?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Прийняття й передавання її вісток

За життя Еллен Г. Уайт вона отримала сотні видінь і пророчих снів. Видіння тривали від кількох хвилин до кількох годин, і часом їх спостерігали великі групи людей. Іноді навіть її скептики мали можливість досліджувати її стан під час таких публічних проявів.

Подібно до біблійних пророків, Еллен Уайт переживала надприродні явища під час видінь. У 1868 році Джеймс Уайт детально описав стан Еллен Уайт під час видіння. Вона була «цілковито несвідомою щодо всього, що відбувалося навколо неї»; вона не дихала; її м'язи ставали «твердими», а «суглоби нерухомими»; її рухи й жести були «вільними й граційними»; очі залишалися відкритими. Після виходу з видіння вона тимчасово втрачала зір, однак її зір не був пошкоджений. Ніхто не міг контролювати, коли або як довго вона перебуватиме у видінні, частково тому, що видіння зазвичай були несподіваними — навіть для самої Еллен.

Як і в біблійні часи, реакція людей на вістки була різною. Одні приймали Божі поради; інші їх відкидали. Еллен Уайт писала:

Еллен Г. Уайт про своє служіння

«Бог поставив мене докоряти Його народів; і... оскільки Він поклав на мене цей тяжкий тягар, Він зробить тих, кому дана ця вістка, відповідальними за те, як вони до неї поставляться... Я не сама обрала для себе цю неприємну працю. Це не та робота, яка принесе мені прихильність чи похвалу людей... В ім'я і силою мого Викупителя я робитиму все, що можу. Я буду попереджати, радити, докоряти й підбадьорювати так, як велить Дух Божий, незалежно від того, чи люди слухатимуть, чи відмовляться слухати. Мій обов'язок — не догоджати собі, а виконувати волю мого Небесного Отця, Який дав мені мою працю».

Цікаво, що багато з тих, хто відкидав її пророчі вістки, робили це через власне невір'я або особисті незгоди з Еллен Уайт, а не з богословських причин. Еллен дуже милостиво ставилася до тих, хто висловлював сумніви щодо її пророчого дару. Вона наголошувала, що до таких людей слід ставитися з «довгим терпінням і братньою любов'ю... доки вони не визначать своїєї позиції й не утвердяться за або проти».

Еллен Уайт була переконана, що справжнім доказом її пророчого дару є вістки, які дав їй Бог. Якщо люди щиро шукатимуть істину, вона вірила, що вони побачать справжність і автентичність її дару. Вона довіряла Богові вести їх у пошуках кращого розуміння, водночас писала, що Бог дав нам достатньо доказів, «щоб схилити чашу

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використовуйте наведені нижче питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Опір вістці

1. Як цар Єгояким відреагував на пророче попередження? Єрем. 36:20–26
2. Як Бог відповів на зухвалий вчинок Єгоякіма? Єрем. 36:27–31
3. Як через кілька років цар Седекія прийняв вістку Єремії? 2 Хрон. 36:11, 12
4. Як народ Юди реагував на вістки, які Бог посилав їм через Своїх пророків? 2 Хрон. 36:15, 16
5. Чому, на вашу думку, ця історія відкинення пророків так глибоко засмучувала Ісуса? Матв. 23:37

Особисте осмислення

Як Ісус реагує, коли ми ігноруємо вісників, яких Він посилає?

### Історія для нас

1. Як ізраїльтяни чинили опір Божим керівникам і пророкам під час мандрів пустелею? Чис. 14:1–4
2. За словами апостола Павла, навіщо Бог надихнув пророків записати історії, які ми маємо в Біблії? 1 Кор. 10:6–11
3. Як Біблія дає нам надію, що ми не приречені повторювати помилки минулого? 1 Кор. 10:12, 13

Особисте осмислення

Ізраїльтяни насміхалися з Божих вісників, зневажали Його слова й глузували з Його пророків. Звичайно, ми сьогодні ніколи не зробили б нічого подібного... чи все-таки могли б? Як ви думаєте, чи існують більш тонкі способи підривати авторитет пророків або відкидати їх, не виступаючи проти них відкрито?

### Ключові думки, які варто запам'ятати

- Божий народ часто чинив опір вісткам пророків.
- Ісус засмучується, коли Його народ відкидає вісників, яких Він посилає.
- Біблійні історії були записані, щоб допомогти нам не повторювати історію тих, хто відкидав Божі вістки.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Тлумачення пророчих писань

ТИЖДЕНЬ 8 • 15-21 ЛИСТОПАДА

Уривок цього тижня

Дії 8:26–40

inTro

## Значення тексту

Пророчі писання ніколи не супроводжуються гарантією, що кожен правильно витлумачить їхню вістку. Коли різні люди дуже по-різному тлумачать одну й ту саму вістку, це може збивати з пантелику. Те, як людина тлумачить пророчу вістку, має надзвичайно важливі наслідки. Правильне тлумачення пророчих писань спрямовує людей у правильному напрямку, але хибне розуміння пророцтва може привести до духовної катастрофи.

Після Свого розп'яття й воскресіння Христос з'явився двом пригніченим учням, які зізналися: «А ми сподівалися, що Він Той, Хто має визволити Ізраїля» (Луки 24:21). Учні очікували Месію, Який визволить юдеїв від римської окупації. Це хибне очікування і розчарування, що настало після нього, були наслідком упередженого, однобічного тлумачення старозавітних месіанських пророцтв.

Христос виправив неправильне розуміння цих двох учнів, пояснивши їм Писання з ширшої перспективи (Луки 24:25–27). Христове тлумачення Писання відкрило їм очі й запалило їхні серця (Луки 24:31, 32). Пізніше Ісус з'явився більшій групі учнів у Єрусалимі, і «відкрив їм розум, щоб вони розуміли Писання» (Луки 24:45; див. також Луки 24:33, 36, 44–49).

Ці переживання підкреслюють важливість правильного розуміння пророчих писань. Події навколо смерті Христа збентежили й глибоко стривожили учнів. Вони знали тексти Писання, які передвіщали страждання і смерть Месії, однак не розуміли їхнього значення, доки Христос не показав їм його.

Подібно до учнів, ми також повинні прагнути істинного розуміння Писання. Кожен християнин має сам розуміти Біблію. Вона достатньо ясна, щоб усі люди могли зрозуміти шлях спасіння, і водночас достатньо складна, щоб постійно кидати виклик найсвітлішим умам. Писання — невичерпний скарб спасительного знання, який неможливо повністю вичерпати.

Дехто стверджує, що Біблію не потрібно тлумачити. Якщо це так, чому тоді Ісус запитав законника: «Що написано в Законі? Як ти це тлумачиш?» (Луки 10:26, MSG)? Ісус відповідав на запитання людей, спрямовуючи їх до відповідних учень Писання й досліджуючи їхнє тлумачення.

Те, як ми тлумачимо значення тексту, визначає висновки, до яких приходимо — правильні чи неправильні. Щоб зрозуміти значення тексту, спочатку слід з'ясувати значення використаних слів, потім — як вони вжиті в літературному контексті та в загальному біблійному контексті, а також історичні й культурні обставини. Нарешті, наші висновки мають повністю узгоджуватися з ширшим ученням Писання. Порівняння паралельних текстів може збагатити наше розуміння.

Популярна проповідницька історія розповідає про чоловіка, який зіткнувся із серйозними проблемами й хотів дізнатися Божу волю для себе. Він відкрив Біблію й навмання вказав пальцем на Матвія 27:5, де сказано: «І [Юда] пішов та й повісився». Приголомшений цим текстом, він повторив ту саму процедуру, намагаючись знайти більш підбадьорливу вістку, але його палець зупинився на Луки 10:37: «Тоді Ісус сказав йому: Іди і ти роби так само». Остання спроба привела його до Івана 13:27: «Тоді Ісус сказав йому: Що робиш, роби швидше». Усі ці тексти Писання правдиві, але їх потрібно розуміти в контексті.

Справді, багато спотворень біблійних вісток виникають через поширену практику виривати уривки з їхнього літературного контексту. Такий підхід відкриває Писання для всіляких хибних тлумачень. Дехто спотворює біблійну вістку просто через брак знань. Інші ж роблять це навмисно, як сатана в Едемському саду та під час спокушення Ісуса в пустелі. Незалежно від мотиву, результат завжди шкідливий.

Серед найважливіших рис вірного тлумача Писання — поєднання ґрунтовності та смирення. Пам'ятайте: ніхто з нас не володіє істиною; усі ми «бачимо ніби крізь тьмяне скло» (1 Кор. 13:12, KJV).

Ми завжди повинні прагнути здорового вчення (2 Тим. 4:1–5). Важливий принцип — зосереджуватися на тому, що ми розуміємо, на тому, що є ясным, і будувати на цій основі. Часто з часом це допомагає зрозуміти те, що зараз здається заплутаним. До самої вічності завжди залишатимуться питання без відповідей.

## Завдання

Складіть план або ментальну карту Дії 8:26–40. Особливо зосередьтеся на віршах 30–35: перепишіть їх із вибраного вами перекладу або передайте своїми словами. Зверніть увагу, як Пилип допоміг ефіопу зрозуміти значення писань Ісаї.

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

За часів Нового Завіту багато чужинців долали великі відстані, щоб відвідати Єрусалим і шукати духовного оновлення. Дії 8 розповідають про одного такого мандрівника з Ефіопії, який «приїздив до Єрусалима поклонитися» (Дії 8:27). Цей чоловік був знайомий з юдейською релігією і принаймні з деякими її обрядами. Він навіть мав примірник писань пророка Ісаї, які захоплено читав дорогою додому. Однак пророцтво про Слугу, Який несе гріхи, з Ісаї 53 спантеличувало його. Це пророцтво залишалося для нього таємницею. Він прагнув, щоб хтось пояснив значення вістки Ісаї й допоміг йому зрозуміти її.

У відповідь на молитву цього чоловіка ангел послав Пилипа допомогти мандрівникові. Почувши, як той читає книгу Ісаї, Пилип запитав, чи розуміє він прочитане. Чоловік визнав свою безпорадність і бажання, щоб хтось пояснив йому. Пилип пояснив новому знайомому, як Ісус був відкинутий, зневажений, несправедливо суджений, засуджений і страчений як злочинець на виконання пророцтва Ісаї. З великою радістю він показав, як Ісус помер за наші гріхи згідно з цим пророцтвом та іншими текстами Писання.

Цей досвід навчає нас кількох важливих уроків. По-перше, просте читання уривка Писання не завжди приводить до глибшого його розуміння. Нам потрібне правильне розуміння передумов і достатні знання, щоб розпізнати значення уривка. По-друге, вивчаючи Писання, ми можемо й повинні вчитися одне від одного. Біблія не призначена для вивчення лише на самоті. По-третє, ми маємо особистий обов'язок ділитися з іншими здоровою біблійною вісткою. Бог міг би використовувати ангелів, але Він посилає людей, щоб вони допомагали іншим людям розуміти Його Слово.

Пояснення Пилипом книги Ісаї та інших старозавітних уривків переконало чоловіка й пробудило в ньому бажання охреститися (Дії 8:35–39; пор. Пс. 51:12). Наше пояснення Писання має мати ту саму мету (див. Івана 17:17).

Ця історія показує, яким має бути наше вивчення Біблії. Воно має бути зосереджене на двох головних цілях: особистому духовному зростанні та приведенні інших до спасительних стосунків з Ісусом. Христос визначив справжнього християнина як того, кого Святий Дух веде «до всієї правди» (Івана 16:13), хто живе «кожним словом, що виходить із Божих уст» (Матв. 4:4), і хто навчає інших «усього», що Він нам заповів (Матв. 28:20).

## Питання для роздумів

1. Хоча іноді нам потрібна допомога, щоб зрозуміти Біблію, чому ми завжди повинні бути особисто переконані у власному розумі щодо того, у що віримо?
2. Згадайте випадок, коли ви не розуміли чогось у Біблії і це дуже вас непокоїло, доки хтось не пояснив вам. Як цей досвід може допомогти вам довіряти Богові щодо тих речей у Його Слові, яких ви поки що не розумієте?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

Задумане значення біблійного уривка не завжди відразу очевидне читачеві. Іноді текст може здаватися таким, що суперечить іншим частинам Писання. Знання культурного та історичного контексту уривка може допомогти пояснити початкову думку, закладену в ньому.

Наприклад, якщо вирвати Ісаї 65:20 з історичного контексту, легко припустити, що в новому небі й на новій землі будуть смерть і грішники. Однак ця думка суперечить обітницям Ісаї про те, що померлі праведники воскреснуть (Ісаї 26:19), а смерть і смуток зрештою перестануть існувати (Ісаї 25:8; 65:19).

Ісаї 65:20 — очевидно символічна мова. Зрештою, яка дитина має сто років? Натомість, читаючи Ісаї 65:17–20 в історичному контексті, ми можемо побачити, що цей вірш поетично вказував на благословення, які отримав би народ Ізраїлю, але лише за умови вірності вимогам завіту (пор. Повт. Зак. 28). Як Ісус у Матвія 24 пов'язував ближчі події з подальшими, так і Ісаї тут показав, що події часу пророка будуть передвісником нового неба й нової землі.

У книзі Ісаї нове творіння не цілком належить майбутньому. Воно раптово входить у теперішнє через славну Божу справу викуплення й прощення. Вірш проголошує, що вже зараз, у теперішньому існуванні Ізраїлю, Бог перемагає смерть. Ця думка виражена через обітницю довголіття й усунення дитячої смертності (Ісаї 65:20). Усе це лише передвіщає те, що зрештою настане.

Інші біблійні тексти також ставлять перед сучасними читачами питання, як найкраще застосувати текст до нашої культури й часу. Наприклад, 1 Коринтян 16:20 говорить віруючим: «Вітайте один одного святим поцілунком». У грецькій культурі новозавітних часів привітання між родичами та близькими друзями супроводжувалося поцілунком. Павло також наказував виявляти це тепло, сердечне привітання серед християн у Римлян 16:16, 2 Коринтян 13:12 і 1 Солунян 5:26. Із контексту ми можемо вивести біблійний принцип: тепло вітати віруючих і давати їм відчувати себе частиною Божої сім'ї. У деяких культурах поцілунок був би недоречним, а рукостискання, обійми або уклін були б культурно прийнятнішими. Однак незалежно від культурної форми Павло заохочував нас допомагати людям відчувати прийняття й любов на церковних зібраннях.

## Сторінка журналу

1. Які найскладніші уривки Писання вас бентежили? Де ви знаходили відповіді на свої запитання? Як ви живете з невіршеними питаннями, коли не знаходите відповідей?
2. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Дії 8:26–40. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Правильне тлумачення Божого Слова

### Як наведені уривки допомагають нам краще зрозуміти важливість правильного тлумачення Божого Слова?

Неправильне тлумачення й перекошування Божого Слова

Буття 3:1–5  
Матвія 4:5–7  
2 Петра 3:16

Необхідність правильного тлумачення

2 Тимофія 2:15  
2 Петра 1:20

Молитви про правильне розуміння

Псалом 119:125  
Даніїла 9:13

1. Які ще вірші або обітници спадають вам на думку у зв'язку з правильним тлумаченням Писання?

Журнал: повторіть уривок з Дії 8:26–40, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Біблія тлумачить сама себе

На наше тлумачення Писання значною мірою впливають наші припущення. Ті, хто вважає Біблію лише збіркою стародавніх документів, не здатні побачити єдність між її різними книгами. Однак, беручи до уваги основний принцип, що «усе Писання натхнене Богом і корисне» (2 Тим. 3:16, NASB), ми можемо оцінити його внутрішню єдність і дозволити Біблії бути власним тлумачем.

Новий Завіт поглиблює наше розуміння Старого Завіту. Наприклад, Нагірна проповідь Христа дає глибоке розуміння духовного значення й мети старозавітних законів. Поверхове читання Матвія 5:17–48 може створити враження, що Ісус замінював учення Старого Завіту новими власними вченнями. Однак уважніше читання ясно показує, що Ісус розкривав глибокі духовні виміри Старого Завіту. У цьому сенсі Він виконував обітницю Єремії 31:31–34 про те, що за нового завіту Божий Закон буде вкладений у розум і написаний на серцях Його народу (пор.

Євр. 8:8–10; 10:16).

Іноді тлумачення певного уривка можна знайти в тій самій книзі. Наприклад, у Даниїла 2 ми знаходимо опис таємничого сну царя Навуходоносора (Дан. 2:31–35), після якого подано тлумачення сну (Дан. 2:36–45). Так само в Матвія 13 ми маємо притчу про сіяча (Матв. 13:3–9), а потім її тлумачення (Матв. 13:18–23).

Іноді тлумачення вістки подає пізніший пророк. Наприклад, 2 Хронік 36:20–23 описує виконання пророцтва про сімдесят років, передбаченого в Єремії 25:11, 12 та Єремії 29:10. Водночас багато старозавітних символів виконалися в Христі, а багато старозавітних уривків тлумачаться в Новому Завіті.

«Старий Завіт — це Євангеліє в образах і символах. Новий Завіт — це сутність. Один так само необхідний, як і другий». Справді, Новий Завіт є натхненним тлумачем Старого Завіту.

Натхнені Святим Духом, деякі пророки записували речі, яких самі повністю не розуміли. Іноді пізніші пророки краще розуміли значення давніх пророцтв, ніж ті, хто вперше їх отримав (1 Петра 1:10–12). Розуміння того, що за кожним біблійним автором стоїть той самий Дух, спонукає нас тлумачити Біблію як єдине взаємопов'язане ціле, а не як збірку розрізнених вісток. Кожна книга Біблії робить унікальний внесок в одну спільну історію про Бога, Який любить нас і робить усе можливе, щоб спасти всіх, хто співпрацюватиме з Ним.

## Питання для роздумів

1. Чому під час вивчення Біблії надзвичайно важливо усвідомлювати власні припущення? Чому нашими найважливішими вихідними переконаннями мають бути те, що Біблія справді є Божим Словом і що саме вона судить нас, а не ми її?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Читання Еллен Г. Уайт

Важливо правильно розуміти й застосовувати писання Еллен Г. Уайт. Ось кілька рекомендацій:

По-перше, починайте з молитовного, позитивного ставлення та відкритого розуму, а не з духу сумніву. Наше мислення — це лінза, яка забарвлює все, що ми чуємо, читаємо й бачимо. Нам потрібен Святий Дух, щоб керувати нашим мисленням. Як зазначала сама Еллен Уайт: «Якщо ви досліджуєте Писання, щоб виправдати власні погляди, ви ніколи не досягнете істини. Досліджуйте, щоб дізнатися, що говорить Господь». Те саме стосується і її писань.

По-друге, враховуйте контекст того, що читаєте. Люди часто будували своє розуміння писань Еллен Уайт на окремому вислові або абзаці, вирваному з первісного історичного й літературного контексту. Еллен Уайт писала, що «час і місце повинні бути враховані». Ця невдала практика ігнорування контексту спричинила й продовжує спричиняти безліч проблем для деяких членів церкви.

По-третє, зосереджуйтеся на принципах. Яка головна думка або думки, які Еллен підкреслювала в певному уривку? Наприклад, у 1894 році Еллен писала членам церкви в Батл-Кріку, штат Мічиган, засуджуючи купівлю велосипедів. Принцип, який вона прагнула утвердити, полягав у правильному управлінні даними Богом ресурсами, такими як гроші, адже велосипеди тоді були дуже дорогими.

По-четверте, вивчайте все, що Еллен Уайт написала на певну тему. Розглядайте маловідомі висловлювання в контексті її загального вчення з цього питання. За життя Еллен Уайт нарікала на неправильне використання її писань: «Багато з того, що видають за вістку від сестри Уайт, служить тому, щоб неправильно представити сестру Уайт, змушуючи її свідчити на користь речей, які не відповідають її розумінню чи судженню».

Нарешті, переконайтеся, що Еллен Уайт справді це сказала. Численні висловлювання помилково приписують Еллен Г. Уайт. Найбезпечніший спосіб переконатися, що прочитане належить Еллен Уайт, — знайти посилання на першоджерело. Після того як ми перевірили, де саме це написано, ми можемо дослідити вислів за допомогою правильних принципів.

Нам дано чудовий дар у пророчих писаннях Еллен Г. Уайт. Надзвичайно важливо правильно читати ці праці, які можуть бути — і є — благословенням для мільйонів людей. Трагічно, коли їх неправильно використовують і неправильно застосовують.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/8](http://WhiteEstate.org/ABSG/8)

inQuire

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використовуйте наведені нижче питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

## Допомога в розумінні

1. Чому відвідувачеві з Ефіопії був потрібен хтось, хто допоміг би йому зрозуміти значення пророцтва Ісаї? Дії 8:26–35

2. До чого привело це вивчення Біблії? Дії 8:36–40
3. Як Ісус допоміг Своїм учням зрозуміти значення Писання? Луки 24:25–27, 44, 45

Особисте осмислення

Як інші люди допомагали вам розуміти Біблію? Як ви допомагаєте іншим краще розуміти Біблію?

## Важливість правильного тлумачення

1. Як Ісус визнав необхідність правильно тлумачити значення Писання? Луки 10:26
2. У загальній картині великої боротьби як сатана постійно намагається спонукати людей неправильно тлумачити Писання? Матв. 4:5–7
3. У чому небезпека приватного тлумачення та перекичування значення Писання? 2 Петра 1:20; 3:16
4. Чому ми повинні молитися, щоб Бог дав нам правильне розуміння істини? Пс. 119:125; Дан. 9:13

Особисте осмислення

Як ви можете захиститися від обману людей, які неправильно використовують Писання?

## Принципи тлумачення

1. Чому важливо спочатку подивитися на безпосередній контекст, щоб зрозуміти правильне тлумачення уривка? Розгляньте приклад Дан. 2:31–45.
2. Як деякі книги Біблії допомагають тлумачити інші книги Біблії? Розгляньте приклад 2 Хрон. 36:20–23.

Особисте осмислення

Які ще принципи можуть допомогти нам правильно тлумачити Біблію?

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- Бог потребує, щоб ми пояснювали Біблію людям, які без допомоги не змогли її зрозуміти.
- Сатана намагається спонукати людей неправильно тлумачити Писання, щоб збити їх зі шляху.
- Біблія є єдиним цілим і тлумачить сама себе.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Перевірка пророків

ТИЖДЕНЬ 9 • 22-28 ЛИСТОПАДА

Уривок цього тижня

Матвія 7:13-29

inTro

## Немов діамант

Справжній діамант — один із найцінніших дорогоцінних каменів на землі. Звичайно, багато інших матеріалів можна зробити майже ідентичними до діамантів, але зрештою вони не мають такої цінності. Найкращий спосіб визначити, справжній діамант чи підробка, — перевірити його. Більшість окремих тестів не дають остаточної відповіді, але якщо діамант проходить кілька перевірок, можна бути впевненим, що він справжній.

Діамант — один із найміцніших матеріалів на землі. Справжній діамант витримує дуже високі температури й різкі перепади температури. Щоб перевірити діамант, його можна нагріти запальничкою або пальником, а потім опустити в холодну воду. Справжній діамант не пошкодиться, а підроблений, найімовірніше, розколеться.

Дар пророцтва цінніший за будь-який діамант, але людині, яка заявляє, що має цей дар, не можна просто повірити на слово. Таке твердження необхідно перевіряти (1 Сол. 5:19-21). Жоден окремий доказ сам по собі не підтверджує пророчого служіння. Кожного, хто називає себе пророком, слід оцінювати за сукупністю біблійних критеріїв, щоб визначити, чи є пророчий прояв справжнім. Біблія пропонує певні безкомпромісні ознаки справжніх пророків, на які потрібно спиратися, щоб розрізнити правдиві й неправдиві претензії.

Одна важлива перевірка — оцінити роль надприродного. Під час Виходу Господь говорив Своему народові про пророчий дар серед них: «Послухайте Моїх слів: якщо буде між вами пророк, то Я, Господь, дамся йому пізнати у видінні, у сні говоритиму з ним» (Чис. 12:6). Пророча вістка й покликання включають надприродне; вони безперечно виходять за межі простого враження чи ідеї, які можуть виникнути в людини.

Пророк отримує безпосереднє спілкування від Бога, часто через пророчі сні або видіння (Дан. 8:1; Ісаї 1:1; Дії 9:10 та ін.), які можуть супроводжуватися помітними фізичними явищами. Коли Даниїл отримував видіння від Бога, відбувалися певні безсумнівно надприродні явища (Дан. 10:7-19). Даниїл перестав дихати й утратив силу, коли увійшов у видіння. Протягом цього переживання він повністю залежав від Бога. Хоча ті, хто був поруч із ним, не бачили видіння, присутність Божественного була настільки сильною, що вони в жаху втекли й сховалися. Іноді Бог використовує фізичні явища, щоб привернути увагу до пророка і щоб пророчу вістку помітили.

Хоча видимі явища показують, що діє надприродна сила, це автоматично не означає, що людина, яка їх переживає, натхнена Богом (Повт. Зак. 13:1-3). Сатана також може демонструвати надприродне. Окрім фізичних явищ, необхідно перевіряти й вістку пророка. Щоб визнати когось Божим вісником, він має пройти всі біблійні перевірки пророка.

Біблія завжди є остаточним стандартом для будь-якої заяви про натхнення (Ісаї 8:20). Пророків потрібно перевіряти, порівнюючи те, що вони говорять, із тим, що говорить Біблія. Справжній пророк ніколи не суперечитиме біблійній істині, не применшуватиме її й не відвертатиме від неї увагу. Саме тому знання Писання настільки важливе для тих, хто хоче йти за Господом і не бути обманутим неправдивими вчителями чи пророками.

У Старому й Новому Завітах наступні пророки часто підкреслювали попередні пророчі писання і зверталися до них як до стандарту для власного пророчого служіння. Пізніші біблійні пророки відкривали додаткові подробиці Божих планів і шляху спасіння, але ніколи не суперечили основним принципам і поняттям, уже даним Богом.

Старозавітний фундамент розуміння плану спасіння був закладений у першому пророцтві, даному Самим Богом, у Буття 3:15. Жертовна система ілюструвала цей план, але подробиці того, як Божий Агнець, Ісус Христос, прийде, житиме й помре за людство, поступово прояснювалися в пізніших пророцтвах. Біблійний запис показує, що Бог розкриває істину тоді, коли Його народ здатний її зрозуміти. Завдяки цьому розуміння істини може поглиблюватися з кожним новим поколінням.

Однак є один надзвичайно важливий принцип, який неможливо переоцінити: нові відкриття істини ніколи не суперечитимуть істині, яку Бог уже дав.

## Завдання

Складіть план або ментальну карту Матвія 7:13–29. Перепишіть вірші 15–20 із вибраного вами перекладу або передайте їх своїми словами. Зверніть увагу на відмінності між справжніми й неправдивими пророками.

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

У Нагірній проповіді (Матв. 5–7) Ісус окреслив основи християнської Церкви, зокрема дав настанови щодо перевірки пророків. Ісус попередив, що в історії буде багато неправдивих пророків (Матв. 7:15), і дав віруючим засіб розрізнати справжнє й неправдиве: «По їхніх плодах ви пізнаєте їх» (Матв. 7:20).

Якість плоду можна оцінити лише з часом. Дерево не приносить плоду миттєво. Однак із часом дерево стає відомим за своїм плодом. Дерево, яке приносить поганий плід або взагалі не приносить плоду, не може приховувати проблему вічно. Зрештою плід відкриває правду про дерево. Багатьох неправдивих пророків викрили через те, що вони вели людей до гріха. Люди, які називають себе пророками, іноді говорять найбільш зарозуміло, живуть найбільш розкішно й ведуть найбільш шокуєче подвійне життя. Спостерігаючи за характером пророка і за наслідками його чи її вісток, ми можемо побачити, чи цей пророк наближає інших до Бога, чи відводить від Нього. У словах і способі життя справжній пророк відображає характер Ісуса.

Однак статус пророка не робить людину безгрішною чи непомильною. У біблійних прикладах Йони, Павла й Петра ми бачимо помилки та недоліки характеру (Йони 1:1–3; Дії 15:36–39; Гал. 2:11–14). Лише Бог бездоганний; Його вісники — ніколи. Пророки, як і всі ми, мають слабкості, але загальний напрямок їхнього життя має ясно вести до Бога. І навіть якщо вони говорять істину, пророки не повинні заперечувати власне служіння способом життя, який суперечить вістці, яку вони несуть.

Жоден пророк не наслідує приклад Ісуса досконало, але справжній пророк відданий принципам і способу життя Божого Царства (Матв. 7:16–20). До кожного, хто називає себе Божим вісником, але чий спосіб життя відверто суперечить вістці, яку він або вона несе, слід ставитися з підозрою.

Хоча пророче покликання важке, багато пророків приносили добрі плоди у своєму служінні. Наприклад, Мойсей успішно провів дітей Ізраїлю через пустелю (Повт. Зак. 34:10–12). Вірність Огія спонукала мешканців Юдеї відновити будівництво другого храму, яке було призупинене на дев'ятнадцять років (Огія 1:12). Непохитне служіння Ісаї охопило правління чотирьох юдейських царів, допомагаючи їм пройти через бурхливий період і безпомилково вказуючи на Месію (Ісаї 1:1; 39:5, 6; 53:4–6). Не можна забути щире сповідання Даниїла (Дан. 9:15) чи сповнений сліз плач Єремії (Єрем. 9:1), обидва — від імені народу. Попри те що їх часто переслідували й жорстоко з ними поводилися, Божі пророки завжди виявляли справжню любов до Нього та Його народу, що є ознакою плідного служіння.

## Питання для роздумів

1. Які плоди можна було б очікувати в житті людини, яка заявляє, що є пророком?
2. Як часто Божі чоловіки чи жінки розчаровували вас своїми вчинками або недоліками характеру? Які важливі уроки можна винести з такого досвіду, пам'ятаючи, що лише Бог досконалий?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

Люди часто думають про пророка як про того, хто передбачає майбутнє, але це лише один аспект пророчої праці. Пророки повертають людей до Божого Слова й дають поради, застереження та підбадьорення.

Окрім того, що пророцтва допомагають людям знати про майбутні події й готуватися до них, вони допомагають визначити, яким пророкам можна довіряти. Передбачення справжнього пророка мають здійснюватися так, як було пророковано: «Коли пророк говоритиме Господнім Ім'ям, а слово не станеться й не збудеться, то це слово, якого Господь не говорив; пророк сказав його зухвало; не бійся його» (Повт. Зак. 18:22). Божий народ повинен розуміти,

що передбачення справжнього пророка надійні.

За днів Єремії багато пророків несли суперечливі вістки. Більшість обіцяли Єрусалиму світле майбутнє, але Єремія передбачав місту лихо. Він закликав людей порівнювати його передбачення з передбаченнями інших пророків того часу й подивитися, чиї пророцтва правдиві (Єрем. 28:9, 15–17). Люди могли визначити, якому пророкові можна довіряти, за точністю його передбачень.

Хоча цей тест корисний, його іноді складно застосувати, оскільки деякі пророцтва є умовними — вони можуть не здійснитися так, як передбачив пророк, якщо певні умови не були виконані. Цю ідею бачимо в історії Йони та його застереженні Ніневії. Передбачення Йони було дуже коротким і прямим: «Ще сорок день, — і Ніневія буде зруйнована!» (Йони 3:4). Хоча його послав Бог, а отже він був справжнім пророком, цього не сталося так, як він передбачив. Чому?

Умовні пророцтва залежать від того, як люди відповідають на Божі вістки. Бог пообіцяв, що навіть після проголошення суду над нечестивим народом Він відверне наближення суду, якщо цей народ покається у своїх гріхах (Єрем. 18:7, 8). Так само, коли Бог обіцяє процвітання народові, це пророцтво дається за умови його вірності Богові. Бог відкличе обіцяні благословення від народу, який відвернеться від Нього (Єрем. 18:9, 10). Якщо люди змінюють своє ставлення й поведінку, передбачена подія може не відбутися. Жителі Ніневії серйозно поставилися до передбачення Йони й змінили свої шляхи, тому Бог не знищив їх (Йони 3:10). Коли пізніші покоління забули це пророче застереження і Ніневія знову стала злим та жорстоким місцем, Бог знищив її. Наші вибори значною мірою визначають нашу майбутню реальність.

## Сторінка журналу

1. Переглянувши переписаний і позначений вами текст, назвіть головні висновки з цього уривка. Які запитання виникають? Які частини здаються складними?
2. Чому важливо розуміти поняття умовного пророцтва? Як це розуміння може допомогти нам краще осягнути біблійну істину?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок з Матвія 7:13–29. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Ознаки неправдивих пророків

### Як наведені уривки допомагають нам зрозуміти поширені риси неправдивих пророків?

Приємна вістка

Ісаї 30:9, 10  
Єремії 5:30, 31  
Луки 6:26  
2 Тимофія 4:3, 4

Керуються власним серцем

Єремії 23:16, 17  
Єзекиїля 13:1–10

1. Які ще вірші або обітниці спадають вам на думку у зв'язку з тим, як розпізнати справжнього пророка?

Журнал: повторіть уривок з Матвія 7:15–20, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Втілення Христа

Те, чого пророк навчає про Ісуса, — ще одна ключова перевірка. Відповідно до 1 Івана 4:1–3, з'ясування того, чи вірить пророк у втілення Ісуса, швидко виключає людей, які називають себе пророками інших великих світових релігій, а також тих, хто заявляє про зв'язок із духовним світом, не належачи до жодної конкретної релігії. Якщо людина «не визнає, що Ісус Христос прийшов у тілі», така людина «не від Бога» (1 Івана 4:3).

Коли Іван писав ці вірші, він мав на увазі неправдивих учителів, які навчали, що Ісус насправді не був людиною, а лише здавався людиною. Однак цей тест іде далі. Він не говорить лише про те, що пророк повинен погоджуватися з фактом існування Ісуса як реальної людини, яка жила на землі. Навіть багато світських істориків вірять у це. Іван розглядав дуже конкретну проблему свого часу, але його пророчі слова містять важливі істини з ширшим застосуванням для наступних поколінь.

Справжні пророки вірять, що Ісус був Богом, Який став тілом, і водночас був цілковито людиною (Івана 1:1–3, 14). Вони навчають, що Ісус був спокушуваний, але не мав гріха (Євр. 4:15; 2 Кор. 5:21). Їхнє служіння допомагає людям зрозуміти місію Ісуса — спасти грішників (Івана 3:16). Вони зміцнюють віру людей у воскресіння й допомагають їм очікувати Його Другого приходу (Івана 11:25; 14:1–3). Вони приймають усю істину про Ісуса — Його місію, безгрішне життя, викупну смерть, воскресіння, первосвященницьке служіння на Небі та Другий прихід. Недостатньо лише інтелектуально погоджуватися, що Ісус жив на землі. Христос має бути центром учення справжнього пророка, а не просто додатком до нього. Його або її вістки повинні вести людей до спасительних стосунків з Ісусом.

Натхнене Духом пророче слово — це Божий прожектор, який розсіює темряву в нас, доки Ісус, Ранкова Зоря, не зійде в наших серцях. Пророчий дар єднає нас із Ним і постійно спрямовує до Нього.

Пророки, які звеличують Ісуса, не просують самих себе й не намагаються створити власне коло послідовників (Дії 4:12). Вони готові служити й не використовують тих, до кого були послані. Водночас Божі пророки — люди і, як усі ми, грішники, які потребують Євангелія.

## Питання для роздумів

1. Чому розуміння того, що Ісус, Який є цілковито Богом, помер замість нас і поніс покарання за наші гріхи, настільки центральне для нашої віри? Що ми втрачаємо, якщо втрачаємо це вчення?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

### inSight

## «Скуштуйте й побачте»

Від самого заснування Церкви Еллен Г. Уайт стикалася з викликами, подібними до тих, з якими стикалися багато біблійних пророків. Дехто поставив під сумнів її пророчі заяви вже після її першого видіння в грудні 1844 року. Цей скептицизм і недовіра спонукали адвентистів, які дотримувалися суботи (пізніше названих адвентистами сьомого дня), сформулювати аргументи на підтримку пророчого дару Еллен Уайт.

По-перше, вони розглянули питання, чи припинився дар пророцтва з Ісусом, і запропонували богословське обґрунтування віри в те, що він триватиме до кінця часу. Спираючись на Йоїла 2:28, 29, Об'явлення 12:17 та інші тексти Писання, вони стверджували, що пророчий дар буде видимим в «останні дні» й стане «розпізнавальною ознакою» Божого народу останнього часу.

По-друге, ранні адвентисти відзначали позитивний вплив дару Еллен Уайт на віруючих. Наприклад, її пророчі погляди допомогли об'єднати віруючих, які брали участь у Суботніх конференціях наприкінці 1840-х років, коли вони не погоджувалися щодо біблійних доктрин. Її дар продовжував приносити «добрий плід» у наступні десятиліття, а її праці й сьогодні залишаються впливовими в спільноті адвентистів сьомого дня.

Третій аргумент пов'язаний із надприродними елементами її досвіду видінь. Як ми вже зазначали, перебуваючи у видінні, Еллен Уайт демонструвала надприродні прояви: повідомляла факти й обставини, яких не могла знати, відкривала майбутні події, виявляла силу, більшу за природну, не дихала під час видіння й не могла контролювати чи впливати на час настання своїх видінь, серед інших явищ.

По-четверте, відповідно до 1 Івана 4, пророчі вістки Еллен Уайт послідовно спрямовували людей до Писання й звеличували Христа. Вона писала: «Піднесіть Ісуса... Нехай усі ваші сили будуть спрямовані на те, щоб указувати душам, розгубленим, збентеженим, загубленим, на "Агнца Божого"». Під час свого останнього звернення на сесії Генеральної конференції — діловому зібранні керівників всесвітньої Церкви — вона підняла Біблію й сказала: «Брати і сестри, я доручаю вам цю Книгу».

Адвентисти сьомого дня й сьогодні продовжують підкреслювати ці свідчення на користь достовірності дару Еллен Уайт. Хоча ці аргументи вагомі, потужним «доказом» її дару є особистий досвід читання її праць. Як закликав псалмоспівець Давид: «Скуштуйте й побачте, який добрий Господь» (Пс. 34:8). Лише молитовно читаючи писання Еллен Уайт, ми можемо оцінити її пророчі заяви.

Одне з місць, із якого можна почати, — її невелика, але найпопулярніша книга «Дорога до Христа». Потім можна перейти до п'яти томної серії «Конфлікт віків», яка простежує тему великої боротьби від Буття до Об'явлення. Її праці широко доступні в друкованому й електронному вигляді (див. [EGWWritings.org](http://EGWWritings.org)) і перекладені багатьма мовами. Перевірте самі.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/9](http://WhiteEstate.org/ABSG/9)

### inQUIRE

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використовуйте наведені питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

## Дослідження плодів

1. Чому важливо досліджувати життя й служіння кожного, хто заявляє, що є пророком? Матв. 7:15–20

2. Хоча справжні пророки мають добрі плоди, чи можуть вони помилятися й мати недоліки характеру? Йони 1:1–3; Дії 15:36–39; Гал. 2:11–14

## Перевірка пророків

1. Як ми повинні реагувати на людину, яка заявляє, що отримує пророчі вістки? 1 Сол. 5:19–21
2. Які надприродні прояви можуть супроводжувати пророків? Чис. 12:6; Дан. 10:7–17
3. Чи є надприродні прояви та здійснені пророцтва обов'язковим доказом того, що людина — справжній пророк? Повт. Зак. 13:1–5
4. Як потрібно перевіряти кожного пророка? Ісаї 8:20; 1 Івана 4:1–3
5. Як справжній пророк повинен ставитися до істини про Ісуса? 1 Івана 4:1–3

### Особисте осмислення

Надприродні явища поширеніші в одних культурах, ніж в інших. Чому ми повинні бути дуже обережними, з'ясовуючи, чи справді щось надприродне походить від Бога? Якими способами це можна визначити?

## Передбачення майбутнього

1. Як здійснені передбачення допомагають перевірити, справжній пророк чи неправдивий? Єрем. 28:9, 15–17
2. Перевіряючи, чи здійснилося пророцтво, чому важливо розуміти й пам'ятати природу умовних пророцтв? Єрем. 18:7–10; Йони 3:4–10
3. Як умовні пророцтва впливають на ваше розуміння Божого характеру?

### Особисте осмислення

Якби до вас прийшла людина, яка називає себе пророком і має вістку для вас, як би ви відреагували? Які перевірки пророка ви вважаєте найважливішими?

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- Пророків не слід автоматично відкидати, але їх потрібно ретельно перевіряти.
- Справжні пророки мають добрі плоди у своєму житті й служінні. Їхні вістки звеличують Ісуса та узгоджуються з ученням Біблії.
- Пророки точно передбачають майбутнє, але деякі пророцтва залежать від реакції людей.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Пророчий авторитет і актуальність

ТИЖДЕНЬ 10 • 29 ЛИСТОПАДА — 5 ГРУДНЯ

Уривок цього тижня

Вихід 3, 4

inTro

## Делегований авторитет

9 листопада 1989 року заява Гюнтера Шабовскі в прямому телебаченні Східної Німеччини запустила події, що привели до падіння Берлінського муру. Виступаючи як речник уряду Східної Німеччини, Шабовскі невдало сформулював заяву під час телевізійної пресконференції. Замість того щоб оголосити, що східним німцям, можливо, дозволять відвідувати Західну Європу після тривалого й складного процесу отримання належних віз, він просто сказав, що їм буде дозволено відвідувати Західну Європу. Коли журналіст запитав, коли зміна політики набуде чинності, Шабовскі відповів: «Наскільки мені відомо, це набуває чинності... негайно, без зволікання». За кілька хвилин люди почали масово прямувати до прикордонних пунктів, вимагаючи пропустити їх, адже уряд це оголосив.

Людям часто надають повноваження говорити від імені компанії або навіть країни. Але як щодо тих, хто говорить від імені Бога? Який авторитет мають біблійні пророки?

Біблія — унікальний Божий засіб відкриття Себе людству. Через Писання ми дізнаємося, чому ми тут, якими є Божий характер і воля та яке Боже призначення для нашого життя. Біблія — золотий стандарт істини, авторитет, відповідно до якого ми маємо робити життєві вибори. Вона є фундаментом християнського світогляду й основою всієї відкритої істини. Це правило віри й практичного життя християнина.

Ми повинні або прийняти, або відкинути Боже Слово. Відкидання Слова не обов'язково має бути таким радикальним, як спалювання Біблії, подібно до того, як цар Єгояким спалив пророчу вістку Єремії (Єрем. 36:22-27). Просте ігнорування Слова при одночасному проголошенні віри в нього може бути не менш проблематичним. Однак коли ми відкриваємо й приймаємо Боже Слово, то можемо, подібно до царя Йосії, самі змінитися й привести інших до Бога (див. 2 Цар. 22:10-13).

Люди часто підходять до Писання, шукаючи в ньому недоліки або приводи для насмішок. Дехто вважає Біблію такою, що не відповідає сучасним тенденціям (зазвичай це справді так, і, якщо бути чесними, так і має бути). Багато хто висміює її, бо вона суперечить «науковим» або культурним переконанням і тенденціям.

У християнстві Біблію нерідко використовують лише для підтримки певної богословської позиції, а не як засіб особистого духовного зростання й реформації. Інші тлумачать Біблію так, що заперечують її історичну цінність або практичний авторитет над нашим щоденним життям.

Один із найпростіших і, можливо, найпоширеніших способів відкидати біблійний авторитет — ігнорувати Біблію, не знаходити часу, щоб читати її, а потім застосовувати Писання у своєму житті. Слово закликає нас до покаяння й послуху (Дії 5:29; див. також Євр. 4:12). Саме тому люди часто його відкидають. Вони мали б знати краще — і часом справді знають, — але їм не подобаються вимоги, які воно висуває до їхнього життя.

Ще одне важливе питання — авторитет неканонічних пророків, тобто тих, чиї писання не були включені до Біблії, таких як Натан, Іван Хреститель і навіть Еллен Г. Уайт. Який авторитет вони мають, якщо взагалі мають?

Після того як цар Давид учинив перелюб і вбивство, Бог послав пророка Натана, щоб викрити його (2 Сам. 12:7-14). Хоча Натан не написав біблійної книги, Давид не ставив під сумнів його авторитет, бо авторитет пророчої вістки ґрунтується на її натхненності, а не на тому, чи була вона включена до біблійного канону. Водночас усі справжні неканонічні пророки — особливо сучасний пророк, такий як Еллен Уайт, — вважали себе підпорядкованими біблійному авторитету; вони не ставили себе вище за Біблію. Їхні вістки мають перевірятися Біблією і ніколи не замінять Біблію як джерело віри та доктрини.

Хоча ми не знаємо, чому Бог дозволив включити до Біблії вістки одних пророків, а вістки інших залишив поза нею, ми знаємо, що неканонічні пророки були так само натхненні Богом. Біблія навчає, що духовні дари, зокрема дар пророцтва, триватимуть до кінця часу. Пророки й сьогодні потрібні «для вдосконалення святих на діло служби, на будовання Христового тіла, аж поки ми всі не досягнемо з'єднання віри» (Ефес. 4:12, 13). Саме тому Бог пообіцяв в останні дні давати видіння й сни, щоб вести Свій народ (Йоїла 2:28-31). Дехто стверджує, що після біблійних часів Бог більше не кликав пророків. Однак саме завдяки Біблії ми можемо очікувати пророків в останні дні.

## Завдання

Складіть план або ментальну карту Вихід 3, 4. Перепишіть Вихід 4:10-16 із вибраного вами перекладу або передайте цей уривок своїми словами. Уважно подумайте, яку людину Бог обирав Своїм речником.

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

Перш ніж дозволити комусь говорити від вашого імені, хіба ви не переконалися б, що обрали людину, якій можна довіряти? Було б надзвичайно важливо, щоб вона знала вашу позицію й переконання та вірно їх передавала.

Коли Мойсееві було сорок років, він зробив рішучу спробу визволити дітей Ізраїлю з жорстокого рабства, але ця спроба обернулася жакливою невдачею, і йому довелося втекти з Єгипту, щоб урятувати власне життя (Вих. 2:11-15). Перші сорок років свого життя Мойсей здобував найкращу освіту, яку міг запропонувати Єгипет, але вона не підготувала його до того, щоб стати Божим вісником. Наступні сорок років він мав провести в пустелі як пастух, далеко від відволікань світу. Багато в чому йому довелося відчуватися від значної частини того, чого він навчився як принц. Перш ніж співпрацювати з Божим планом визволення Ізраїлю, Мойсей мав пізнати Того, від Чийого імені він говоритиме.

Іноді нам потрібно пережити тишу пустелі, перш ніж ми будемо готові слухати Бога. Для Мойсея це безперечно було правдою. Коли Мойсееві виповнилося вісімдесят років, Бог з'явився йому й попросив стати Його речником. Мойсей вагався, почувався невпевнено й непридатним (Вих. 3:11). Почувши його сумніви, Бог пообіцяв бути з ним і дати йому успіх (Вих. 3:12).

Попри Божі обітниця, Мойсей сумнівався, що хтось його слухатиме (Вих. 4:1). Він знав, що вже зазнав невдачі. Він пам'ятав свою останню зустріч зі співвітчизниками-ізраїльтянами, коли його право керувати було поставлено під сумнів (Вих. 2:14). Бог розумів побоювання Мойсея і терпляче працював із його страхами. Усі підстави для виправдань були усунені, але навіть тоді Мойсей опирався покликанню. Він наполягав, що Богові краще послати когось іншого (Вих. 4:13). Його страхи перетворилися на невірство. Своєю наполегливою неохотою він поставив під сумнів Божу здатність використати його. Тоді Бог заговорив твердіше, докоряючи неохочому пророкові, щоб спонукати його діяти (Вих. 4:14-17).

Мойсей мав виконувати роль Бога, а Аарон — роль речника Мойсея (Вих. 4:16). Як речник Мойсея, Аарон був своєрідним «пророком», який передавав вістки від імені свого брата (Вих. 7:1, 2). Як Мойсей передавав Ааронові вістки для фараона, так Бог дає Своїм пророкам вістки для Свого народу. Так само, як Він допомагав Мойсееві й Ааронові, Бог допомагає Своїм пророкам знайти найкращий спосіб передати вістки, які Він їм дає.

## Питання для роздумів

1. Можливо, ви не пророк, але що Бог покликав вас зробити для Нього протягом вашого життя? Як найкраще підготуватися до цього покликання? Якщо ви не знаєте, куди або до кого можете звернутися по керівництво?
2. Якщо ми любимо Бога, чому важливо уважно замислитися над тим, як ми приймаємо Його вісників?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

Бог використовує пророків, щоб організовувати Свій народ і спонукати його до дії. Він покликав Мойсея очолити визволення Ізраїлю з Єгипту й допомогти народові утвердитися як новій нації. Осії 12:13 ясно говорить, що «через пророка Господь вивів Ізраїля з Єгипту, і через пророка він був збережений». Захист і керівництво Божим народом були формуючою й невід'ємною частиною праці біблійних пророків.

Пророки відігравали ключову роль у відкритті Божої стратегії керівництва Його народом. У часи війни й кризи через пророків Бог давав напрямок, підбадьорення й надію Своему народові та його керівникам, як Він робив через Девору та Яхазіїла (Суд. 4:4-8; 2 Хрон. 20:14-20). Пророки також давали вказівки щодо свят і поклоніння (2 Хрон.

29:25–29). В інших випадках Бог говорив пророкам про управління народом (Повт. Зак. 1:9–16). Коротко кажучи, жодна сфера життя Ізраїлю не була поза Божим керівництвом і наставництвом через Його обраних вісників.

У Новому Завіті Бог використовував пророків, щоб керувати становленням Церкви. Уявіть собі створення нової організації без операційного посібника й без видимого керівника. Така організація неодмінно зіткнеться із серйозними труднощами, якщо взагалі виживе. У певному сенсі саме такою була ситуація в ранній християнській Церкві. Ісус вознісся і більше не перебував фізично зі Своїми учнями. Вони мали чітке доручення від Нього — «Ідіть по цілому світові та проповідуйте» (Марка 16:15), і хоча дванадцять апостолів були обрані, не існувало чіткої організаційної структури, яка допомогла б їм розпочати.

Рання Церква стикалася з багатьма викликами: організацією Церкви, структурою для місії, необхідністю виявляти й виправляти ересь та аморальність серед віруючих. У цілком реальному сенсі пророчий дар, що діяв у ранній Церкві, відіграв критичну роль у її збереженні й захисті (Дії 13:1, 2). Пророчий дар керував тим, як віруючі реагували на людей, яких потрібно було відокремити від Церкви (1 Кор. 5:1–5). Коли певні групи віруючих почувалися занедбанними й поділ загрожував Церкві, Бог повів їх до створення нових служінь і делегування певних обов'язків, щоб краще піклуватися про всіх (Дії 6:1–7). У міру розширення Церкви й появи нових громад пророчий дар заохочував сильну організацію в кожній громаді (Тита 1:5). Важко уявити, як рання Церква могла б розпочати свою діяльність без пророчого дару, який допомагав організувати її та рухати вперед у місії.

## Сторінка журналу

1. Переглянувши переписаний і позначений вами текст, назвіть головні висновки. Які запитання виникають? Які частини здаються складними?
2. Дехто скептично ставиться до організованої релігії. Якими б не були труднощі, які переваги дає належність до організованої церковної структури? Що ви можете дати — і що можете отримати — будучи частиною чогось значно більшого за себе?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок із Вихід 3, 4. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Авторитет неканонічних пророків

### Як наведені уривки допомагають нам краще зрозуміти авторитет неканонічних пророків — пророків, які не написали книг Біблії?

Про книги, яких ми більше не маємо

Ісуса Навина 10:13

1 Хронік 29:29

2 Хронік 9:29

2 Хронік 12:15

Великі пророки, про яких не відомо, що вони писали

Луки 7:28

Івана 8:56

1. Які ще приклади неканонічних пророків, згаданих у Біблії, спадають вам на думку?

Журнал: повторіть уривок із Вихід 3, 4, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Божественний авторитет Ісуса

Коли Ісус навчав, священники підійшли до Нього й зажадали пояснити, хто дав Йому владу здійснювати Його служіння (Матв. 21:23–27). Адже Ісус не закінчив жодної місцевої школи й не навчався у традиційних школах рабинів. Замість прямої відповіді Ісус указав шлях до неї, поставивши Своїм опонентам дуже проникливе запитання про безсумнівний авторитет, виявлений у служінні Івана Хрестителя. Відмовившись відповідати, вони заперечили силу Бога, яка увінчувала служіння Івана, і відкинули авторитет Ісуса, Який, подібно до Івана, також був посланий Богом.

Уся влада належить Ісусові як Творцеві людства (Івана 1:3) і Спасителеві (Рим. 3:24). Він — живе Слово Боже. Божественний авторитет, яким Ісус володів під час Свого земного життя й служіння, неможливо було імітувати чи самостійно створити. Учення Ісуса дивувало слухачів, бо Він навчав як Той, Хто має владу (Матв. 7:29).

Усі Євангелія свідчать про Божественний авторитет Ісуса. Ісус прощав гріхи (Марка 2:10, 11), виганяв демонів (Матв. 17:18) і розпізнавав думки людей (Івана 2:24, 25). За Його наказом море заспокоювалося й буря припинялася (Луки 8:22–25). Він воскрешав мертвих і пропонував вічне життя (Івана 10:28). Він заявляв про владу здійснювати суд над вічною долею людей (Івана 5:25–29). Перебуваючи на землі як наш Викупитель, Ісус здійснював владу, дану Йому Богом Отцем (Івана 17:2), і завжди залежав від Отця та співпрацював із Ним (Івана 5:19). Він часто посилався на Писання, які, за Його словами, свідчили про Нього (Івана 5:39). Ісус також володів абсолютною владою і міг делегувати її Своїм учням (Марка 6:7). Як Слово Боже, Його свідчення також приходило до пророків, через яких Він говорив (Об'явл. 19:10).

Влада Христа повна, вселенська й вічна. Він проголошує: «Дана Мені всяка влада на небі й на землі» (Матв. 28:18). Христос отримав Свою владу від Отця. Той, хто відкидає Христа, відкидає Отця.

Подібно до релігійних керівників часів Ісуса, кожен із нас має можливість особисто вирішити, чи приймаємо ми авторитет Христа. Наша відкритість до Христа часто виявляється в тому, як ми приймаємо тих, кого Він посилає до нас. Ісус сказав Своїм учням: «Хто слухає вас — Мене слухає; а хто відкидає вас — Мене відкидає; хто ж Мене відкидає — відкидає Того, Хто послав Мене» (Луки 10:16). Нехай ми приймемо Христа, Його вістку та Його вісників.

## Питання для роздумів

1. Навіть попри всі докази, які дав Ісус, дехто все одно відкинув Його. Як нам бути обережними, щоб не потрапити в ту саму пастку невірства, маючи стільки підстав вірити?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Говорити з авторитетом

Пророки говорять до нас з авторитетом і залишаються актуальними, тому що Бог обрав їх Своїми вісниками. Є канонічні пророки (ті, чий писання стали частиною Біблії), неканонічні пророки (ті, хто не написав книги Біблії), а також післябіблійні неканонічні пророки (ті, хто з'явився після новозавітних часів). Усі вони були однаково натхнені, а їхні вістки несли печатку Божественного авторитету.

Еллен Г. Уайт належить до групи післябіблійних неканонічних пророків. Адвентисти сьомого дня не вважають її праці доповненням до Біблії або рівними їй. Однак її праці є актуальними й говорять з авторитетом — про це заявляла сама Еллен Уайт:

Еллен Г. Уайт

«У цих листах, які я пишу, у свідченнях, які я несу, я представляю вам те, що Господь представив мені. Я не пишу жодної статті в газеті, висловлюючи лише власні ідеї. Це те, що Бог відкрив переді мною у видінні, — дорогоцінні промені світла, що сяють від престолу».

У згоді з Біблією праці Еллен Уайт підкреслюють реальність гріха. Ще одна потужна тема її вісток — наша потреба в Ісусі, єдиній надії на вічне життя, яке дається благодаттю всім, хто вірою приймає його.

Через її вістки — або, точніше, Божі вістки через неї — ми бачимо боротьбу між добром і злом, що починається з падіння Люцифера на Небі й триває до кінця часу, коли гріх і зло разом із сатаною та його занепалими ангелами будуть назавжди знищені. Праці Еллен Уайт дають розуміння біблійних принципів у контексті останнього часу. Наведемо лише кілька прикладів: вона говорила про небезпеку злиття Церкви й держави та важливість релігійної свободи; застерігала про моральний занепад; звеличувала Божий Закон і його значення. Крім того, хоча наші переконання щодо деяких тем останнього часу, наприклад знака звіра, не ґрунтуються на її працях, її слова часто дають повнішу картину й передають мудрість, якої інакше ми не мали б.

Вона також наголошувала на практичному застосуванні християнського життя. Її вістки про духовність, здоров'я, освіту, сімейні стосунки, виховання дітей, моральне життя та багато іншого допомогли багатьом змінити спосіб життя й завдяки цьому пережити краще, повніше життя в різних сферах. Праці Еллен Уайт не є частиною Біблії, але Бог використовував її, щоб вести віруючих, які живуть в останні дні земної історії. Її праці говорять із пророчим авторитетом і залишаються актуальними.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/10](http://WhiteEstate.org/ABSG/10)

inQuire

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботної школи або біблійній групі використовуйте наведені питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

## Речник Бога

1. Як час, проведений Мойсеєм як пастухом, підготував його бути речником Бога? Вих. 2:11–15; 3:1–3, 10–13

2. Чого ми можемо навчитися з розмови між Богом і Мойсеєм про те, як пророків кличуть і яку роль їм доручають? Вих. 4:10–16
3. Чого стосунки між Мойсеєм і Аароном навчають нас про роль пророків? Вих. 7:1, 2
4. Хто був найвищим Речником Бога і як Його авторитет ставили під сумнів та оскаржували? Євр. 1:1–3; Матв. 21:23–27

Особисте осмислення

Наскільки добре ваші слова, вчинки або вплив представляють Бога іншим?

## Організаційний авторитет

1. Як пророча роль Мойсея була важливою для становлення й організації народу Ізраїлю? Осії 12:13
2. Як після Мойсея Бог продовжував використовувати пророків як частину Своєї стратегії керівництва Ізраїлем? Суд. 4:4–8; 2 Хрон. 20:14–20
3. Як Бог використовував пророче служіння, щоб організувати ранню Церкву для місії, відповідати на виклики в Церкві та керувати її розширенням? Дії 6:1–7; 1 Кор. 5:1–5; Тита 1:5

Особисте осмислення

У якій сфері вашого життя зараз найбільше потрібні Боже керівництво, виправлення або підбадьорення? Наскільки ви відкриті до того, щоб прийняти це керівництво будь-яким способом, який обере Бог? Ви схильні слухати, опиратися, відкладати чи діяти швидко?

## Авторитет неканонічних пророків

1. Чи писали деякі пророки книги, які не були включені до Біблії? 1 Хрон. 29:29; 2 Хрон. 9:29
2. Чи мали пророки, які не писали книг Біблії, менший авторитет? Луки 7:28

Особисте осмислення

Яким чином пророчі писання мають і сьогодні давати актуальне керівництво для праці та місії Церкви?

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- Бог кличе пророків бути Його речниками. Ісус прийшов у цей світ як найвищий Божий Речник.
- Бог використовував пророків, щоб керувати формуванням та організацією Свого народу як у Старому, так і в Новому Завітах.
- Писання підтверджує авторитет неканонічних пророків — тих, хто не написав книг Біблії.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Пророчий голос у вирішальні моменти

ТИЖДЕНЬ 11 • 6-12 ГРУДНЯ

Уривок цього тижня

Суддів 4, 5

inTro

## Відкриваючи Свої плани

Від часу гріхопадіння люди схильні обирати задоволення гріха, яке триває лише певний час, замість вічного життя в Ісусі. Бог знає цю сумну істину, але все одно любить нас і працює заради нашого спасіння.

Саме тому у вирішальні моменти історії Бог особливим чином діяв через пророче служіння заради Свого народу. Однак коли Його зусилля знову й знову відкидали, Він попереджав про наближення суду. Бог відкриває Свої плани через пророків: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї рабам Своїм, пророкам» (Амоса 3:7). Через Своїх пророків Господь завжди повідомляє про Свої дії до того, як їх здійснить. Якщо люди каються, Він швидко прощає. Так само Він продовжує спілкуватися з нами й сьогодні. Тому цілком логічно, що Бог говоритиме до Свого народу в останні дні земної історії так само, як говорив у минулі століття.

Від найдавнішої історії світу Бог докладав усіх зусиль, щоб досягти людства. Навіть після гріхопадіння Він прагнув стосунків з Адамом і Євою, і певний час мешканці землі почали «кликати Ім'я Господнє» (Бут. 4:26). З плином поколінь кількість тих, хто ходив із Богом, зменшувалася. Ті, хто продовжував іти за Богом, свідчили про Його доброту, засуджували гріхи людей навколо себе й попереджали їх про наслідки їхніх учинків.

За часів Ноя мешканці землі стали настільки злими, що Бог вирішив знищити їх (Бут. 6:5-7). Ной, проповідник праведності (2 Петра 2:5), без сумніву, попереджав усіх, хто хотів слухати, про майбутнє знищення. Бог показав Ноеві, що станеться, і дав йому вказівки побудувати рятівний корабель — ковчег, щоб урятувати всіх, хто прислухається до застереження й покається (Євр. 11:7).

Потоп був переломним моментом людської історії. І Старий, і Новий Завіти неодноразово згадують його як приклад глибини людської зіпсованості та висоти дивовижної Божої благодаті. Божа праведність виявляється і в Його суді над грішним творінням, і у визволенні всіх, хто приймає спасіння.

Серед загального розтління Метушалах, Ной та багато інших працювали, щоб зберегти знання про істинного Бога й стримати потік морального зла. За сто двадцять років до Потопу Господь через святого ангела відкрив Ноеві Свій задум і наказав йому побудувати ковчег. Будуючи ковчег, він мав проповідувати, що Бог наведе на землю потоп води, щоб знищити нечестивих. Ті, хто повірять цій вістці й приготуються до події через покаяння та реформу життя, мали отримати прощення й бути спасеними.

Бог не лише розповів Ноеві про Потоп і врятував тих, хто був у ковчезі, але й уклав завіт із Ноем та всім творінням, пообіцявши більше ніколи не знищувати світ водою (Бут. 9:8-17). Кожна веселка містить обітницю й надію викуплення.

Як Бог послав Ноя закликати людей до покаяння й оголосити суд, так Він і надалі посилав пророків, щоб наставляти Свій народ. За часів суддів Бог використовував пророків, щоб вести й підбадьорювати Ізраїль. За часів царів Бог говорив через пророків, закликаючи царів до вірності й попереджаючи про майбутній суд. Під час вавилонського полону Бог посилав пророків, щоб підбадьорювати людей і керувати їхнім поверненням на батьківщину. У Новому Завіті Бог покликав пророків для утвердження євангельського вчення, а також для керівництва організацією та місією Церкви. В останні дні пророки знову відіграють важливу роль (Йоїла 2:28-31).

Цього тижня ми озирнемося на вирішальні моменти історії спасіння, коли Бог використовував пророків, щоб ясно відкрити Свою волю Своему народові та ширшому світові. Ми також дослідимо роль натхненного служіння Еллен Г'. Уайт у переломні періоди розвитку адвентистського руху.

inScribe

## Сторінка журналу

Завдання

Складіть план або ментальну карту Суддів 4, 5. Перепишіть Суддів 4:4-10 із вибраного вами перекладу або передайте цей уривок своїми словами. Проаналізуйте роль пророчиці Девори на цьому етапі історії Ізраїлю.

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

inGest

## За часів суддів

Після визволення ізраїльтян із рабства в Єгипті Бог дав їм землю Ханаану. Він пообіцяв рясно благословляти їх, якщо вони дотримуватимуться Його законів і заповідей. Він також попередив, що порушення завіту з Ним призведе до страждань і знищення (Повт. Зак. 27–30). Після смерті Ісуса Навина ізраїльтяни відвернулися від дотримання завіту. Тоді сусідні народи почали їх гнобити, і вони закричали до Бога. У відповідь «Господь поставив суддів, і вони спасали їх із руки їхніх грабіжників» (Суд. 2:16). Він також посилав пророків, щоб заохочувати ізраїльтян поновити завіт із Богом і зміцнювати їх у боротьбі проти гнобителів.

У час, коли Ізраїлеві загрожували сусідні вороги, Бог покликав Девору бути пророчицею й суддею, яка підбадьорювала та зміцнювала народ. Вона відіграла ключову роль у передаванні Божих вісток Ізраїлю та Баракові, воєначальнику народу, коли той збирав війська. Саме Девора дала Баракові сигнал розпочати битву: «Устань, бо це той день, коли Господь віддав Сісеру в твою руку! Хіба Господь не вийшов перед тобою?» (Суд. 4:14). Її пророчі слова запевнили керівників і народ, що, попри ризики, настав час діяти.

Лідерство Девори та її віра в Божу обітницю перемоги зміцнили ізраїльтян у боротьбі проти ворогів. Військова майстерність Барака і його готовність — хоч і не без вагань — очолити ізраїльське військо також були важливими, але не вони здобули перемогу.

Можливо, це найважливіша вістка історії пророчиці Девори та війна Барака. Посеред святкування приголомшливої перемоги найвпливовіші люди Ізраїлю — суддя й переможний воєначальник — повели громаду до прославлення Бога. Саме так виглядає справжнє духовне лідерство.

Пророче служіння Девори свідчить про Божу вірність у часи страждання та гноблення. Коли Бог дав їй вістку для Барака, вона не ставила під сумнів можливість зібрати достатньо війська й не сперечалася, що ізраїльтяни надто слабкі для перемоги. Натомість вона передала вістку з переконанням і заохотила Барака відкласти сумніви та довіритися Божому провидінню. Її вплив надихнув Барака та його військо рухатися вперед із вірою.

### Питання для роздумів

1. Чому за часів суддів були потрібні пророки?
2. Як ми можемо навчитися довіряти Богові навіть тоді, коли ситуація виглядає зовсім безнадійною?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Від царів до вигнання

З вирішальним переходом до монархії, спричиненим проханням Ізраїлю дати їм царя (1 Сам. 8), епоха суддів завершилася. Ця зміна створила ще більшу потребу в пророках, які могли б радити, виправляти й докоряти цареві, іншим керівникам народу та людям.

За царювання Ахава Бог послав Ілля з вісткою суду: дощу не буде, бо ізраїльтяни «покинули Господні заповіді та пішли за Ваалами» (1 Цар. 18:18). Замість покаяння Ахав намагався вистежити Ілля й убити його, але Бог захищав пророка (1 Цар. 18:10–12). Коли на третьому році голоду Ілля нарешті прийшов до царя, Ахав звинуватив саме його у відсутності дощу (1 Цар. 18:17)!

Тоді Ілля скликав увесь Ізраїль на остаточне протистояння між Богом і пророками Ваала (1 Цар. 18:19). Божественний вогонь, що впав із неба, разом із пророчою вісткою Іллі справив сильний вплив на Божий народ і привів людей до покаяння (1 Цар. 18:38, 39).

Як ізраїльтяни вагалися повністю присвятити себе Богові, так і ми живемо в культурах, які не визнають Бога Творцем і Викупителем. Замість того щоб бути Божими свідками й закликати інших до вірності Йому, ми часто ухиляємося від свого покликання, слідуючи власним бажанням, як це робив Ізраїль.

Після Іллі Бог посилав численних пророків, щоб утішати, застерігати й наставляти Свій народ, але царства Ізраїлю та Юди впали в таку розбещеність, що Бог порівняв їх із Содомом і Гоморрою (Ісаї 1:9, 10). Божий народ став гордим, жадібним та ідолопоклонницьким. Люди пригнічували своїх працівників, вдів, сиріт і чужинців, які приходили до них по допомогу (див. Ісаї 58 про Божу відповідь на невірність Ізраїлю). Зрештою Божий суд привів Ізраїль в асирійський полон (2 Цар. 17:1–6), а Юду — у вигнання до Вавилону (2 Цар. 24, 25).

Хоча Бог покарав Свій народ, Він не залишив його самого у вигнанні. Він і далі посилав пророків, таких як Єзекиїл і Даниїл, щоб дати людям надію на майбутнє. Бог працював зі Своїм народом, через пророків благаючи їх покаятися й повернутися до Нього. Люди відмовлялися слухати. Насправді дивовижно, як довго Господь намагався відвернути Свій народ від гріхів. Протягом довгих століть, посылаючи пророка за пророком і застереження за застереженням, Бог намагався досягти їхніх сердець.

Найкраще це висловив Сам Ісус: «Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! Скільки разів Я хотів зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат своїх під крила, — та ви не захотіли!» (Матв. 23:37). Знову й знову Бог посилав пророків, намагаючись повернути Свій народ до Себе.

## Сторінка журналу

1. Чому пророки були настільки важливими за часів царів?
2. Як ми можемо залишатися вірними Богові, навіть коли навколишня культура далеко відійшла від Нього?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок із Суддів 4, 5. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Чому Бог відкриває таємниці пророкам

### Як наведені уривки допомагають пояснити, чому Бог відкриває Свої таємниці пророкам?

Близькі стосунки Бога з Його народом

Буття 18:17-19  
Амоса 3:2, 7  
Івана 15:15

Божі таємниці відкриті

Римлян 16:25-27  
Ефесян 3:3-5  
Псалом 78:1-7

1. Які ще вірші або обітничі спадають вам на думку й допомагають пояснити, чому пророки є важливою частиною Божого плану?

Журнал: повторіть уривок із Суддів 4, 5, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Пророк для часу очікування

У Новому Завіті Бог продовжував використовувати пророчий дар, щоб навчати й вести Свій народ. Святий Дух надихнув Матвія, Марка, Луку та Івана записати Євангелія на благо всього світу. Інші книги Нового Завіту містять листи, які Павло та інші апостоли писали церквам і віруючим. Апостол Іван написав останню книгу Біблії, щоб передати важливі пророцтва, які Ісус дав йому через ангела (Об'явл. 1:1, 2). Іванові було наказано записати те, що показав йому Бог, щоб усі, хто читатиме, могли отримати благословення й зрозуміти майбутні події (Об'явл. 1:3, 11, 19).

Перші християни з нетерпінням чекали обіцяного повернення Христа. Коли Ісус піднявся в хмарах, Іван чув, як ангел пояснив, що Він повернеться таким самим чином (Дії 1:10, 11). Тепер рання Церква опинилася перед невідомістю. Так, Ісус сказав, що повернеться, але коли?

Перебуваючи у вигнанні на острові Патмос, Іван написав про обітницю Другого приходу Ісуса: «Ото Він із хмарами йде, і побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи» (Об'явл. 1:7). Іван також отримав широке об'явлення про події, які знаменуватимуть кінець часу. Окрім підбадьорення й докору семи церквам (Об'явл. 2, 3), об'явлення містили видіння суду (Об'явл. 14:6-12), кінця світу (Об'явл. 20), Другого приходу Христа (Об'явл. 14:14-16) та відновлення світу (Об'явл. 21, 22).

Іван називав себе «братом вашим і співчасником у біді, і в царстві, і в терпінні в Ісусі Христі» (Об'явл. 1:9). Він знав, що означає страждати — не лише через болісне очікування, але й через переслідування, яке приходило разом із проголошенням Божого Слова та свідченням Ісуса Христа.

Іванові було дозволено побачити майбутнє й наказано записати побачене. В останньому розділі він написав: «І я, Іван, бачив і чув це» (Об'явл. 22:8). Іван був пророчим свідком подій останніх днів, покликаним поділитися з церквами свого часу тим, що було показано йому у видінні (Об'явл. 22:16). Він нагадує Івана Хрестителя, який у вирішальний момент земної історії проголосив Перший прихід Ісуса Христа (Івана 1:6-8).

Ми покликані свідчити, як свідчив Іван. Ми також повинні зберігати свідчення Ісуса (Об'явл. 19:10) — свідчення, яке Він дав про Себе через пророків. Ми можемо не отримувати видіння, як Іван, але можемо терпляче чекати повернення Христа, свідчити про Його дію в нашому житті й пильнувати ознаки нашого визволення.

### Питання для роздумів

1. Подумайте про все світло, яке нам було дано. Яка відповідальність лежить на нас уже лише тому, що ми отримали так багато?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

Бог завжди спілкувався через пророків, особливо у вирішальні моменти історії. Хіба не логічно очікувати, що Бог говоритиме до Свого народу й наприкінці часу?

Коли міллеритські адвентисти пережили Велике розчарування 22 жовтня 1844 року, Бог покликав Еллен Гармон (Уайт) до пророчого служіння й дав їй вістку для розчарованих віруючих. Її перше видіння мало потішити їх у відчай.

Іншим критичним моментом стало те, коли адвентисти, які дотримувалися суботи, почали створювати видання та офіційно організовувати адвентистську деномінацію. До 1860-х років завдяки своїм публікаціям та євангелізації ці суботники зросли до кількох тисяч членів. Їм потрібно було організуватися, щоб ефективніше проголошувати вістки трьох ангелів (Об'явл. 14:6-12). Хоча дехто заперечував проти самої ідеї організації, Бог використав Еллен Г. Уайт, щоб заохотити цей крок. 21 травня 1863 року Церква адвентистів сьомого дня була офіційно заснована. Того самого року Бог використав дар пророцтва, щоб заохотити реформу здоров'я серед віруючих. Більшість адвентистів сьомого дня не мали доброго здоров'я й не жили здоровим життям. Через два видіння Еллен Уайт про здоров'я у 1863 та 1865 роках цей напрям змінився. Адвентисти сьомого дня стали активними прихильниками здоров'я та здорового способу життя — риза, що зберігається й сьогодні.

Від 1870-х до 1890-х років Еллен Уайт відігравала важливу роль у розвитку адвентистської системи освіти. Її філософія цілісної освіти — академічної, практичної та духовної — поступово була прийнята й упроваджена. Як вона пізніше зазначила:

Еллен Г. Уайт

«Справжня освіта означає більше, ніж проходження певного курсу навчання. Вона означає більше, ніж підготовку до теперішнього життя. Вона стосується всієї істоти й усього періоду існування, можливого для людини. Це гармонійний розвиток фізичних, розумових і духовних сил».

У 1880-х роках вона відіграла критичну роль у внесенні рівноваги в адвентистське богослов'я спасіння. Вона наголошувала на центральності Божої благодаті та праведності через віру в межах унікального адвентистського наголосу на Законі. У 1901–1903 роках вона допомогла реорганізувати структуру деномінації, щоб місія Церкви у світі могла здійснюватися ефективніше.

Коротко кажучи, без служіння Еллен Уайт не було б Церкви адвентистів сьомого дня такою, якою ми знаємо її сьогодні. Вона була Божою вісницею у критичні моменти.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/11](#)

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використайте наведені питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Вирішальні етапи історії

1. Як Бог використовував пророче служіння, щоб застерегти й урятувати Свій народ на ранніх етапах земної історії? Євр. 11:7
2. Чому пророче служіння було важливим за часів суддів? Суд. 4:14
3. Як такі пророки, як Ілля, закликали керівників і народ до вірності за часів царів? 1 Цар. 18:18–21
4. Як Бог використовує пророче об'явлення, щоб вести й підтримувати Свою Церкву в час очікування? Об'явл. 1–3
5. Наскільки важливою є роль пророків в останні дні? Йоїла 2:28–31

Особисте осмислення

Чому, на вашу думку, Бог знову хотів би використовувати пророче служіння для Свого народу в останні дні?

### Близькі стосунки Бога з Його народом

1. Кому Бог відкриває Свої плани перед великими подіями? Бут. 18:17–19; Амоса 3:2, 7
2. Як новозавітна Церква дізнавалася Божі таємниці? Ефес. 3:3–5
3. Чому Ісус хоче відкривати Своему народові все? Івана 15:15
4. Чому Бог продовжував посылати пророків Своему народові, попри його небажання слухати? Неем. 9:30; Матв. 23:37

Особисте осмислення

Подумайте про Божу вірність навіть тоді, коли Ізраїль відвертався від Нього. Як ви бачили цю рису Божого люблячого характеру у власному житті? Де б ви були, якби Він не був настільки терплячим і люблячим?

### **Ключові думки, які варто запам'ятати**

- Бог посилає пророків у вирішальні моменти історії, щоб відкривати Свої плани.
- В останні дні Бог знову використовує пророче служіння, щоб вести Свій народ.
- Бог хоче ділитися Своїми думками зі Своім народом через близькі стосунки з ним.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Пророчі об'явлення останнього часу

ТИЖДЕНЬ 12 • 13-19 ГРУДНЯ

Уривок цього тижня

Дії 2:1-21

inTro

## Положення про припинення дії

У деяких державних законах існує так зване «положення про припинення дії» — sunset provision. Цей юридичний термін не має нічого спільного із заходом сонця. Це пункт, за яким закон автоматично втрачає чинність у визначену дату. Уряди включають такі положення з різних причин. Наприклад, у час національної небезпеки можуть ухвалювати закони, що тимчасово обмежують права громадян, а потім передбачати дату їх автоматичного скасування, щоб повернути людям права, які були тимчасово обмежені.

Чи передбачив Бог таке «положення про припинення дії», коли Святий Дух уперше дав дар пророцтва в давнину? Чи існує момент перед поверненням Ісуса, коли цей дар перестане проявлятися?

Щоб відповісти на ці запитання, потрібно уважно розглянути, чому пророчий дар важливий для успіху Церкви. Дар пророцтва — один із багатьох духовних дарів, які Бог дав для процвітання Церкви. Щоб Церква добре функціонувала, Бог дав духовні дари для здійснення її служіння. У Новому Завіті знаходимо кілька переліків духовних дарів — дуже подібних, але різних у деталях. Ці дари чудово доповнюють один одного:

| Римлян 12:6-8      | 1 Коринтян 12:8-10  | 1 Коринтян 12:28          | Ефесян 4:11 |
|--------------------|---------------------|---------------------------|-------------|
| пророцтво          | слово мудрості      | апостоли                  | апостоли    |
| служіння           | слово знання        | пророки                   | пророки     |
| навчання           | віра                | учителі                   | євангелісти |
| умовляння          | дари зцілення       | чудотворці                | пастори     |
| допомога нужденним | чудотворення        | ті, хто має дари зцілення | учителі     |
| керівництво        | пророцтво           | помічники                 |             |
| милосердя          | розпізнавання духів | керівники                 |             |
|                    | мови                | ті, хто говорить мовами   |             |
|                    | тлумачення мов      |                           |             |

Мета всіх духовних дарів — жити й зміцнювати Церкву, а також проголошувати Євангеліє. Кожен дар важливий для розвитку Церкви й приведення її до повної духовної зрілості (Ефес. 4:12, 13). Павло включив дар пророцтва — через слово «пророки» — до всіх чотирьох переліків. Більшість інших дарів згадуються лише один раз. З огляду на частоту такого включення можна зробити висновок, що пророцтво є одним із найважливіших духовних дарів.

### Пригадаємо кілька загальних описів того, як діють пророки в Біблії:

1. Пророків кличе Бог (див. 1 Цар. 19:16, 19–21; Ісаї 6). Часто вони почуваються негідними й неохоче приймають відповідальність, але все ж слухаються.
2. Бог говорить до пророків через видіння, сни або чутні слова (Чис. 12:6; 24:4). Іноді Бог відкриває майбутні події. В інших випадках повідомляє їм про поточні справи народів або людей (Дан. 2).
3. Писання описує фізичні явища: пророки можуть втрачати фізичну силу або навіть переставати дихати, але також можуть наповнюватися новою силою (Дан. 10:8–10, 18, 19).
4. Пророки передають свої вістки різними способами: усно (Дії 21:10–12), через драматичні дії (Єзек. 4) або листами (Об'явл. 2, 3). Деякі пророки користувалися допомогою літературних помічників, як Варух, який допомагав Єремії (Єрем. 36:1–4).
5. Вістка пророка повинна узгоджуватися з вістками попередніх пророків, адже Бог не суперечить Сам Собої (Ісаї 8:20).

6. Зміст вістки пророка, а також спосіб його життя свідчитимуть про її Божественне походження (Матв. 7:15–20).
7. Сатана завжди намагається підробити Божественне. Це стосується й пророчого дару. В останні часи будуть неправдиві пророки (Матв. 24:24; 2 Петра 2:1).

Розуміння того, як Бог використовував пророків у Біблії, дає нам правильне уявлення про те, як Він може використовувати пророків сьогодні. Минулого тижня ми дізналися, що Бог говорив через пророків до Свого народу у вирішальні моменти. Цього тижня дослідимо пророчий дар наприкінці часу — його особливу функцію та безперервність, а також роль пророчого служіння Еллен Г'. Уайт у міру наближення Другого приходу Ісуса.

inScribe

## Сторінка журналу

### Завдання

Перепишіть Дії 2:17–21. Також складіть план або ментальну карту ширшого контексту Дії 2. Чому Петро процитував Йоїла, пояснюючи події П'ятидесятниці? Що це пророцтво відкриває про те, як Бог діятиме в останні дні?

### Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

inGest

## Обітниця для останніх днів

У Дії 2:17–21 знаходимо одну з найдовших новозавітних цитат зі Старого Завіту. У своїй проповіді до людей, зібраних у Єрусалимі, Петро широко цитував Йоїла 2, стверджуючи, що Йоїла 2:28–31 виконується просто перед їхніми очима в подіях П'ятидесятниці. Читаючи аргументацію Петра, ми могли б запитати: «А як щодо ознак? У вашій ситуації ми їх не бачимо». Петро, ймовірно, відповів би: «Ознаки виконалися. Коли кілька днів тому Ісус висів на хресті, сонце потемніло на три години» (Марка 15:33).

Те, що було переконливим аргументом для Петра, сьогодні, можливо, здається нам менш переконливим. Ми все ще очікуємо повнішого виконання пророцтва Йоїла. Ключ міститься в самому тексті. Йоїла 2:23 згадує ранній і пізній дощ. Дії 2 — перше виконання цього пророцтва, ранній дощ. Остаточним виконанням стане злиття Духа безпосередньо перед кінцем часу через пізній дощ.

Коли ми звертаємо увагу на згадані в пророцтві Йоїла ознаки на сонці й місяці, одразу помічаємо, що ця ідея зустрічається й у кількох інших біблійних уривках. Ісус говорив учням про ознаки на сонці, місяці та зорях у Своїй відомій промові про кінець часу (Матв. 24:29). Подібно й Іван у книзі Об'явлення згадував ті самі ознаки (Об'явл. 6:12, 13). І Ісус, і Іван говорили про останні космічні ознаки перед Другим приходом нашого Господа.

Можна припустити, що пророцтво Йоїла, яке вказує на подібні ознаки, також має значення для останнього часу: «І дам Я знамена на небі та на землі: кров, і огонь, і стовпи диму. Сонце обернеться в темряву, а місяць — у кров, перше ніж прийде день Господній, великий та страшний!» (Йоїла 2:30, 31). Йоїла 2 знайде своє остаточне виконання в останні дні, незадовго до Другого приходу Христа.

У самому центрі пророцтва Йоїла міститься обітниця, що Божий Дух буде вилитий на Його народ. Це особливе наділення Святим Духом включатиме прояв дару пророцтва через чоловіків і жінок, які отримуватимуть пророчі видіння та сни. Бог використовував пророків, коли Його Дух був вилитий на ранню Церкву, і ми можемо очікувати чогось дуже подібного в Божій Церкві останнього часу. Ті, хто вірить Біблії, можуть очікувати появи пророків в останні дні.

### Питання для роздумів

1. Згідно з Дії 2:21, яким буде остаточний результат злиття Святого Духа та проголошення пророцтв в останні дні?
2. Попри те що багато християн відкидають можливість сучасних пророків, чому люди, які вірять Біблії, повинні бути відкритими до сучасних проявів пророчого дару?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Сучасні прояви

Більшість віруючих сьогодні визнають справжність давніх біблійних пророків, але чи вірять вони, що те саме можливе в наш час? Багато сучасних християн досить скептично ставляться до будь-якого сучасного прояву дару пророцтва. Проте Біблія обіцяє, що дія Божого Духа в останні дні включатиме Боже керівництво через пророчі видіння та сни. Ця обітниця змушує замислитися, чого віруючі можуть очікувати від сучасного пророка. Якщо вірити обітниці Йоїла 2:28–31 про славний прояв пророчого дару в останній час, як це може виглядати?

Злиття Святого Духа в день П'ятидесятниці 31 року н. е. є чудовою картиною того, що станеться під час злиття Святого Духа наприкінці часу. П'ятидесятниця характеризувалася звеличенням Ісуса, масовим покаяттям і формуванням народу, готового та спорядженого для Божої місії. Святий Дух наділив силою христоцентричну вістку Петра, внаслідок чого три тисячі людей покалися й охрестилися. Це благословення Святого Духа — «ранній дощ» — також посадило дороге цінне насіння, Церкву: єдине тіло віруючих, які втілюють і поширюють любов Ісуса Христа, водночас проголошуючи Його повернення.

Як ранній дощ був даний «для того, щоб зійшло дороге цінне насіння, так і «пізній дощ» буде даний наприкінці для дозрівання жнив». Іншими словами, сучасні прояви пророчого дару — пізній дощ — будуть дуже схожими на попередні прояви раннього дощу в день П'ятидесятниці. Книга Дії є прообразом того, що знову станеться в останні дні.

Як ми вже побачили в Йоїла 2:28–31, пророчий дар наприкінці часу буде доступний молодим і старим, чоловікам і жінкам. Бог говоритиме через тих, кого обере Святий Дух. Коли Святий Дух обирає вісника останнього часу, його або її вістка звеличуватиме Ісуса, закликатиме людей до покаяття й готуватиме їх до виконання Божої місії. Ці три характеристики є відмітними рисами пророчого служіння Еллен Г. Уайт. Упродовж життя вона звеличувала Ісуса та Писання у своїх промовах і працях, закликала адвентистів сьогоми дня та інших до щироного покаяття й спонукала всіх долучатися до Божої місії спасіння загублених. Сьогодні її праці продовжують приводити людей до Ісуса й допомагати їм готуватися до Його скороного повернення.

## Сторінка журналу

1. Переглянувши записаний і позначений вами текст, назвіть головні висновки з уривка. Які запитання виникають? Які частини здаються складними?
2. Наскільки повно ви скористалися чудовим даром, який отримали через служіння Еллен Уайт?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок із Дії 2. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Важливість отримання Святого Духа

### Як наведені уривки допомагають нам краще зрозуміти важливість отримання Святого Духа?

Святий Дух виливається

Приповісті 1:23  
Ісаї 44:3  
Дії 10:45

Наповнені Святим Духом

Дії 2:4  
Дії 4:31  
Ефесян 5:18

Результати життя, наповненого Духом

Дії 1:8  
Римлян 8:14, 26  
Галатів 5:16, 22, 23

1. Які ще вірші або обітницї спадають вам на думку у зв'язку з Дії 2:17–21?

Журнал: повторіть уривок із Дії 2, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Свідчення Ісуса

Об'явлення 12 подає коротку історію великої боротьби — від її початку на небі до останніх днів. В Об'явлення 12:17 згадані дві розпізнавальні ознаки Церкви останнього часу: вона дотримується й зберігає Десять Заповідей, до яких входить і заповідь про суботу, та має «свідчення Ісуса». Що означає «свідчення Ісуса»?

Оригінальний грецький текст можна передати двома способами. З одного боку, його можна розуміти як «свідчення про Ісуса» — у значенні свідчення віруючих про Нього, проголошення Його через нашу місію та євангелізацію (див. Об'явл. 19:10, NIV: «тримаються свідчення Ісуса»). З іншого боку, його можна розуміти як «свідчення від Ісуса», тобто Ісус відкриває істину Своїй Церкві (Об'явл. 19:10, GNT: «істина, яку відкрив Ісус»). Оскільки обидва переклади можливі, чи можна визначити, що саме мав на увазі Іван?

Якщо порівняти дві розпізнавальні ознаки в Об'явлення 12:17, помітимо сильну подібність у їхньому формулюванні; паралель ще виразніша в грецькому тексті. Як словосполучення «Божі заповіді» природно означає заповіді, що походять

від Бога, так паралельний вислів «свідчення Ісуса» можна розуміти як свідчення, що походить від Ісуса. З огляду на цю паралель «свідчення Ісуса» є тим, що дає Ісус.

«Свідчення Ісуса» чітко ототожнюється з «духом пророцтва» в Об'явлення 19:10 та Об'явлення 22:9. Це логічно, адже якщо свідчення походить від Ісуса, воно може стосуватися пророчого об'явлення, яке Він дає Своїй Церкві. Пророк — це людина з особливою вісткою від Бога до Його народу: для заклику й покаяння, підбадьорення або відкриття майбутнього. Сам Іван був пророком, і його служіння є прикладом того, що означає нести свідчення Ісуса.

Об'явлення 12:17 показує, що Ісус робить Свою Церкву впізнаваною через цей дар пророцтва. Це означає: як Бог посилав пророків до старозавітного Ізраїлю та Юди й апостола Івана до ранньої християнської Церкви, так пророки з'являтимуться й в останні дні земної історії.

Біблія не залишає віруючих у невіданні щодо того, чи посылатиме Бог пророків в останні дні. Люди, які досліджують Біблію, повинні очікувати й шукати сучасного прояву пророчого дару. Божий народ останнього часу може бути впевнений, що Він пошле пророків із важливими вістками, щоб допомогти йому.

## Питання для роздумів

1. Які докази ви бачили, що служіння Еллен Уайт можна справедливо визначити як приклад дії «духа пророцтва» (Об'явл. 19:10)?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Усе заради місії

В Ефесян 4 Павло зазначив, що головна мета духовних дарів — допомагати віруючим просувати Божу місію. Пророче служіння Еллен Г. Уайт мало ту саму мету. Її натхненні вістки допомагали віруючим розвивати глибші стосунки з Богом і спонукали їх ділитися цією любов'ю з іншими.

«З усіх тих, хто називає себе християнами, — писала вона, — адвентиisti сьомого дня повинні бути першими у звеличенні Христа перед світом. Проголошення вістки третього ангела вимагає представлення істини про суботу. Цю істину, разом з іншими істинами, що містяться у вістці, потрібно проголошувати; але великий Центр тяжіння — Христос Ісус — не повинен залишатися осторонь. Саме біля хреста Христового милість та істина зустрічаються, а праведність і мир цілуються. Грішника потрібно привести до Голгофи; з простою вірою малої дитини він повинен довіритися заслугам Спасителя, прийняти Його праведність і вірити в Його милість».

Крім того, вона наполягала, що кожен віруючий покликаний бути частиною Божої місії. «Господь вимагає, щоб члени наших церков докладали значно більших особистих зусиль». «У Господній справі не повинно бути нероб. Нехай різні люди об'єднуються в праці як ловці людей. Нехай вони прагнуть збирати душі з розтління світу до спасительної чистоти Христової любові». Сама Еллен Уайт служила місіонеркою в Європі у 1880-х роках та в Австралії у 1890-х.

Саме через Божий пророчий заклик до особистої посвяти й місії сатана «розлучений» (Об'явл. 12:17) на Божий народ наприкінці часу. Це послідовники Ісуса, які мають вістку останнього часу, пророче керівництво та розуміння: «Господь відкрив небезпеки, які оточують нас і лежать перед нами. Через дію Духа пророцтва Він викрив омани, які полонять світ, і промовив до Свого народу: “Оце та дорога, — простуйте ви нею!” [Ісаї 30:21]... “Велика боротьба” викриває омани сатани».

Сатана лютує, коли люди віддають своє життя Ісусові, і робить усе, щоб дискредитувати Божий пророчий голос. Деякі його методи спрямовані на те, щоб представити пророчий дар Еллен Г. Уайт як неактуальний для нас сьогодні. Адже вона писала в час, який дуже відрізнявся від нашого. Інша спроба — посіяти сумнів, ставлячи під питання її пророчі претензії й називаючи її неправдивим пророком. Але найефективніший спосіб зробити Еллен Уайт неактуальною — відмовити сучасне покоління від того, щоб самостійно читати її праці.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/12](http://WhiteEstate.org/ABSG/12)

inQUIRE

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використовуйте наведені питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Пророки останніх днів

1. Яке злиття Святого Духа Бог обіцяє дати в останні дні? Дії 2:17-21
2. Хто отримуватиме видіння, сні й пророцтва в останні дні? Йоїла 2:28, 29
3. З яким періодом часу та якою подією пов'язані небесні ознаки, згадані в Дії 2:19, 20? Матв. 24:29, 30

Особисте осмислення

Чому багатьом християнам важко прийняти можливість того, що Бог посилає сучасних пророків?

### Дух пророцтва

1. Які розпізнавальні ознаки Божої Церкви останнього часу? Об'явл. 12:17

2. Що таке свідчення Ісуса? Об'явл. 19:10
3. Хто такі «співраби» або «брати» (Об'явл. 22:9), які мають дух пророцтва?

Особисте осмислення

Як би ви відповіли людині, яка каже, що не може вірити в сучасних пророків, бо вірить лише в Біблію?

## Дари Духа

1. Яке значення має те, що пророки згадуються в усіх чотирьох уривках, де перелічуються духовні дари? Рим. 12:6–8; 1 Кор. 12:8–10; 1 Кор. 12:28; Ефес. 4:11–13
2. Чому пророцтво є одним із ключових духовних дарів, даних для здоров'я та успіху Церкви?

Особисте осмислення

Які книги Еллен Г. Уайт ви читали? Як вони вплинули особисто на вас?

## Ключові думки, які варто запам'ятати

- У Біблії Бог обіцяє посилати справжніх пророків в останні дні.
- В Об'явленні свідчення Ісуса — це дух пророцтва, тобто Ісус відкриває Себе через пророків.
- Дар пророцтва — один із ключових духовних дарів, даних для процвітання Церкви.

# ДАР ПРОРОЦТВА

## Благословення від пророчого Слова

ТИЖДЕНЬ 13 • 20-26 ГРУДНЯ

Уривок цього тижня

2 Хронік 20

inTro

## Пророцтво утверджує Біблію

Бог ніколи не просить нас вірити сліпо. Навпаки, докази Його існування переконливі. Навіть природа, після шести тисяч років гріха, свідчить про реальність не просто Бога неймовірної творчої сили — достатньо поглянути на фотографії космосу, зроблені телескопом «Джеймс Вебб», — але й Бога любові. Докази, що вказують на Бога, не обмежуються чудесами природи. Петро пережив те, чого прагнуть багато людей: він чув «голос, що з неба зійшов, як із Ним ми були на святій горі». І все ж Петро вважав, що існує ще сильніше свідчення, ніж особисто бути очевидцем. Він писав: «І ми маємо ще певніше пророчє слово. І ви добре робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що світить у темному місці, аж поки зачне розвиднятися, і світова зірниця засяє у ваших серцях» (2 Петра 1:18, 19). Ми можемо не чути буквального Божого голосу, як Петро, але й ми маємо «певніше пророчє слово».

Бог говорив до нас через Своїх пророків — як канонічних, чиї писання увійшли до Біблії, так і неканонічних, чиї писання до Біблії не увійшли. Доказів нам дано більш ніж достатньо; питання лише в тому, чи відкриті ми їх прийняти. Священна історія показує, що багато людей не були відкритими. Нехай Божою благодаттю ми не повторимо тієї самої помилки.

Бог прагне давати Своему народові добрі дари. Він наділяє Свою Церкву духовними ресурсами, необхідними для виконання її місії. Свою особливу турботу про народ Він виявляє, посилаючи пророків для поради й навчання. Більше того, Він благословляє тих, хто слухає й виконує. Служіння пророків допомагає Церкві багатьма способами.

Пророки духовно відроджують Церкву, закликаючи людей повернутися до основ християнства й указуючи на Писання як основу їхньої віри. Апостол Павло є прикладом пророка, який наголошував на важливості укорінення всіх наших переконань у Біблії (2 Тим. 3:16). Павло попереджав молодого Тимофія, що багато віруючих будуть обмануті й відведені від учення Писання неправдивими вчителями (2 Тим. 3:13). Він передбачив, що неправдивих учителів ставатиме дедалі більше аж до кінця часу, а отже, ми дедалі більше залежатимемо від Писання, щоб розрізнати істинні та хибні вчення.

Закликаючи людей повернутися до Писання, Павло наслідував приклад Ісуса — найбільшого Пророка з усіх. Ісус, Єдиний, Хто Сам є Словом (Івана 1:1–3), звеличував Писання (Івана 7:38). Після воскресіння Він використовував Писання, щоб зміцнити віру учнів, які сумнівалися, ще до того, як відкрив їм Себе як воскреслого Христа (Луки 24:27). Одне з найдорожчих благословень дару пророцтва полягає в тому, що він утверджує Біблію.

«Ті, хто прийняв Святе Письмо як голос Божий і бажає дотримуватися його вчення, повинні щодня навчатися, щодня отримувати духовний запал і силу, які передбачені для кожного справжнього віруючого в дарі Святого Духа». Справжній дар пророцтва завжди звеличує Писання. Він завжди спрямовує людей назад до Божого Слова як єдиного правила віри та життя.

Без Біблії людство залишилося б без орієнтира серед омани й спокус грішного світу, а це було б рецептом повного знищення. Сьогодні Біблія всюди й доступна в багатьох форматах, але так було не завжди. Наприклад, за часів Ісуса й Павла для читання були доступні лише сувої Старого Завіту, і читати їх могли переважно священники або рабини. Звичайні люди зазвичай не мали прямого доступу до Писання. Слово від Бога в ті дні було дорогоцінним.

Багато сучасних учителів, які називають себе пророками, непомітно підривають авторитет Біблії та відводять людей від її істин. Справжні пророки, навпаки, зміцнюють віру людей у Біблію.

Крім поглиблення віри й розуміння Писання, пророки надихають Церкву та кидають їй виклик зростати й бути вірнішою своїй місії. Цей останній урок розглядає, як пророчє слово благословляє тих, хто до нього прислухається.

inScribe

## Сторінка журналу

Завдання

Складіть план або ментальну карту 2 Хронік 20. Перепишіть вірші 14–20 із перекладу Біблії, який ви обрали, або передайте їх своїми словами. Особливо зверніть увагу на благословення, які приходять до тих, хто прислухається до пророчого слова.

## Перегляньте записаний уривок:

- Обведіть слова, фрази та ідеї, які повторюються.
- Підкресліть слова й фрази, які важливі для вас і мають особливе значення.
- Намалюйте стрілки, щоб поєднати слова й фрази з іншими пов'язаними словами та думками.

inGest

## Утверджений і успішний народ

Благословення, які Бог прагне дати Своему народові, залежать від його готовності співпрацювати з Ним і відкритості приймати Його дари. Часто Бог не може благословити Свій народ тією мірою, якою бажає, через його небажання та невірство. Багато разів в історії Ізраїлю Бог не міг благословити народ через його впертий опір вісткам пророків. Однак Йосафат був одним із царів Юди, який прийняв пророчу вістку й допоміг людям свого народу виконати Божу пораду.

Цар Йосафат був випробуваний, коли великі війська моавітян, аммонітян та їхніх союзників рушили проти Юди. Усвідомлюючи серйозність загрози, цар проголосив особливий час, щоб увесь народ зібрався й шукав Господа через піст і молитву (2 Хрон. 20:1–12). Йосафат упокорив своє серце й публічно визнав, що вони не мають ані мудрості, ані сили протистояти ворогам. Він визнав, що їхня єдина надія — у Богові. Він тримався Божих обітниць і благав про визволення.

Бог відповів через пророка Яхазіїла, який сказав їм не боятися, бо ця битва належить Господу й Бог буде з ними (2 Хрон. 20:14–17). Людям було б легко зосередитися на силі ворожих військ і дозволити сумніву та страху заволодіти ними. Однак Йосафат повністю довірився Божому слову, переданому через пророків. Наступного ранку він встав рано, щоб підбадьорити народ і зміцнити його рішучість.

Коли вони вирушили до битви, Йосафат запевнив народ: «Віруйте в Господа, Бога вашого, і будете безпечні; вірте пророкам Його, і пощаститься вам!» (2 Хрон. 20:20). Він надихнув людей довіряти Богові й нагадав, що Бог дасть особливе благословення тим, хто дотримується поради пророків.

Після підбадьорення Йосафата ті, хто повірив пророкам, наповнилися сміливістю й глибокою вірою в Бога. Вони відклали свої страхи й рушили в бій, довіряючи, що Бог визволить їх від ворогів і дасть перемогу.

Пророки допомагали ізраїльтянам знати, у які битви вступати і яким буде їхній результат. Сьогодні пророче слово так само потрібне, щоб допомогти нам зрозуміти проблеми, з якими ми стикаємося, і підготуватися до того, що буде далі. Ті, хто відкидає пророче слово, безсумнівно, будуть зведені з дороги, але ті, хто прислухається до нього, будуть утверджені.

### Питання для роздумів

1. Яким був результат битви, коли Йосафат і народ послухалися поради пророків?
2. Як, на вашу думку, Бог утверджує й благословляє успіхом тих, хто вірить пророкам?

Запишіть відповіді внизу попередньої сторінки.

inTerpret

## Пророцтво — Божий детектор істини

Чи залишається сьогодні благословення для тих, хто вірить пророкам? Сучасний християнський світ складний. За деякими оцінками, сьогодні у світі існує понад 45 000 християнських деномінацій. Як віра, що почалася з такої цілеспрямованої єдності під проводом Ісуса Христа, могла розділитися на стільки різних систем вірувань? Відповідь полягає в численних різних тлумаченнях Писання, які виникали з часом. Очевидно, усі вони не можуть бути правильними: у багатьох випадках учення однієї церкви прямо суперечить ученню іншої.

Від самого початку (див. Бут. 2:16, 17; 3:1–5) плутанина була одним із головних способів сатани відвести людей від Божої істини. Як він зробив з Адамом і Євою, сатана змішує достатню кількість істини з оманю, щоб підкорити чоловіків і жінок своєму впливу. У всі часи сатана вводить Божий народ в оману (2 Хрон. 36:14–16). Він навіть намагався спокусити Ісуса (Матв. 4:1–11), але Ісус відповідав на сатанинський обман яким: «Написано» (Матв. 4:4).

Павло передбачав час, коли сатанинські омани ставатимуть дедалі витонченішими (2 Тим. 4:1–5). Справжні вчителі відрізнятимуться тим, що вірно проповідуватимуть Слово незалежно від його популярності. Люди, які чинять опір істині, шукатимуть духовних учителів, котрі захоплюватимуть їх хитро вигаданими байками. Такі люди будуть переможені сильними оманами: «І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили, щоб стали засуджені всі, хто не вірив у правду, але полюбив неправду» (2 Сол. 2:11, 12). Павло передбачив, що релігійний світ стане заплутаним місцем, сповненим суперечливих доктринальних учень, — саме це ми й бачимо сьогодні.

Але тим, хто був відкритий, Ісус пообіцяв, що вони «пізнають правду» (Івана 8:32). Пророчі писання, збережені в Писанні, є Божим засобом відокремлення істини від омани, світла від темряви. Біблійні вчення не однаково викладаються в кожній християнській церкві.

Якщо ви наполягаєте на дотриманні суботи сьомого дня, що має міцну біблійну основу, ви фактично відкидаєте 99,5 відсотка можливих варіантів, оскільки переважна більшість церков не дотримується четвертої заповіді. Якщо ви також не вірите, що померлі або негайно йдуть на небо до Ісуса — що автор уроку називає небіблійним, — або зараз горять у пеклі й горітимуть там вічно — що автор так само називає небіблійним, — тоді, за аргументацією цього уроку, від решти варіантів залишається зовсім небагато. Якщо ці дві доктрини важливі для вас, Церква адвентистів сьомого дня є одним із небагатьох варіантів, які відповідають цим переконанням.

### Сторінка журналу

1. Як ви або ваша сім'я вперше познайомилися з Церквою адвентистів сьомого дня? Що приваблює вас у цій Церкві?

2. Як пророчий дар допоміг вам відрізнати істину від омани?
3. Вивчіть напам'ять ваш улюблений уривок із 2 Хронік 20. Перепишіть його кілька разів, щоб краще запам'ятати.

inSpect

## Благословення пророчого слова

### Як наведені уривки допомагають нам краще зрозуміти благословення, які приходять через пророче слово?

Прийняття Божих пророків

1 Царів 17:9–16  
Матвія 10:40, 41

Слухати й виконувати

2 Петра 1:19  
Об'явлення 1:3

Наслідки відвернення

Приповісті 29:18  
Єремії 26:4–6

1. Які ще вірші або обітниці спадають вам на думку у зв'язку з благословеннями пророчого слова?

Журнал: повторіть уривок із 2 Хронік 20, який ви вивчили напам'ять.

inVite

## Пророцтво звеличує Христа

Пророцтво — один із Божих засобів спілкування зі Своїм народом і поєднання людей із Ним. Тож не дивно, що Об'явлення 12:17 говорить: «І змії розлютувався на жінку, і пішов воювати з останком насіння її». Які розпізнавальні ознаки цього останку насіння жінки? Вони дотримуються Божих заповідей і мають свідчення Ісуса. Об'явлення 19:10 говорить, що свідчення Ісуса — це «дух пророцтва». Ісус є центральною темою цієї пророчої вістки останнього часу.

Пророча вістка останнього часу, зосереджена на Христі, віддзеркалює дар пророцтва, даний усім новозавітним апостолам. Ісус був сутністю їхніх вісток. Павло писав коринтянам: «Бо я надумавсь нічого між вами не знати, крім Ісуса Христа, і Того розп'ятого» (1 Кор. 2:2). Галатійським віруючим він писав: «А щодо мене, то нехай нічим не хвалюся, хіба тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа» (Гал. 6:14). Справжнє пророцтво завжди закликає людей до глибшого пізнання Ісуса й сильнішої посвяти Йому.

Крім особистого досвіду з Ним, апостоли прийняли Ісуса на підставі свідчення пророків і праведних людей, чиї слова простягалися через багато століть. Християнський світ має повний і безперервний ланцюг доказів у Старому й Новому Завітах: перший указує на Спасителя, Який має прийти, а другий відкриває Ісуса як Того, Хто виконав старозавітні пророцтва про Спасителя. Цих доказів достатньо, щоб утвердити віру тих, хто готовий вірити. «Божий задум полягав у тому, щоб дати людству справедливую можливість розвинути віру в силу Бога і Його Сина та в дію Святого Духа».

У багатьох аспектах питання спасительної віри не є лише інтелектуальним — воно моральне. Це питання серця, а не тільки розуму. Свідчення Ісуса — це заклик до серця повністю йти за Ним. Коли люди закривають свої серця, їхній розум, на жаль, іде слідом.

У своєму Євангелії Іван представив Ісуса як вічне Слово, Яке створило все (Івана 1:1–5). Якщо Ісус, Боже Слово, існував до створення світу, став тілом і оселився серед нас, логічно, що Ісус був невід'ємною частиною вісток, які Бог давав Своїм пророкам. Навіть пророки, чиї вістки прямо не згадували Ісуса, були натхнені Святим Духом.

Бог звеличував Ісуса через вістки Своїх пророків. Через пророчі вістки Писання й ті, що прийшли пізніше, Ісус запрошує Свій народ пізнати Його та йти за Ним. Питання полягає в тому, чи приймемо ми Його заклик.

### Питання для роздумів

1. Подумайте, наскільки величезний космос, і усвідомте: Той, Хто особисто створив його, — Ісус — є також Тим, Хто помер за вас. Яку велику надію це дає вам?

Запишіть свою відповідь та особисту молитву до Бога внизу попередньої сторінки.

inSight

## Спробуйте ще раз

Кілька років тому компанія Kellogg використовувала в рекламі своїх сухих сніданків яскравий слоган. Намагаючись повернути покупців, які перейшли до інших брендів, компанія закликала їх «скуштувати їх знову — ніби вперше». Чи може цей вислів стосуватися й адвентистів сьогодення, які багато часу витратили на вивчення інформації про Біблію та Еллен Г. Уайт, але менше часу — на те, щоб особисто «скуштувати» її праці? Семінари про Еллен Уайт дадуть вам уявлення про її життя й служіння, але доки ви не «скуштуєте» самі, ви не зможете по-справжньому оцінити й пережити духовне благословення її пророчих вісток. Лише ті, хто читає її праці, особливо в контексті, можуть повною мірою оцінити те, що, за переконанням авторів уроку, Бог дав Церкві.

Як ми зазначали протягом цього кварталу, Еллен Уайт спрямовує нас до біблійної істини й допомагає наближатися до Бога. Читання її пророчих вісток, за наведеним у матеріалі дослідженням Роджера Дадлі та Деса Каммінгса-молодшого, пов'язувалося з низкою позитивних показників. Ті, хто регулярно читав праці Еллен Уайт, повідомляли про глибші й ближчі стосунки з Ісусом, сильнішу впевненість у спасінні, регулярніше сімейне богослужіння та більше бажання свідчити іншим. Дослідники писали: «Рідко дослідницьке дослідження знаходить докази, настільки сильно схилені до одного висновку... У дослідженні зростання церкви за кожним показником, що стосується особистих ставлень або практик, член Церкви, який регулярно вивчає книги Еллен Г. Уайт, має тенденцію показувати вищі результати, ніж той, хто читає їх лише зрідка або ніколи... Безумовно, висновок полягає в тому, що регулярне читання матеріалів Еллен Уайт справді позитивно впливає на християнське життя та свідчення».

Протягом цього кварталу ми дізналися, що Бог спілкується через Своїх пророків. Їхні вістки поєднують нас із Богом і несуть святий, освячувальний вплив у всі сфери нашого життя, особливо щодо обітниць спасіння, знайденої в Ісусі. Вони закликають нас до святого життя й дії, перетворення життя, особистої євангелізації та служіння іншим. Ці підготовчі вістки важливі для виконання нашої частини в останньому проголошенні світові, коли ми очікуємо приходу Христа.

Докладніше: [WhiteEstate.org/ABSG/13](http://WhiteEstate.org/ABSG/13)

## inQUIRE

## Обговорення в групі

Під час цього дослідження важливо глибоко взаємодіяти з матеріалом і розмірковувати над його значенням для нашої віри та щоденного життя. У класі Суботньої школи або біблійній групі використайте наведені питання для змістовної дискусії на основі головного уривка цього тижня та допоміжних текстів.

### Вірте пророкам

1. З якою серйозною кризою зіткнулися цар Йосафат і його народ? 2 Хрон. 20:1–4, 12
2. Яку пораду Божий пророк дав царю Йосафату? 2 Хрон. 20:14–17
3. Як Бог благословляє тих, хто прислухається до пророчого слова? 2 Хрон. 20:20
4. Який результат відвернення від пророків? Єрем. 26:4–6

Особисте осмислення

Розмірковуючи про сучасні прояви дару пророцтва, які благословення ви отримали від праць Еллен Г. Уайт?

### Ісус — найкращий Дар

1. Як дар пророцтва звеличує Ісуса? 1 Кор. 2:2; Гал. 6:14
2. Як названий дар пророцтва в книзі Об'явлення і чому він буде важливим в останні дні? Об'явл. 12:17; 19:10
3. Що відбувається в наших серцях, коли ми прислухаємося до пророчого слова? 2 Петра 1:19

Особисте осмислення

Якщо Ісус вирішує говорити через пророків (див. Об'явл. 1:1–3), чому для нас може бути критично важливо уважно ставитися до дару пророцтва й до того, як на нього реагуємо?

### Зміцнення основ

1. Як справжній пророчий дар утверджує Біблію? 2 Тим. 3:14–17
2. Як істини Біблії будуть непомітно підірватися в останні дні? 2 Тим. 3:13; 4:1–4

Особисте осмислення

Які головні ідеї ви хочете запам'ятати й застосувати після вивчення дару пророцтва цього кварталу?

### Ключові думки, які варто запам'ятати

- Біблія обіцяє особливі благословення тим, хто прислухається до пророків і приймає їхню пораду.
- Справжній дар пророцтва завжди звеличує Ісуса й наближає людей до Нього.
- Справжні пророки утверджують Біблію та зміцнюють віру людей у неї.